

**DIARIUSZ
SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ
P O L S K I E J
VII KADENCJA**

22

(397)

16–31 X 2008

KANCELARIA SENATU
Warszawa 2008

KANCELARIA SENATU – DZIAŁ PRASOWY

00-950 Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8

Internet: www.senat.gov.pl

(„Diariusz Senatu RP”: www.senat.gov.pl/k7/dok/diar/index.htm)

Redaguje zespół:

Małgorzata Nadobnik-Hassa

Urszula Makowska

Projekt graficzny

Piotr Bieżański

Fot. Archiwum

Redakcja techniczna i druk

Dział Edycji i Poligrafii Kancelarii Senatu

ISSN 1230-7459

Spis treści

Posiedzenia Senatu	5
19. posiedzenie Senatu	5
Prezydium Senatu	49
28. posiedzenie Prezydium Senatu	49
Z prac komisji senackich	51
Kontakty międzynarodowe	101
Kronika senacka	107

Posiedzenia Senatu

19. posiedzenie Senatu

W dniach 15 i 16 października br. odbyło się 19. posiedzenie Senatu. Obradom przewodniczyli marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie Krystyna Bochenek, Zbigniew Romaszewski i Marek Ziółkowski.

Porządek posiedzenia Izby obejmował:

- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadaniu nowej nazwy Akademii Pedagogicznej im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Karcie Polaka,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) (Umowa PNR z 2007 r.), sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 2007 r. oraz w Waszyngtonie dnia 26 lipca 2007 r.,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, sporządzonego w Luksemburgu dnia 15 października 2007 r.,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe,
- informację Rzecznika Praw Dziecka o działalności za rok 2007 oraz uwagi o stanie przestrzegania praw dziecka,
- drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia 30. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową,

- drugie czytanie projektu uchwały w 180. rocznicę urodzin Ojca Honorata Koźmińskiego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego o akcesji Republiki Albanii, sporządzonego w Brukseli dnia 9 lipca 2008 r.,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego o akcesji Republiki Chorwacji, sporządzonego w Brukseli dnia 9 lipca 2008 r.,
- drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego,
- drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego,
- drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Służbie Celnej i ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu,
- drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
- drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” oraz ustawy o transporcie kolejowym,
- trzecie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym,
- trzecie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym,
- zmiany w składzie komisji senackich.

Ustawa o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw – przyjęta z poprawkami

Senat wprowadził 12 poprawek do ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw. Rozpatrywana nowelizacja była projektem rządowym, została uchwalona przez Sejm 19 września br. Wprowadza ona obszerne zmiany w ustawie z 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach oraz nowelizuje 15 innych ustaw. Ustawa ma na celu dostosowanie polskiego prawa do przepisów Unii Europejskiej.

Mimo wielu zastrzeżeń, które powstawały w Sejmie, ustawę przyjęto tam jednomyślnie.

W Senacie rozpatrywały ją Komisja Praw Człowieka i Praworządności oraz Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Ich sprawozdania przedstawili Izbie odpowiednio wicemarszałek Zbigniew Romaszewski i senator Sławomir Sadowski.

Sprawozdawcy zwracali uwagę na rozległość omawianej materii. Wśród zmian wprowadzanych nowelizacją znalazły się między innymi: uregulowanie zasad przekraczania granicy RP przez cudzoziemców w ramach małego ruchu granicznego; dodanie przepisów dotyczących wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich, wydawanych przez państwa członkowskie UE; doprecyzowanie i uporządkowanie przepisów dotyczących wjazdu na terytorium RP oraz wydawania i unieważniania wiz jednolitych i krajowych, w tym również wiz jednolitych o ograniczonej ważności terytorialnej; rozszerzenie kręgu podmiotów, którym udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o cudzoziemców posiadających uprawnienie do wykonywania pracy na terytorium RP na zasadach określonych w aktach prawnych, wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją. Na podstawie proponowanej regulacji wprowadzono także – w szczególnie uzasadnionych wypadkach – możliwość udzielania cudzoziemcom przebywającym nielegalnie na terytorium RP zezwoleń na zamieszkanie w Polsce na czas określony.

Nowelizacja ma także służyć usprawnieniu procedury doręczania pism osobom fizycznym w sprawach cudzoziemców poprzez umożliwienie ich doręczania w miejscu pracy adresata osobie upoważnionej przez pracodawcę.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski
i senator Sławomir Sadowski
przedstawili
sprawozdania komisji senackich
w sprawie nowelizacji
ustawy o cudzoziemcach.**

W ustawie przewidziano również możliwość, w ramach prowadzonych postępowań dotyczących cudzoziemców, przeprowadzania wywiadów środowiskowych, ustalania miejsca pobytu członka rodziny cudzoziemca oraz osoby, z którą łączy cudzoziemca więzi rodzinne, sprawdzania lokalu za zgodą cudzoziemca przez funkcjonariuszy Straży Granicznej. Jej kompetencje zostały zwiększone o uprawnienia do kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia przez nich działalności gospodarczej i powierzenia im wykonywania pracy.

Wicemarszałek Z. Romaszewski w swoim wystąpieniu zaznaczył, że sposób konsultowania ustawy, oszacowania kosztów jej wprowadzenia w życie przynoszą zaszczyt instytucji, która to przygotowywała. W jego opinii, to jeden z lepiej przygotowanych projektów. Jego wątpliwości dotyczyły natomiast, jak to określił, widocznego w nowelizacji regresu praw człowieka, a także poziomu legislacyjnego. Zdaniem wicemarszałka Z. Romaszewskiego, to także ustawa niezwykle trudna do zrozumienia.

Reprezentujący stronę rządową podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Piotr Stachańczyk przyznał, że ustawa jest mało czytelna dla zainteresowanych. Jak podkreślił: „najpóźniej pod koniec przyszłego roku – bo chcielibyśmy, aby te prace były przeprowadzone możliwie jak najdokładniej – spotkacie się, państwo, mam nadzieję, z projektem nowelizacji, której podstawowym celem, bo pewnie nie jedynym, przecież Unia ciągle pracuje, będzie dostosowanie nie do prawa Unii, ale przede wszystkim do ludzi i do potrzeb tych, którzy ustawą są zainteresowani”.

Omawiana nowelizacja budziła różne wątpliwości senatorów, zgłaszali także do niej poprawki w trakcie debaty.

W kolejnych głosowaniach Izba opowiedziała się za wprowadzeniem poprawek do ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

Jedna z senackich poprawek rozszerza zakres spraw przekazanych do uregulowania o konieczność określenia miejsca i czasu przeprowadzania wywiadu środowiskowego przez funk-

**Podczas rozpatrywania
ustawy o zmianie ustawy
o cudzoziemcach
oraz niektórych
innych ustaw
rząd reprezentował
wiceminister
spraw wewnętrznych
i administracji
Piotr Stachańczyk.**

cjonariuszy Straży Granicznej oraz wskazania dokumentów upoważniających do sprawdzenia lokalu cudzoziemca. Izba uznała, że umożliwi to skuteczniejszą realizację przepisów ustawowych.

Inna z przyjętych zmian przewiduje, aby podstawą do odmowy wydania przepustki cudzoziemcowi będącemu członkiem załogi statku morskiego przybywającemu do polskiego portu morskiego oraz unieważnienia tej przepustki mogły być względy zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku.

Senatorowie zaproponowali także wprowadzenie nowego typu wizy, tzw. wizy studenckiej. Jak napisano w uzasadnieniu uchwały, pozwoli to na łatwiejszą obserwację migracji studentów będących cudzoziemcami oraz gromadzenie danych statystycznych w tym zakresie.

Inna senacka poprawka zmierza do skorelowania treści przepisu wskazującego przesłanki legalnego wjazdu na terytorium RP z przepisem wskazującym podstawy odmowy wjazdu. Kolejna polega na skonkretyzowaniu przesłanki uzasadniającej odmowę wydania cudzoziemcowi wizy krajowej.

W kolejnej swojej poprawce Izba odniosła się do przepisu wskazującego dwa różne terminy: 30- i 7-dniowy, w których przez zobowiązane do tego podmioty mają być przekazywane informacje o tym, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium RP stanowi zagrożenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa. Senat uznał, iż możliwość przedłużenia terminu powinna dotyczyć tylko tych informacji, na których przekazanie ustawa przewiduje 30 dni.

Senat zaproponował także, aby w ustawie o Karcie Polaka uwzględnić nowy rodzaj wizy, która będzie wydawana posiadaczom Karty Polaka: wizę krajową. Służyłaby ona korzystaniu z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka.

Izba przyjęła także grupę poprawek służących uzupełnieniu rozwiązań prawnych przyjętych w niniejszej ustawie bądź ich uściśleniu. Pozostałe poprawki senackie mają charakter legislacyjny, techniczno-legislacyjny i językowy.

Ustawa o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw trafi ponownie do Sejmu.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw

Rozpatrywaną nowelizację Sejm uchwalił 19 września br. Jej zasadniczym celem jest implementacja do polskiego porządku prawnego czterech decyzji ramowych Rady. Senat zdecydował o wprowadzeniu 5 poprawek do ustawy.

Najważniejsza z nich polega na skreśleniu przepisu art. 202 § 2a kodeksu karnego, który penalizuje czyny polegające na prezentowaniu małoletniemu w wieku poniżej lat 15 treści pornograficznych, zawierających wytworzone lub przetworzone wizerunki małoletnich, oraz ich rozpowszechnianiu w sposób umożliwiający małoletniemu poniżej lat 15 zapoznanie się z nimi.

Senat stwierdził, że reguluje to już przepis art. 202 § 2, penalizuje bowiem te same czyny. Jedyłą różnicę stanowi specyfika prezentowanej lub rozpowszechnianej treści pornograficznej, a więc wytworzone lub przetworzone wizerunki małoletniego uczestniczącego w czynności seksualnej.

Senatorowie w trakcie debaty wyrazili przekonanie, że odpowiednia wykładnia, rozszerzająca pojęcie „treść pornograficzna”, tak aby obejmowało ono swym zakresem także treści pornograficzne przedstawiające wytworzone lub przetworzone wizerunki małoletniego uczestniczącego w czynności seksualnej, pozwala uznać wprowadzenie art. 202 § 2a za zbędne.

W uzasadnieniu uchwały napisano też, że Senat uznał, iż „przepisy proceduralne winny w bardziej widoczny sposób odzwierciedlać troskę ustawodawcy uwzględniającego stanowisko i interes pokrzywdzonego w postępowaniu karnym”. Kolejna zmiana wprowadzona przez Senat ma zatem na celu przyznanie pokrzywdzonemu lub innej osobie, na której rzecz orzeczono środek karny o charakterze pieniężnym, prawa do uczestniczenia w posiedzeniu, na którym sąd polski rozpoznaje sprawę wystąpienia do właściwego sądu lub innego organu innego państwa, gdy istnieje konieczność wykonania orzeczenia za granicą.

Poprawki Senatu rozpatrzy teraz Sejm.

Senat wprowadził poprawkę do ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

Senat uchwalił poprawkę do ustawy o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Dzięki nowelizacji zostanie ograniczone powoływanie do czynnej służby wojskowej osób o obniżonych predyspozycjach psychofizycznych, uzależnionych od alkoholu, narkotyków oraz innych środków odurzających lub psychotropowych. Propozycje nowych rozwiązań prawnych mają na celu udoskonalenie systemu uzupełniania sił zbrojnych RP i zwiększenia skuteczności identyfikacji przez komisje lekarskie osób posiadających takie predyspozycje lub uzależnienia.

Nowelizacja zakłada ponadto wprowadzenie rozwiązań w zakresie pomocy dla rannych i poszkodowanych żołnierzy oraz rodzin żołnierzy zaginionych podczas wykonywania zadań służbowych lub tych, którzy ponieśli śmierć.

Nowe przepisy przewidują także możliwość finansowania przez budżet państwa pomocy prawnej dla żołnierzy zawodowych i niezawodowych, którzy w związku z czynami popełnionymi podczas bezpośredniego wykonywania zadań służbowych znaleźli się w sytuacji zagrożenia odpowiedzialnością karną.

Rozwiązania zawarte w nowelizacji są ważne dla sił zbrojnych funkcjonujących w obecnej sytuacji – nadal jest obowiązkowa służba wojskowa, a jednocześnie następuje proces uzawodowienia armii, zmierzający do ukształtowania jej profesjonalnej struktury. Docelowo służbę wojskową pełnić będą wyłącznie żołnierze zawodowi oraz żołnierze ochotniczej służby kontraktowej, wszyscy żołnierze nadterminowi z mocy przepisów prawa staną się żołnierzami służby kontraktowej.

Rozpatrując ustawę Komisja Obrony Narodowej wniosła o przyjęcie do niej jednej poprawki, wprowadzającej sankcję karną za niestawienie się osoby zobowiązanej do wojskowej pracowni psychologicznej. Izba przyjęła ustawę o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych z tą poprawką.

Jak stwierdzono w uzasadnieniu podjętej uchwały, Senat zwrócił uwagę na to, że przepisy zawarte w ustawie nie stanowią, jakie konsekwencje w związku z niestawieniem się w wojskowej pracowni psychologicznej poniesie osoba zobowiązana. Zdaniem Senatu, nie ma istotnej mocy wiążącej taki obowiązek, który nie jest obwarowany żadną sankcją. Przedłożona poprawka stanowi zatem propozycję rozwiązania tej kwestii.

Ustawa trafi teraz do Sejmu.

Ustawa o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy oraz o zmianie niektórych innych ustaw – przyjęta z poprawkami

Senat wprowadził 8 poprawek do nowelizacji ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Nowelizacja zaproponowana przez rząd reguluje szereg kwestii dotyczących pomocy udzielanej w związku z chorobą, inwalidztwem, zaginięciem albo śmiercią żołnierza. Ma poprawić zabezpieczenie socjalne żołnierzy i ich rodzin. Pomoc będzie skierowana do żołnierzy, byłych żołnierzy oraz do członków ich rodzin.

W myśl dotychczasowych przepisów dwaj ranni w tym samym miejscu i czasie żołnierze, z których jeden jest żołnierzem zawodowym, a drugi nadterminowym, mają różne uprawnienia. Żołnierzy nadterminowych traktuje się bowiem jak tych, którzy przedłużyli służbę zasadniczą. Dziś żołnierze zawodowi i nadterminowi mają różny status.

Nowelizacja przewiduje wprowadzenie zasady, że w razie śmierci lub zaginięcia żołnierzy służby nadterminowej ich rodzinom przysługują świadczenia, określone w ustawie o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z nowelizacją, minister obrony będzie mógł przyznawać zapomogi żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej ze względu na poniesiony uszczerbek na zdrowiu, doznany w czasie pełnienia służby, a także rodzinom zabitych lub zaginionych.

Pomoc w przystosowaniu się do nowej sytuacji, tzw. pomoc rekonwersyjna, ma przysługiwać nie tylko żołnierzom ze względów zdrowotnych zmuszonym odejść do cywila, ale także członkom rodzin żołnierzy, którzy zaginęli lub ponieśli śmierć.

Żołnierzom, wobec których toczą się postępowania karne, ma przysługiwać zwrot kosztów pomocy prawnej, jeżeli postępowanie zakończy się uniewinnieniem lub umorzeniem.

Podczas posiedzenia plenarnego sprawozdawcy komisji: Rodziny i Polityki Społecznej oraz Obrony Narodowej, senatorowie Mieczysław Augustyn i Andrzej Owczarek omówili przebieg prac nad ustawą w komisjach i w ich imieniu zarekomendowali Izbie szereg poprawek. Mniejszość Komisji Obrony Narodowej, reprezentowana przez senatora Henryka Górskiego, zgłosiła swoje propozycje zmian.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Czesław Piątas podtrzymał stanowisko resortu, zawarte w projekcie.

W uzasadnieniu uchwały Izby, podjętej jednomyślnie, 83 głosami, napisano m.in., że w wypadku małoletnich dzieci zaginionego lub zmarłego żołnierza prawo do pomocy rekonwersyjnej przyznane na dwa lata „wydaje się iluzoryczne i możliwe do wykonania w znacznie ograniczonym wymiarze”. Stąd propozycja Senatu, by pomoc przyznawana rodzinie zaginionego lub zmarłego żołnierza przysługiwała bezterminowo.

Z kolei uznając potrzebę wsparcia i zrozumienia dla trudnej sytuacji rodzin żołnierzy, którzy ponieśli śmierć w związku z wykonywaniem zadań służbowych, Senat zdecydował, że pomoc pieniężna na kontynuowanie nauki będzie obejmowała dzieci uczące się i studiujące do ukończenia przez nie 25. roku życia.

Ustawą ponownie zajmie się Sejm.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw

Zmiany uchwalone w nowelizacji mają głównie na celu wdrożenie do prawa polskiego przepisów unijnych. Na szczególną uwagę zasługuje wprowadzenie pojęcia artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego. Ułatwia to walkę z nieuczciwymi producentami, handlowcami, którzy wprowadzają konsumentów w błąd, oferując produkty inne niż sugeruje to nazwa, wygląd, oznakowanie czy pochodzenie.

Kolejna zmiana służy zapewnieniu spójności przepisów i pojęć ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z przepisami i pojęciami ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz poprawienie i uzupełnienie wymagań dotyczących oznakowania środków spożywczych.

Kolejna regulacja, związana z dostosowaniem do regulacji wspólnotowych, wskazuje, iż artykuły rolno-spożywcze przywożone z krajów członkowskich Unii Europejskiej i tych należących do Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu są wyłączone z obowiązku poddawania kontroli jakości handlowej. Inny przepis nakazuje zaś przeprowadzanie przez inspekcję jakości handlowej kontroli produktów przywożonych z krajów trzecich.

Wśród nowych uregulowań znalazło się rozszerzenie zakresu nadzoru Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych o kontrolę mięsa bydła w wieku do dwunastu miesięcy.

Nowelizacja umożliwiła też wydawanie decyzji dotyczących dalszego postępowania z artykułami, co do których stwierdzono nieprawidłowości przed zakończeniem kontroli, podanie do publicznej wiadomości informacji zawartych w decyzji z przeprowadzonej kontroli, a także określiła właściwość miejscową organu kontrolującego.

W projekcie przewidziano też wiele zmian przepisów karnych, porządkujących i uaktualniających sprawy sankcji za nieprawidłowy obrót artykułami rolno-spożywczymi.

Zmiany w ustawie o jakości handlowej spowodowały konieczność ich wprowadzenia do ustawy o Inspekcji Handlowej, która sprawuje nadzór nad jakością artykułów w obrocie detalicznym. Polegają one między innymi na umożliwieniu wojewódzkiemu inspektorowi wydawania – w drodze decyzji – nakazów wycofania z obrotu lub wstrzymania wprowadzenia do obrotu całej partii zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych oraz podania tej decyzji do publicznej wiadomości.

Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska rozpatrzyła ustawę o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw 9 października br. Zaproponowała do niej cztery poprawki, które przedstawił Izbie i rekomendował senator Przemysław Błaszczak. Głównym celem proponowanych zmian jest polepszenie systemu kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i zwiększenie poziomu ochrony konsumentów.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Artur Ławniczak wyraził nadzieję, że rozpatrywana ustawa będzie skutecznie zwalczała nieuczciwą konkurencję.

W głosowaniu nad uchwałą senatorowie jednomyślnie, 84 głosami, opowiedzieli się za przyjęciem nowelizacji z 10 poprawkami.

Wprowadzając poprawki, Senat pragnął m.in. jednoznacznie wskazać, artykuły rolno-spożywcze przywożone z jakich państw muszą być poddane kontroli jakości handlowej.

Uzupełniono też, przyjęte przez Sejm, regulacje dotyczące nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w odniesieniu do jaj.

Przyjmując poprawki wprowadzające bezwzględny obowiązek podawania do publicznej wiadomości informacji zawartych w decyzjach dotyczących kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, Senat pragnął wyeliminować uznaniowość organu kontroli w tej kwestii. Jak podkreślono jednak w uzasadnieniu uchwały, wprowadzenie takiego rozwiązania wymagało ograniczenia zakresu publikowanych informacji. Zdaniem Izby, obowiązek publikowania powinien dotyczyć jedynie uchybień o największym stopniu szkodliwości, tj. dotyczących zafałszowania wprowadzanych na rynek artykułów rolno-spożywczych.

Pozostałe poprawki Senatu wynikały z konieczności doprecyzowania przepisów.

Nowelizacja wróci teraz do Sejmu.

Senat poprawił ustawę o zmianie ustawy o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Senat zdecydował o wprowadzeniu 4 poprawek do rozpatrywanej nowelizacji, która była projektem rządowym. Zaproponowała je rozpatrującą nowelizację Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska, której stanowisko przedstawił senator Andrzej Grzyb. Poprawki zmierzały do doprecyzowania i uzyskania spójności ustaw. Senat m.in. przerezegował przepisy, stosując odpowiednią dla instytucji prawnej, której one dotyczą, terminologię. Postępowanie w sprawie rejestracji nie dotyczy uzasadnionego interesu osoby, która może wnieść zastrzeżenie do wniosku o rejestrację, ale przede wszystkim interesu prawnego podmiotu ubiegającego się o rejestrację produktu. Zastrzeżenie do wniosku o rejestrację może złożyć podmiot, którego interes prawny i faktyczny może być w związku z tym postępowaniem naruszony.

Nowelizacja przyjęta przez Sejm ma głównie na celu dostosowanie obowiązującej ustawy do przepisów unijnych. Większość ustaleń dotyczy odesłań i zmiany terminologii; pojęcie „świadczenie specyficznego charakteru” zostało zastąpione pojęciem „gwarantowana tradycyjna specjalność”.

Wprowadzono m.in. nową regulację, umożliwiającą ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych wydanie podmiotowi, który złożył zastrzeżenie do wniosku o rejestrację nazwy jako chronionej, zezwolenia na używanie jej w okresie dostosowawczym, pod warunkiem że podmiot ten wprowadzał do obrotu produkty zgodnie z prawem, nieprzerwanie używając danej nazwy co najmniej przez pięć lat.

Zgodnie z rozpatrywaną ustawą, główny inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych ma być wyłącznym organem nadzorującym podmioty odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli zgodności procesu produkcji ze specyfikacją. Za tę kontrolę mają odpowiadać jednostki certyfikujące i wojewódzcy inspektorzy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Nowelizacja upoważnia również ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości. Będzie ono potwierdzało zgodność procesu produkcji produktów rolnych i środków spożywczych ze specyfikacją.

Rządowy projekt wprowadza także obowiązek dołączania do wniosku o wpis na listę produktów tradycyjnych streszczenia najważniejszych informacji dotyczących produktu. Stanie się ono podstawą do zamieszczenia informacji na temat produktów wpisanych na listę na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra.

Nowelizacja w kształcie zaproponowanym przez Senat trafi ponownie do Sejmu.

Ustawa o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego – przyjęta z poprawkami

Senat zdecydował o wprowadzeniu trzech poprawek do ustawy o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Dwie z wprowadzonych poprawek mają charakter precyzujący, ponieważ uwzględniają relacje między przepisami, z których jeden formułuje zasadę, a drugi – wyjątek od niej.

Trzecia poprawka uściśla normę wskazującą podmiot obowiązany do ponoszenia kosztów unieszkodliwienia lub znakowania nieznakowanych plastycznych materiałów wybuchowych. Rozwiązanie zaproponowane przez Izbę przewiduje, że koszty te będą ponosić albo służby mundurowe, albo podmioty prowadzące działalność gospodarczą – w zależności od tego, w czym posiadaniu znajdują się materiały wybuchowe.

Rozpatrywana ustawa ma na celu wykonanie przepisów Konwencji w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, podpisanej w Montrealu dnia 1 marca 1991 roku.

Do propozycji Senatu ustosunkuje się teraz Sejm.

Ustawa o zmianie ustawy o Karcie Polaka – przyjęta z poprawkami

Senat wprowadził dwie poprawki o charakterze porządkującym do nowelizacji ustawy o Karcie Polaka.

Ustawa, przyjęta 3 października br. przez Sejm, wprowadza trzy zasadnicze zmiany. Po pierwsze, osoby zainteresowane otrzymaniem Karty Polaka będą mogły udowodnić prawo do jej posiadania na podstawie własnych dokumentów (np. metryki urodzenia). Obecnie, aby wykazać polskie pochodzenie, wnioskodawca musi przedłożyć dokumenty stwierdzające pochodzenie swoich przodków.

Nowelizacja umożliwi też przyznawanie Karty Polaka tzw. bezpieczeństwa polskiego pochodzenia w tych państwach, które powstały w wyniku rozpadu Związku Radzieckiego i w których Polacy mogą się ubiegać o jej uzyskanie. Są to: Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Estonia, Gruzja, Kazachstan, Kirgizja, Litwa, Łotwa, Mołdawia, Federacja Rosyjska, Tadżykistan, Turkmenistan, Ukraina i Uzbekistan. Tamtejsze ustawodawstwo przewiduje status bezpieczeństwa, tj. osoby tam mieszkającej, ale pozbawionej pewnych praw. Obecnie ustawa stwierdza, iż Kartę Polaka mogą otrzymać jedynie obywatele państw powstałych po rozpadzie ZSRR.

Trzecia kwestia uregulowana w ustawie ma wymiar praktyczny, chodzi o wprowadzenie okresu ważności Karty Polaka. Pozostaje zasada, że wydaje się ją na 10 lat, ale osoby, które ukończyły 65 lat, a będą się ubiegać o Kartę Polaka, otrzymają ją bezterminowo.

Izba zdecydowała o wprowadzeniu dwóch poprawek do nowelizacji. Pierwsza z nich uzupełnia o status bezpieczeństwa przepis dotyczący zakresu danych zawartych w rejestrze złożonych wniosków o przyznanie Karty Polaka, decyzji wydanych w tych sprawach oraz przyznanych i unieważnionych Kart Polaka, a w konsekwencji – także w centralnym rejestrze przyznanych oraz unieważnionych Kart Polaka.

**Stanowisko Komisji Spraw Emigracji i Łączności
z Polakami za Granicą w sprawie nowelizacji ustawy
o Karcie Polaka przedstawił Izbie
senator Piotr Zientarski.**

**Podczas rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy
o Karcie Polaka stroną rządową
reprezentował sekretarz stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Jan Borkowski.**

Poprawka druga zobowiązuje konsula do wydania Karty Polaka z terminem ważności na czas nieoznaczony – na wniosek posiadacza karty przyznanej w okresie od dnia wejścia w życie ustawy o Karcie Polaka do dnia wejścia w życie nowelizacji – osobie, która w dniu przyznania miała ukończone 65 lat. Jak napisano w uzasadnieniu senackiej uchwały, wejście w życie art. 2 nowelizacji spowoduje niezgodność terminu określonego w Karcie Polaka ze stanem prawnym wynikającym z tego przepisu. Dlatego należy umożliwić usunięcie tej niezgodności.

Teraz do propozycji Senatu odniesie się Sejm.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe

Znowelizowana ustawa określa kryteria, jakie powinien spełniać kandydat na rzecznika praw dziecka: m.in. musi mieć co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy z dziećmi, nie może należeć do żadnej partii politycznej ani zajmować żadnego innego stanowiska z wyjątkiem profesora szkoły wyższej. Nowelizacja wprowadza również obowiązek podejmowania działań przez rzecznika na wniosek obywateli lub organizacji. Według wcześniejszych przepisów interweniował on z własnej inicjatywy.

Wzmocniono też pozycję rzecznika wobec instytucji, do których się zwraca. Może występować do właściwych organów z wnioskami o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, a także wnosić o zastosowanie sankcji wobec osób naruszających prawa dziecka.

Wprowadzone przepisy nakładają na instytucje, do których zwraca się rzecznik, obowiązek szybkiej (do 30 dni) reakcji na jego wystąpienia, współdziałania przez udostępnianie odpowiednich dokumentów, udzielanie informacji itp. W myśl nowych uregulowań, zyskuje on także możliwość zaskarżenia podjętych przez te instytucje działań, jeśli uzna je za niewłaściwe.

W sejmowej nowelizacji wzmocniono też rolę interwencyjną RPD, umożliwiając wnikliwe badanie interesujących go spraw i zapewniając dostęp do wszelkich dokumentów. Rzecznik ma też prawo nie ujawniać danych osoby, od której uzyskał informacje.

Nowelizacja zezwala również rzecznikowi na inicjowanie postępowania w sprawach karnych, administracyjnych i cywilnych oraz uczestniczenie w nich na prawach oskarżyciela.

Zgodnie z przepisami uchwalonymi przez Sejm, zostanie wzmocniona ochrona pracownicza rzecznika, gdy przestanie on pełnić urząd – przez dwa lata zmiana warunków pracy lub płacy może nastąpić tylko za zgodą Prezydium Sejmu.

W nowelizacji przewidziano również powoływanie zastępcy rzecznika praw dziecka.

Senat zdecydował o wprowadzeniu 10 poprawek do rozpatrywanej nowelizacji. Rozszerzają one uprawnienia rzecznika praw dziecka analogicznie do tych przysługujących rzecznikowi praw obywatelskich, uwzględniając konstytucyjne uregulowania obu urzędów. Poprawki

Stanowiska w sprawie sejmowej nowelizacji ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka przygotowały dwie komisje senackie – nauki i rodziny. Sprawozdanie Komisji Rodziny i Polityki Społecznej przedstawiła senator Małgorzata Adamczak.

Izby dotyczą trzech kwestii – przyznania rzecznikowi praw dziecka prawa do udziału w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, występowania do Sądu Najwyższego o wyjaśnienie przepisów budzących wątpliwości w praktyce lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie oraz wnoszenia kasacji albo skargi kasacyjnej od prawomocnego orzeczenia. „Korzystanie z powyższych uprawnień wzmocni pozycję urzędu rzecznika praw dziecka oraz zwiększy skuteczność podejmowanych przez niego działań” – napisano w uzasadnieniu podjętej uchwały.

Do poprawek senackich ustosunkuje się teraz Sejm.

Senat zapoznał się z informacją Rzecznika Praw Dziecka o działalności za rok 2007 oraz uwagami o stanie przestrzegania praw dziecka

Wypełniając ustawowy obowiązek rzecznika praw dziecka, wynikający z art. 12 ustawy o rzeczniku praw dziecka, Marek Michalak, który objął ten urząd w lipcu br., przedstawił Izbie informację o działalności za rok 2007 oraz uwagi o stanie przestrzegania praw dziecka.

Przemoc w rodzinie, niewystarczające środki finansowe na edukację, brak odpowiedniej ochrony prawnej oraz opieki medycznej dla niepełnosprawnych – to główne problemy zgłaszane rzecznikowi praw dziecka w 2007 r. W ub.r. jego biuro zajęło się 7981 sprawami. Najwięcej z nich (42,9%) stanowiły problemy związane z prawem do wychowania w rodzinie, prawem do ochrony przed przemocą (16,7%), prawem do nauki (13,5%) i prawem do godziwych warunków socjalnych (10,5%).

Ponad połowę (55,3%) spraw zgłoszono telefonicznie, 31,2% – na piśmie bądź podjęto z inicjatywy rzecznika, a pozostałe 7, 5% przedstawiono w czasie wizyt w jego biurze.

Jeśli chodzi o uwagi dotyczące stanu przestrzegania praw dziecka w aspekcie prawa do życia i ochrony zdrowia, to rzecznik uznał za niezbędne: stworzenie ram prawnych pozwalających określić i zbudować system monitorowania stanu zdrowia dzieci i młodzieży do lat 18; zniesienie ograniczeń w dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej, a w szczególności wyeliminowanie wprowadzonych przez Narodowy Fundusz Zdrowia tak zwanych limitów na usługi medyczne dotyczące dzieci; zapewnienie dzieciom najnowocześniejszych i najbardziej skutecznych metod leczenia; podjęcie działań na rzecz promocji zdrowia; konsekwentne promowanie zdrowego stylu życia; uświadamianie skutków zachowań ryzykownych – palenia papierosów, spożywania alkoholu, środków odurzających.

W zakresie prawa do wychowania w rodzinie rzecznik praw dziecka wystąpił do sejmowej Komisji Rodziny i Praw Kobiety w sprawie zwiększenia pomocy finansowej dla rodzin zastępczych. Minister pracy i polityki społecznej wprowadził nowe stawki świadczeń dla zawodowych rodzin zastępczych, zwiększając niektóre świadczenia prawie dwukrotnie. Rzecznik

Rzecznik praw dziecka Marek Michalak przedstawił sprawozdanie z działalności tego urzędu w 2007 roku.

interweniował w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w sprawie ograniczenia praw rodzicielskich polskim rodzicom przebywającym za granicą. W tej kategorii ogółem rozpatrzono 3422 sprawy indywidualne.

W wyniku wystąpienia rzecznika zawarty w ustawie o świadczeniach rodzinnych termin na złożenie wniosku o zapomogę z tytułu urodzenia się dziecka został wydłużony z 3 do 12 miesięcy. Daje to możliwość skorzystania z zapomogi rodzicom dziecka przysposobionego. Rzecznik apelował o poprawienie współpracy i koordynacji pomiędzy instytucjami zajmującymi się pomocą społeczną w gminie i powiecie.

W wystąpieniach związanych z prawem dzieci do nauki rzecznik zwrócił uwagę na brak jednolitych kryteriów punktowania osiągnięć uczniów, co dyskryminowało niektórych w procesie rekrutacji do szkół.

Niezbędnym warunkiem ochrony dzieci przed przemocą jest dobre prawo. Rzecznik zwrócił uwagę na nieskuteczność uregulowań prawnych bądź ich brak w wielu istotnych obszarach, na przykład brak przepisów stanowiących skuteczną ochronę dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym z użyciem nowych technologii, chodzi o tak zwaną cyberprzestępczość czy cyberseks.

W zakresie praw dzieci niepełnosprawnych rzecznik sformułował szereg uwag, dostrzegając konieczność podjęcia wielu działań, m.in. upowszechniania wiedzy na temat praw dzieci niepełnosprawnych, w tym obowiązków instytucji publicznych do aktywnej, wyprzedzającej pomocy dzieciom dotkniętym schorzeniami; wspierania wszelkich starań mających na celu likwidację barier architektonicznych; wprowadzenia do programów studiów medycznych i pedagogicznych zajęć dotyczących niepełnosprawności, postrzegania spraw z pozycji niepełnosprawnego i jego rodziny, cierpienia.

W zakresie prawa dzieci do ochrony przed przemocą ogółem zajęto się 1337 sprawami.

Uchwała Senatu w sprawie uczczenia 30. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową

Projekt został wniesiony przez grupę senatorów. Izba podjęła uchwałę w sprawie uczczenia 30. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową jednomyślnie, 76 głosami:

„Mija 30 lat od chwili, w której radosne *Habemus Papam* oznajmiło światu wybór Kardynała z Krakowa Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową i początek pontyfikatu Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II, pontyfikatu, który zmienił oblicze ziemi, «tej ziemi». Znaczenie tego pontyfikatu podkreślają doskonale słowa André Frossarda: «Dowiedzieliśmy się, że przyszedł z Polski, ale ja odnośnie wrażenie, że przyszedł wprost z Galilei, krok w krok za Apostołem Piotrem».

Otrzymaliśmy wyjątkowy dar, dar życia w tych samych czasach, w których żył Jan Paweł II, dar słuchania Jego słów i czerpania z Jego nauk. Otrzymaliśmy Papieża, który był prawdziwie człowiekiem wiary, nadziei i miłości. Człowieka, który wskazywał całemu światu, jak czynić życie bardziej ludzkim.

U podstaw Jego nauczania znajdowało się zawsze wielkie umiłowanie człowieka, podkreślanie jego niezbywalnej godności i wynikających z tego praw osoby ludzkiej. Powtarzał nam, że jedynie na fundamencie prawdy i wolności, cywilizacji miłości, obrony godności każdego człowieka i każdego życia może istnieć trwały pokój wewnętrzny i zewnętrzny. Przypominał, że w świecie, w którym ludzie stają się coraz bardziej od siebie zależni, ludzkość powinna stawać się coraz bardziej wspólnotą.

Pokazał nam, jak można budować wspólnotę, nie wyrzekając się własnej wiary, miłości do własnego narodu, nie rezygnując z obrony własnego systemu wartości, a jednocześnie obdarzając szacunkiem wyznawców innych religii, przedstawicieli innych narodów i kultur.

Uczył nas, że żadna wspólnota nie może przetrwać bez prawdziwej solidarności. Pamiętamy jego słowa: «Solidarność to znaczy: jeden i drugi, a skoro brzemień, to brzemień niesione razem, we wspólnocie. Nie może być walka silniejsza niż solidarność».

Zwracając się do nas, polityków, na których ciąży szczególna odpowiedzialność za wolność i niepodległość Ojczyzny, upominał, że jedynym celem naszych działań powinno być dobro człowieka i dobro wspólne, a nie grupowe czy indywidualne korzyści. Przypominał zasady, na jakich powinno się opierać odrodzone niepodległe państwo polskie. Przenikliwy Papież z «dalekiego kraju» przestrzegał wolnego człowieka przed zastępowaniem cywilizacji miłości konsumpcyjną cywilizacją śmierci. Niezapomniane są jego słowa, że demokracja sprowadzona do reguły rządów większości może się zamienić w jawny lub ukryty totalitaryzm.

Postawie Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II zawdzięczamy w ogromnej mierze upadek muru dzielącego Europę i powrót Polski do rodziny wolnych narodów zjednoczonej Europy. To w Parlamencie niepodległej Polski w czerwcu 1999 roku powiedział: «Wydarzenia w Polsce sprzed dziesięciu lat stworzyły historyczną szansę, by kontynent europejski, porzuciwszy ostatecznie ideologiczne bariery, odnalazł drogę ku jedności. Mówiłem o tym wielokrotnie, rozwijając metaforę «dwóch płuc», którymi winna oddychać Europa, zespalać w sobie tradycje Wschodu i Zachodu».

Senat Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd wielkiemu Polakowi, Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II oraz wyraża wdzięczność za świadectwo życia i wartości, które przekazał w swoim nauczaniu.

Pamiętając, że dalsza realizacja tego przesłania ciągle przed nami, wyrażamy nadzieję, że spełnią się prośby wiernych – *Santo subito* – ponawiane od dnia Jego odejścia do domu Ojca i Sługa Boży Papież Jan Paweł II zostanie wkrótce wyniesiony na ołtarze».

Na sali posiedzeń obecni byli: arcybiskup Józef Kowalczyk, nuncjusz apostolski w Polsce, biskup Andrzej Dziuba, biskup Antoni Dydycz, a także ojciec Sławomir Siczek, prowincjał Warszawskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, ojciec Jacek Waligóra, prowincjał Krakowskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Oni również byli świadkami podjęcia przez Senat uchwały w sprawie uczczenia o. Honorata Koźmińskiego.

Uchwała Senatu dla uczczenia postaci i dokonań błogosławionego Ojca Honorata Koźmińskiego

Senator Piotr Ł.J. Andrzejewski – w imieniu Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu – przedstawił projekt uchwały. Poinformował też, że postanowiły one zaproponować Senatowi zmianę tytułu uchwały.

„Senat Rzeczypospolitej Polskiej w 20. rocznicę beatyfikacji Ojca Honorata Koźmińskiego i 180. rocznicę Jego urodzin oddaje Mu hołd jako wybitnemu kapłanowi patriotcie, wielkiemu reformatorowi życia społecznego i religijnego przełomu XIX i XX wieku” – napisano w uchwale.

Ojciec H. Koźmiński urodził się 16 października 1829 r. w Białej Podlaskiej. Do kapucynów wstąpił w 1848 r. w Lubartowie, w 1852 r. przyjął święcenia kapłańskie. Jego postawa wobec władz carskich, jako gwardiana klasztoru warszawskiego, a później generalnego komisarza prowincji, była pełna godności i patriotyzmu. Po powstaniu styczniowym, gdy w zaborze rosyjskim zakazano działalności zakonów, o. H. Koźmiński założył wiele zgromadzeń ukrytych, zarówno męskich, jak i żeńskich, opartych na regule trzeciego zakonu św. Franciszka, które obok służby Bogu wspierały idee patriotyczne oraz dążenia niepodległościowe.

Nie doczekał odzyskania przez Polskę niepodległości; zmarł 16 grudnia 1916 r. w Nowym Mieście nad Pilicą, wśród współbraci kapucynów.

Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił Go błogosławionym 16 października 1988 r., w 10. rocznicę swego pontyfikatu.

**Senat podjął uchwałę
w sprawie uczczenia
30. rocznicy wyboru
Kardynała Karola Wojtyły
na Stolicę Piotrową
oraz uchwałę
dla uczczenia postaci
i dokonań
błogosławionego Ojca
Honorata Koźmińskiego.**

„Wierny przekonaniu, iż «tu Opatrzność Boża nas postawiła, tu pracować będziemy», mimo carskich represji Ojciec Honorat Koźmiński zjednoczył wokół swoich działań patriotycznych, charytatywnych i religijnych tysiące osób, wskazując im najważniejsze pola pracy: kształcenie młodzieży, wychowanie dzieci, służbę chorym, opiekę nad ubogimi, wyzyskiwanymi i odrzuconymi, podnoszenie poziomu kulturalnego uwłaszczonego ludu wiejskiego. Był wybitnym wykładowcą teologii, kaznodzieją, spowiednikiem oraz działaczem społecznym – poś-

więcając się w tym pracy nad trzeźwością narodu – zwracał się również do współczesnych w licznych publikacjach o tematyce religijnej i społecznej” – głosi uchwała Senatu.

„Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje błogosławionego Ojca Honorata Koźmińskiego za godny naśladowania wzór Polaka oddanego sprawom Ojczyzny, wzór działacza społecznego, którego nie zniechęciły skrajnie trudne warunki, poświęcającego się obronie godności Polaków w zniewolonym kraju. Senat oddaje hołd Jego postawie moralnej, wierności wartościom oraz oddaniu Ojczyźnie, która, według słów samego Koźmińskiego, wymaga ciągłej pracy i troski.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do środowisk wychowawczo-oświatowych i naukowych z apelem o popularyzowanie wiedzy o postaci i zasługach Ojca Honorata Koźmińskiego” – napisano.

Senat podjął uchwałę o tytule zaproponowanym przez Komisję Ustawodawczą oraz Komisję Kultury i Środków Przekazu jednomyślnie, 76 głosami.

Drugie i trzecie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Projekt ustawy wniosła Komisja Ustawodawcza, rozpatrująca go wspólnie z Komisją Praw Człowieka i Praworządności. Ich sprawozdawca senator Bohdan Paszkowski przypomniał, że proponowana nowelizacja stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2007 r. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że w art. 130² § 4 kodeksu postępowania cywilnego jest niezgodny z art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 78 Konstytucji RP, tj. z zasadą równości, z prawem do sądu i z zasadą dwuinstancyjności postępowania sądowego.

Przywołany przepis przewiduje, że wobec przedsiębiorcy niereprezentowanego przez adwokata lub radcę prawnego w zakresie skutków nieprawidłowego opłacenia pisma stosuje się te same przepisy, co te dotyczące podmiotów reprezentowanych przez zawodowego pełnomocnika. Nienależycie opłacone pismo, wniesione przez przedsiębiorcę niereprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, zostaje zwrócone albo odrzucone bez wzywania do uiszczenia opłaty.

Trybunał uznał, że od przedsiębiorcy można wymagać profesjonalizmu w zakresie obrotu gospodarczego. Nie można jednak wymagać, by posiadał tę samą wiedzę i umiejętności jak adwokat czy radca prawny, występując przed sądem. W konsekwencji, nie można wobec przedsiębiorcy stosować tych samych negatywnych skutków nieprawidłowego opłacenia pisma, tj. odrzucenia pisma, bez dania mu wcześniejszej możliwości prawidłowego opłacenia pisma.

W zmianie zainicjowanej przez Komisję Ustawodawczą, zaaprobowanej przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności, uchylono §4 kodeksu postępowania cywilnego, ponieważ ten przepis znajduje się w części ogólnej kodeksu cywilnego, dotyczącej pism procesowych, a swoje rozwinięcie ma w części kodeksu cywilnego, określającej sprawy gospodarcze. Aby zachować spójność zapisów w kodeksie postępowania cywilnego, komisje zaproponowały, żeby ten artykuł uchylić. Ponieważ w art. 479¹² §3 znajdowało się również odesłanie do uchylanego w tej propozycji art. 479^{8a}, zmieniono też redakcję tego przepisu poprzez odesłanie do art. 130 kodeksu postępowania cywilnego. Dzięki wprowadzeniu proponowanych zmian z kodeksu postępowania cywilnego zniknie niezasadna i niekonstytucyjna, jak uznał trybunał, regulacja zrównująca prawa przedsiębiorcy ze stroną reprezentowaną przez pełnomocnika w wypadku opłacania pism procesowych.

Izba jednogłośnie (82 głosy za) przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i podjęła uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Inicjatywa senacka – projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Projekt ustawy wniosła Komisja Ustawodawcza, a rozpatrywała go wspólnie z Komisją Praw Człowieka i Praworządności.

Projektowana ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 27 marca 2007 r., który orzekł, że art. 393¹⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego jest niezgodny z art. 78 w związku z art. 176 ust. 1 konstytucji, tj. z zasadą dwuinstancyjności postępowania sądowego.

Zakwestionowany przepis uniemożliwiał złożenie zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Oznaczało to, że jeśli sprawa trafiła z sądu okręgowego, który nie orzekł o kosztach postępowania, do sądu apelacyjnego, który orzekł o kosztach postępowania, to strona nie mogła się odwołać do orzeczenia sądu apelacyjnego w zakresie kosztów postępowania, ponieważ wykorzystała już dwie instancje, mimo że o kosztach postępowania po raz pierwszy orzekł właśnie sąd apelacyjny. W zakresie kosztów postępowania zatem orzekł faktycznie jako sąd pierwszej instancji.

Art. 393¹⁸ k.p.c. został uchylony, zamiast niego uchwalono jednak art. 394¹ § 1 o identycznej treści. Stąd Senat uznał konieczność interwencji ustawodawczej. W senackim projekcie ustawy zaproponowano, aby w art. 394¹ § 1 k.p.c. wprowadzić punkt umożliwiający wniesienie zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji.

Izba w głosowaniu jednomyślnie, 82 głosami, opowiedziała się za przyjęciem projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i podjęła uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy. Postanowiono, że podczas prac sejmowych Senat będzie reprezentowany przez senatora Leona Kieresa.

Drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Służbie Celnej i ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu

Projekt ustawy został wniesiony przez grupę senatorów. Rozpatrywały go Komisja Praw Człowieka i Praworządności, Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Rodziny i Polityki Społecznej i wprowadziły do niego poprawki. Stanowisko połączonych komisji przedstawiła Izbie senator Grażyna Sztark.

Celem tej ustawy jest zrównanie uprawnień rodzicielskich funkcjonariuszy z uprawnieniami rodzicielskimi pracowników. Funkcjonariusze służb mundurowych: policjanci, funkcjonariusze Służby Celnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu w zależności od miejsca pracy i płci mają zróżnicowany dostęp do uprawnień rodzicielskich. W opinii inicjatorów projektu, nie ma racjonalnego powodu, żeby odmiennie traktować poszczególnych funkcjonariuszy. Zarówno treść konstytucji, postanowienia obowiązującego Polskę prawa wspólnotowego, jak również ratyfikowanych umów międzynarodowych obligują do równego traktowania pracowników.

Postanowienia obowiązujących ustaw dotyczących funkcjonariuszy innych służb mundurowych gwarantują im zakres uprawnień rodzicielskich podobny do tego, jaki mają pracownicy. Są to: ustawa o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz

Służby Wywiadu Wojskowego, ustawa o Państwowej Straży Pożarnej, o Biurze Ochrony Rządu, ustawa o Służbie Więziennej oraz ustawa o Straży Granicznej.

Zdaniem twórców projektu nowelizacji, proponowane zmiany w ustawie o Policji, w ustawie o Służbie Celnej, w ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu i w ustawie o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym spowodują, że funkcjonariuszom, niezależnie od płci, zagwarantuje się równe prawo dostępu do uprawnień rodzicielskich.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, obecny na posiedzeniu, stwierdził, że proponowane zmiany nie budzą najmniejszych wątpliwości, dlatego resort popiera projekt uchwały.

Ponieważ w trakcie dyskusji została zgłoszona poprawka, Senat skierował projekt ustawy do Komisji Ustawodawczej i Komisji Praw Człowieka i Praworządności oraz do Komisji Rodziny i Polityki Społecznej w celu dodatkowego zaopiniowania tej propozycji.

Inicjatywa senacka – projekt ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Projekt ustawy został wniesiony przez grupę senatorów. Rozpatrywały go Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Rodziny i Polityki Społecznej, wprowadziły do niego autopoprawki.

Sprawozdawca obu komisji senator Mieczysław Augustyn przypomniał, że celem tej ustawy jest uregulowanie sposobu finansowania zakładów aktywności zawodowej i warsztatów terapii zajęciowej w Polsce. Dotychczas przewidziano dla samorządów fakultatywną możliwość finansowania WTZ w wysokości 5% rok temu, 10% w bieżącym i w następnym roku 15% kosztów funkcjonowania tych placówek. Resztę pokrywał PFRON. Ustawa przewidywała, że warsztaty mogą być również finansowane z innych źródeł. Część samorządów uznawała zatem, że mogą płacić mniej.

W proponowanym projekcie postanowiono, że w przyszłym roku nie będzie zwiększenia finansowania do 15%. Jednocześnie jednak jednoznacznie zapisano, że 10-procentowe finansowanie ZAZ i WTZ przez samorządy jest obligatoryjne. Aby nie likwidować możliwości finansowania z innych źródeł, w projekcie przewidziano, że środki z nich pozyskane mają być przeznaczone wyłącznie na cele statutowe związane z działalnością ZAZ i WTZ.

W opinii inicjatorów nowelizacji, stworzy ona szansę podniesienia poziomu dofinansowywania warsztatów terapii zajęciowej i zakładów aktywności zawodowej tak zwanym algorytmem.

Inicjatywa wychodzi naprzeciw postulatowi środowisk osób niepełnosprawnych. Zyskała też akceptację strony rządowej, jak poinformował Izbę pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych Jarosław Duda.

Senat jednomyślnie (82 głosy za) przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych i podjął uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy.

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego

Izba jednomyślnie zdecydowała o przyjęciu projektu ustawy o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego i podjęła uchwałę w sprawie wniesienia go do Sejmu.

Projekt został wniesiony przez grupę senatorów, pod wspólną inicjatywą podpisali się senatorowie zarówno z klubu PiS, jak i PO. Rozpatrywały ją Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Praw Człowieka i Praworządności. Ich sprawozdawca senator Jan Rulewski przypomniał, że projekt stanowi nowelizację ustawy z 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Celem projektu jest przedłużenie z jednego roku do dwóch lat terminu (do 18 listopada 2009 r.), w którym osoby internowane na podstawie dekretu z 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym będą miały możliwość wystąpienia z żądaniem o odszkodowanie i zadośćuczynienie. Takie uprawnienie przyznano internowanym w okresie stanu wojennego na podstawie ustawy z 19 września 2007 r. o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

W opinii inicjatorów projektu, roczny termin na składanie żądań przez uprawnionych okazał się zbyt krótki. Spełnienie wymogu złożenia żądania w ustawowym terminie wydaje się trudne szczególnie dla osób zamieszkających poza granicami Polski. Jest to związane przede wszystkim z brakiem informacji o uprawnieniach przysługujących tej grupie.

Wejście w życie przedłożonych zmian pociąga za sobą skutki budżetowe. Precyzyjne określenie kosztów realizacji projektu nie jest jednak możliwe, o wysokości odszkodowania i zadośćuczynienia każdorazowo orzeka bowiem sąd. Szczegółowe wyliczenie kosztów wymaga też dokładnego określenia liczby osób uprawnionych i zebrania informacji o zakończonych i toczących się postępowaniach sądowych.

W uzasadnieniu senackiej inicjatywy napisano, że za najistotniejszy skutek społeczny wejścia w życie projektowanej ustawy należy wskazać stworzenie osobom uprawnionym możliwości dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia.

Ustawa o zmianie ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” oraz ustawy o transporcie kolejowym – przyjęta z poprawkami

Senat zdecydował o wprowadzeniu 8 poprawek do nowelizacji ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji PKP. Ustawa wprowadza m.in. przepisy usprawniające restrukturyzację majątkową Grupy PKP oraz wzmacniające jej funkcję w zakresie zadań koordynacyjnych i regulacyjnych między spółkami. Zakłada przyspieszenie procesu przekazywania przez PKP linii kolejowych i odcinków linii samorządom terytorialnym. W tym celu uproszczono procedurę uzyskiwania zgody ministra właściwego do spraw transportu.

W nowelizacji przyspieszono także postępowanie w sprawie sprzedaży lokali, określono również zasady przekazywania gminom niesprzedanych budynków mieszkalnych. Wprowadzono też zmiany służące poprawie jakości obsługi klientów przewoźników kolejowych Grupy PKP.

Aby zachęcić jednostki samorządu terytorialnego do finansowania lub dofinansowywania inwestycji infrastrukturalnych, jako ekwiwalent zaproponowano przyznanie przewoźnikom kolejowym ulgi w opłacie podstawowej na określonych liniach kolejowych lub ich odcinkach.

Większość poprawek wniesionych przez Senat miała charakter legislacyjny. Wśród przyjętych zmian znalazł się też jednak zapis, który umożliwia prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego nadanie swoim decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W innej poprawce wprowadzonej przez Senat zaproponowano, aby jednostki samorządu terytorialnego mogły dotować prze-

Ustawę o zmianie ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” oraz ustawy o transporcie kolejowym rozpatrywały Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisja Gospodarki Narodowej. Ich stanowisko rekomendował Izbie senator Stanisław Jurcewicz.

Podczas senackich prac nad nowelizacją ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” oraz ustawy o transporcie kolejowym stronę rządową reprezentował wiceminister infrastruktury Juliusz Engelhardt.

wozy osób wykonywane w ramach połączeń międzynarodowych, przygranicznych, transgranicznych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. W opinii Senatu wprowadzenie takiego rozwiązania umożliwi samorządom współpracującym z partnerami po drugiej stronie granicy poprawę obsługi komunikacyjnej w regionach przygranicznych.

Ustawą zajmie się ponownie Sejm.

Inicjatywa senacka – projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym

Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym i podjął uchwałę w sprawie wniesienia go do Sejmu. Nowelizacja zaproponowana przez Izbę doprecyzowuje zapis art. 8 ust. 5 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, wskazując wprost, że kartę parkingową osobie niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej wydaje się także na podstawie orzeczenia o niepełnosprawności, wydanego przed ukończeniem 16. roku życia. W obowiązujących przepisach pominięto bowiem orzeczenia o niepełnosprawności wydane przed ukończeniem 16. roku życia jako podstawę do wydania karty parkingowej.

Zmiana wprowadzona przez Senat spowoduje, że osoby niepełnosprawne o obniżonej sprawności ruchowej poniżej 16. roku życia będą się mogły ubiegać o wydanie karty parkingowej, a kierowca przewożący taką osobę samochodem zaopatrzonym w kartę parkingową będzie miał prawo nie stosować się do niektórych znaków drogowych.

Z przywileju posiadania karty parkingowej, na podstawie której osoba niepełnosprawna może nie stosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju, w zakresie określonym przepisami, mogą skorzystać tylko niepełnosprawni o obniżonej sprawności ruchowej.

Senackim projektem nowelizacji zajmie się teraz Sejm.

Inicjatywa senacka – projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym

W trakcie tego posiedzenia Senat przyjął projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o transporcie drogowym i podjął uchwałę w sprawie wniesienia go do Sejmu. Nowelizacja zmierza do wyłączenia spod wymogu uzyskania licencji na wykonywanie transportu drogowego działalności polegającej na turystycznym przewozie osób kolejką turystyczną.

Jak napisano w uzasadnieniu uchwały, przewóz osób kolejką w ramach usług turystycznych ma charakter lokalny i sezonowy, nie będzie więc stanowić poważnej konkurencji dla przewoźników działających na podstawie już posiadanych licencji.

W zaproponowanej nowelizacji ustawy – Prawo o ruchu drogowym wprowadzono definicję kolejki turystycznej oraz zmiany w przepisach dotyczących porządku i bezpieczeństwa ruchu na drogach, warunków dopuszczenia pojazdów do ruchu, badań technicznych oraz przepisów dotyczących uprawnień do kierowania pojazdami.

Zgodnie z definicją kolejka turystyczna to zespół pojazdów, składający się z ciągnika rolniczego albo pojazdu wolnobieżnego oraz przyczepy (przyczep) dostosowanej do przewozu osób w ramach prowadzonej działalności turystycznej. Nowelizacja przewiduje też, że minister właściwy do spraw transportu w rozporządzeniu określi warunki techniczne pojazdów wchodzących w skład kolejki oraz zakres jej niezbędnego wyposażenia.

Aby zapewnić bezpieczeństwo przewożonych osób, w nowelizacji wprowadzono obowiązek rejestracji wszystkich pojazdów wchodzących w skład kolejki przed ich dopuszczeniem do ruchu drogowego oraz obowiązek przeprowadzania ich corocznych okresowych badań technicznych. Dopuszcza się przewożenie pasażerów wyłącznie na miejscach siedzących, a kierujący kolejką turystyczną musi mieć ukończone 18 lat.

Zmiany w przepisach dotyczących uprawnień do kierowania pojazdami umożliwiają uzyskanie kategorii prawa jazdy, uprawniającego do kierowania kolejką turystyczną. Zmiany te likwidują jednocześnie lukę prawną w zakresie uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdem wolnobieżnym z przyczepą.

W projekcie ustawy zaproponowano także uregulowanie sprawy powtórnej rejestracji pojazdu, który wcześniej został wyrejestrowany w związku z jego wywozem z kraju. Zmiana wynika też z obowiązku respektowania zasady swobodnego przepływu osób i towarów we Wspólnocie Europejskiej.

Zaproponowaną nowelizacją zajmie się teraz Sejm.

Pozostałe prace Izby

Senat wprowadził poprawki do:

- ustawy o zmianie ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Senat przyjął bez poprawek:

- ustawę o zmianie ustawy o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- ustawę o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
- ustawę o nadaniu nowej nazwy Akademii Pedagogicznej im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie,

- ustawę o ratyfikacji Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przeletu pasażera (PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych (DHS) (Umowa PNR z 2007 r.), sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 2007 r. oraz w Waszyngtonie dnia 26 lipca 2007 r.,
- ustawę o ratyfikacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, sporządzonego w Luksemburgu dnia 15 października 2007 r.,
- ustawę o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego o akcesji Republiki Albanii, sporządzonego w Brukseli dnia 9 lipca 2008 r.,
- ustawę o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego o akcesji Republiki Chorwacji, sporządzonego w Brukseli dnia 9 lipca 2008 r.

Zmiany w składzie komisji senackich

Senat odwołał senatora Piotra Kaletę z Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej i wybrał go do Komisji Gospodarki Narodowej.

Oświadczenia:

Oświadczenia złożyli senatorowie: **Stanisław Karczewski, Piotr Ł.J. Andrzejewski, Marian Cichosz, Wojciech Skurkiewicz, Ryszard Górecki, Maciej Grubski, Krzysztof Kwiatkowski, Norbert Krajczy, Maciej Klima, Stanisław Kogut, Grażyna Sztark, Jacek Swakoń, Zdzisław Pupa, Przemysław Błaszczak, Piotr Kaleta, Władysław Dajczak, Henryk Woźniak, Kazimierz Jaworski, Sławomir Sadowski, Piotr Gruszczyński, Michał Wojtczak, Małgorzata Adamczak, Eryk Smulewicz, Janina Fetlińska, Andrzej Owczarek, Adam Massalski, Grzegorz Banaś, Tadeusz Gruszka, Paweł Klimowicz, Leon Kieres, Janusz Rachoń, Stanisław Bisztyga, Piotr Zientarski, Marek Konopka, Jan Dobrzyński, Maria Pańczyk-Pozdziej, Czesław Ryszka.**

20. posiedzenie Senatu

W dniach 28, 29 i 30 października br. odbyło się 20. posiedzenie Senatu. Obradom przewodniczyli marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie Krystyna Bochenek, Zbigniew Romaszewski i Marek Ziółkowski.

Zatwierdzony przez Izbę porządek obrad obejmował:

- uchwałę Senatu w sprawie wyrażenia zgody na zarządzenie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o akredytacji w ochronie zdrowia,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o konsultantach w ochronie zdrowia,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych,

- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o Komitecie Stabilności Finansowej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o izbach gospodarczych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa,
- drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- drugie czytanie projektu ustawy o obywatelstwie polskim,
- drugie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy,
- trzecie czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Służbie Celnej i ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Senat nie wyraził zgody na zarządzenie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia

Zgodnie z art. 125 ust. 2 konstytucji referendum ogólnokrajowe mają prawo zarządzić Sejm lub prezydent za zgodą Senatu. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 64 ustawy z 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym, przekazuje Senatowi projekt po-

W imieniu Komisji Zdrowia senator Władysław Sidorowicz zarekomendował Izbie odrzucenie wniosku prezydenta dotyczącego zarządzenia ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia.

**Mniejszość Komisji Zdrowia,
którą reprezentował senator Stanisław Karczewski,
postulowała poparcie wniosku prezydenta.**

stanowienia o zarządzeniu referendum, a Senat w terminie czternastu dni od dnia przekazania tego projektu podejmuje uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na zarządzenie referendum.

Prezydent 17 października br. przekazał Senatowi projekt postanowienia o zarządzeniu ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia. Marszałek Senatu skierował projekt postanowienia do Komisji Zdrowia. Sprawozdawca komisji senator Władysław Sidorowicz zgłosił wniosek o odrzucenie wniosku prezydenta, sprawozdawca jej mniejszości senator Stanisław Karczewski zaś – o jego przyjęcie.

We wniosku, który prezydent Lech Kaczyński przesłał do Senatu, znajduje się pytanie: „Czy wyraża Pani/Pan zgodę na komercjalizację placówek służby zdrowia, która umożliwi prywatyzację szpitali?”. Według prezydenta referendum mogłoby się odbyć 10–11 stycznia 2009 r.

W wyniku głosowania Senat nie zgodził się jednak na zarządzenie przez prezydenta L. Kaczyńskiego ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia. Przeciw wnioskowi opowiedziało się 57 senatorów, za jego przyjęciem – 38, nikt nie wstrzymał się od głosu. Oznacza to, że referendum się nie odbędzie. Przeciw referendum opowiedzieli się senatorowie Platformy Obywatelskiej, za jego przyjęciem natomiast – senatorowie Prawa i Sprawiedliwości. Marszałek B. Borusewicz nie zgodził się na wniosek PiS, by utajnić głosowanie. Argumentował, że jest to niezgodne z Regulaminem Senatu.

Prezydenta podczas obrad reprezentował podsekretarz stanu w jego kancelarii Andrzej Duda. Wcześniej marszałek Bogdan Borusewicz nie zgodził się, by głos zabrał b. minister zdrowia i obecny poseł PiS Zbigniew Religa, którego prezydent wyznaczył jako swojego przedstawiciela. Wątpliwości marszałka budziła bowiem zgodność z konstytucją wykonywania przez posła obowiązków pełnomocnika prezydenta. Marszałek B. Borusewicz zaznaczył, że według art. 104 konstytucji poseł jest przedstawicielem narodu i nie może być związany żadnymi instrukcjami. Z kolei zgodnie z art. 103 konstytucji, mandatu posła nie można łączyć z zatrudnieniem m.in. w Kancelarii Prezydenta. Marszałek powołał się także na art. 10 konstytucji, który mówi o trójpodziale władzy. „Szanuję posła Religę, szanuję prezydenta, ale ponad nimi jest prawo” – powiedział marszałek B. Borusewicz w czasie posiedzenia plenarnego Izby.

**Podczas senackiej debaty
na temat wyrażenia zgody
na zarządzenie
ogólnokrajowego referendum
w sprawie kierunku reformy służby zdrowia
prezydenta Lecha Kaczyńskiego
reprezentował podsekretarz stanu
w jego kancelarii Andrzej Duda.**

**Wiceminister Andrzej Duda (z lewej)
i poseł Zbigniew Religa (z prawej)
podczas debaty
nad wnioskiem prezydenta.**

Wiceminister A. Duda, prezentując stanowisko prezydenta, stwierdził m.in.: „Prezydent, kierując się dobrem ogółu, jakim jest zagwarantowanie równego dla wszystkich obywateli prawa do ochrony zdrowia, stanowiącego zarazem sprawę o szczególnym znaczeniu dla państwa, jedną z najważniejszych dziedzin życia społecznego, widzi potrzebę umożliwienia każdemu obywatelowi zajęcia stanowiska w sprawie, która bezpośrednio go dotyczy, a za taką z pewnością należy uznać prawo do ochrony zdrowia”.

Wiceminister dodał też, że w pytaniu użyto pojęć zakorzenionych zarówno w języku prawniczym, jak i w potocznym, „umożliwiając tym samym jego zrozumienie przez ogół społeczeństwa”. Sama treść pytania została ograniczona do kwestii zgody bądź jej braku na ewentualną możliwość prywatyzacji jednej z kategorii publicznych zakładów opieki zdrowotnej, a więc szpitali. To właśnie szpital utożsamiany jest z publiczną służbą zdrowia oraz składającym się na niego majątkiem. Ponadto szpital pełni jedną z najważniejszych funkcji w systemie ochrony zdrowia, jaką jest ratowanie życia i zdrowia.

„Celem tak sformułowanego pytania jest zatem uzyskanie odpowiedzi dotyczącej zgody obywateli na istnienie w polskim ustawodawstwie rozwiązań prawnych przewidujących komercjalizację placówek służby zdrowia, która w efekcie umożliwi prywatyzację szpitali jako placówek służby zdrowia o najważniejszej dla obywateli funkcji w systemie ochrony zdrowia” – podkreślił wiceminister A. Duda.

Odnosząc się do propozycji reform, powiedział też, powinny się one opierać na „wcześniejszej diagnozie czynników odpowiedzialnych za zaistniały stan rzeczy, brać pod uwagę oczekiwania społeczne oraz przewidywać mechanizmy sanacyjne przy uwzględnieniu konieczności równego dostępu obywateli do świadczeń opieki zdrowotnej”.

W opinii wiceministra, zasadniczy kierunek proponowanych zmian natomiast „sprowadza się do wprowadzenia nowych podstawowych form organizacyjno-prawnych, w jakich mają działać zakłady opieki zdrowotnej. Mają one być docelowo prowadzone przede wszystkim przez spółki kapitałowe oraz w formie jednostek budżetowych i zakładów budżetowych. Zrezygnowano tym samym z formy samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej”.

Ponadto, dodał wiceminister A. Duda, przewiduje się „obligatoryjne przekształcenie istniejących obecnie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej w spółki kapitałowe w zasadzie bez względu na kondycję, w jakiej się znajdują. Jednocześnie w projekcie zrezygnowano z mechanizmów wymuszających zachowanie pozycji dominującej przez jednostki sektora finansów publicznych w spółkach tworzonych przez podmioty publiczne oraz z ograniczeń dotyczących wysokości kapitału umożliwiającego założenie spółki prowadzącej szpital”.

Zakład opieki zdrowotnej prowadzony w formie spółki kapitałowej będzie zatem podlegał reżimowi prawnemu na równi z innymi podmiotami gospodarczymi. Chodzi tu zwłaszcza o możliwość ogłoszenia upadłości oraz egzekwowania wierzytelności. W opinii wiceministra, w omawianym projekcie ustaw nie ma innych, oprócz zmiany formy prowadzenia zakładów, mechanizmów mogących wpłynąć na poprawę sytuacji ekonomicznej zakładów opieki zdrowotnej. „Dlaczego zatem mamy pozbawić Polaków wpływu na tak istotną dla wszystkich kwestię, jaką jest przyszły model służby zdrowia?” – pytał wiceminister A. Duda.

Następnie odpowiadał na liczne pytania senatorów, m.in. na temat propozycji zmiany pytania referendalnego. Senatorowie proponowali pytania: „czy jesteś za komercjalizacją, która doprowadzi do poprawy jakości darmowego leczenia i zwiększy dostępność usług?”; „czy jesteś za komercjalizacją, prowadzącą do poprawy dostępności i jakości świadczeń medycznych oraz racjonalizacji wydatków publicznych?”.

„Jedno z największych kłamstw politycznych po roku 1990 to mówienie, że Platforma Obywatelska nie ma w planach prywatyzacji służby zdrowia” – powiedział wiceminister A. Duda, odpowiadając na pytania senatorów w kwestii pytania referendalnego.

Pytano także, jak postąpi prezydent, gdy referendum „się nie uda”, na przykład nie będzie odpowiedniej frekwencji. Według wiceministra, badania sondażowe wykazały, iż zainteresowanie społeczne tym tematem jest bardzo duże. „Zdecydowana większość obywateli, po pierwsze, opowiedziała się za tym, że chciałaby referendum, a po drugie, deklaruje, że weźmie w nim udział, czyli obywatele widzą sens przeprowadzenia referendum w tej kwestii”.

Sprawa ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia wywołała burzliwą dyskusję na sali obrad Senatu. Uczestniczyło w niej kilkudziesięciu senatorów, głos zabierał też wiceminister zdrowia Jakub Szulc.

W ocenie senatorów PiS, referendum dałoby Polakom możliwość wypowiedzenia się w sprawie „prywatyzacji szpitali”. Jak podkreślali, ta kwestia dotknie bezpośrednio społeczeństwo, dlatego należy dać mu prawo głosu. Padały także sugestie, iż PO nie zgadza się na referendum, gdyż chce, by prezydent zawetował ustawy zdrowotne.

Z kolei senatorowie PO argumentowali, że wyrażenia zawarte w pytaniu referendalnym „mają charakter pejoratywny”, tendencyjny, jego treść „odwołuje się do emocji”. Jak mówili, prezydent powinien „stać na wysokości zadania” i współpracować przy wprowadzaniu reformy systemu ochrony zdrowia. Padały stwierdzenia, że prezydent L. Kaczyński „próbuje zmienić politykę wewnętrzną rządu”.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej; ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta; ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej; ustawy o akredytacji w ochronie zdrowia; ustawy o konsultantach w ochronie zdrowia; ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia

Senat rozpatrywał łącznie drugi, trzeci, czwarty, piąty, szósty i siódmy punkt porządku obrad, czyli pakiet sześciu ustaw zdrowotnych. Zostały one przygotowane przez Platformę Obywatelską, a Sejm uchwalił je 21 października br. Zakładają one m.in. obligatoryjne przekształcenie zakładów opieki zdrowotnej w spółki kapitałowe, przekazanie całości ich kapitału samorządom oraz utworzenie urzędu Rzecznika Praw Pacjenta. W ocenie posłów PO, a także rządu ustawy zreformują polską służbę zdrowia, przyczynią się do skrócenia czasu oczekiwania na świadczenia medyczne oraz poprawią ich jakość. Z kolei posłowie opozycji uważają, że doprowadzą one do prywatyzacji szpitali i ograniczą dostęp do opieki medycznej dla osób niezamożnych.

Zgodnie z **ustawą o zakładach opieki zdrowotnej**, będą one obligatoryjnie przekształcane w spółki kapitałowe, działające na podstawie prawa handlowego. Proces przekształcania ma się zakończyć do stycznia 2011 r. Sejm zdecydował, że przekształcenie szpitali w spółki będzie się odbywać bez pakietów socjalnych dla pracowników. W projekcie znalazły się zapisy gwarantujące pracownikom zatrudnienie w przekształconej placówce, nie określają one jednak warunków zatrudnienia w spółce.

Komisja Zdrowia, którą reprezentował senator Władysław Sidorowicz, rekomendowała Izbie przyjęcie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej z 6 poprawkami.

W imieniu mniejszości Komisji Zdrowia o odrzucenie ustawy sejmowej apelował senator Stanisław Karczewski.

Samorządy otrzymają 100% kapitału zakładowego, którym będą mogły dysponować. To one będą podejmować decyzje o ewentualnej sprzedaży udziałów. Taki zapis daje samorządom możliwość nie tylko całkowitego wyzbycia się kapitału zoz-ów, ale także zachowania całości lub większości udziałów.

Sejm uchwalił też poprawkę, przewidującą likwidację zoz-u, który do 1 stycznia 2011 r. nie został przekształcony w spółkę. Przyjęto także poprawkę, wycofującą zwolnienie spółek prowadzących zoz-y z podatku dochodowego do 31 grudnia 2010 r.

Ustawa o zakładach opieki zdrowotnej przewiduje m.in. możliwość umorzenia zobowiązań publicznoprawnych (na 31 grudnia 2007 r.) zoz-om przekształcającym się w spółki kapitałowe. Wprowadza podział zakładów na trzy kategorie: A, B lub C, w zależności od wskaźników rentowności i płynności, które będą określone przez biegłego rewidenta niezwłocznie po wejściu w życie ustawy.

W ustawie znajduje się zapis mówiący, że w planie naprawczym, sporządzanym przez zoz w celu skorzystania z umorzenia zobowiązań publicznoprawnych, może się znaleźć ograniczenie dostępności i jakości świadczeń medycznych. Warunkiem jest określenie sposobu i formy zapewnienia ich pacjentom, a także zasięgnięcie opinii wojewody, gminy i powiatu, na terenie których znajduje się zoz. Plan naprawczy sporządzony przez zoz ma, zgodnie z ustawą, akceptować lub odrzucać Bank Gospodarstwa Krajowego. To od jego decyzji uzależniono możliwość korzystania przez szpitale przekształcające się w spółki z umorzenia zobowiązań publicznoprawnych.

Posłowie wprowadzili również poprawkę, na podstawie której Skarb Państwa będzie udzielał zoz-om, przed ich przekształceniem w spółki, poręczeń spłaty zobowiązań cywilnoprawnych, stanowiących przedmiot ugody z wierzycielami. Do wniosku o udzielenie poręczenia powinno być dołączone oświadczenie o zamiarze przekształcenia zoz-u w spółkę. Zgodnie z sejmową regulacją, minister finansów będzie nadzorował procedury udzielania kredytów i poręczeń przekształcanym zoz-om. Przyjęto także poprawkę wprowadzającą możliwość ustanowienia zarządu przymusowego, w wypadku gdy BGK uzna, że plan naprawczy nie jest realizowany.

Sejm poparł również poprawkę, zakładającą, że spółki zarządzające zoz-ami otrzymają ich nieruchomości tylko w dzierżawę. Według pierwotnych zapisów, spółki mogły otrzymywać je na własność. Teraz ich własnością będą jedynie ruchomości, m.in. sprzęt medyczny. W ocenie posłów, to rozwiązanie uniemożliwi likwidację spółek prowadzących zoz-y w celu sprzedaży ich nieruchomości.

Inna z poprawek przyjętych przez Sejm daje możliwość przeprowadzenia lokalnego referendum w wypadku zamiaru rozwiązania szpitala spółki.

Przyjęto też poprawkę, zgodnie z którą zoz nie może odmówić udzielenia świadczenia medycznego osobie potrzebującej natychmiastowej pomocy ze względu na zagrożenie zdrowia lub życia.

Sejm opowiedział się też za poprawką, zobowiązującą zoz-y do przestrzegania minimalnych norm zatrudnienia pielęgniarek.

Posłowie przyjęli autopoprawkę PO, wycofującą zwolnienie spółek prowadzących zoz – z podatku dochodowego do 31 grudnia 2010 r.

W ustawie o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta znalazły się najważniejsze regulacje dotyczące praw i obowiązków pacjenta. Oprócz oczywistego prawa do udzielenia świadczenia w stanie nagłego zagrożenia zdrowia czy porodu zapisano też prawo do świadczeń zdrowotnych odpowiadających aktualnej wiedzy medycznej, a w sytuacji ograniczonego do nich dostępu – do rzetelnej, „opartej na kryteriach medycznych, procedury ustalającej kolejność dostępu do tych świadczeń”. Ustawa przewiduje też, że pacjent ma prawo żądać, aby lekarz udzielający

Komisja Zdrowia zaproponowała wprowadzenie dwóch poprawek do ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. Podczas debaty senackiej stanowisko komisji w tej sprawie rekomendował senator Michał Okła.

mu pomocy zasięgnął opinii innej osoby wykonującej zawód medyczny lub zwołał konsylium lekarskie. W myśl regulacji lekarz może jednak odmówić, jeśli uzna żądanie za bezzasadne.

Jedna z najistotniejszych zmian w stosunku do pierwotnego projektu to ustalenie, iż rzecznika praw pacjenta na pięcioletnią kadencję powołuje premier, a nie – jak proponowano – Sejm za zgodą Senatu. Rzecznik miałby być powoływany spośród osób „wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru”.

Regulacja, zawarta w **ustawie o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej**, przewiduje zrównanie czasu ich pracy, a tym samym wydłużenie czasu pracy m.in. radiologów, pato-

W imieniu Komisji Zdrowia senator Zbigniew Pawłowicz zaproponował Izbie wprowadzenie 4 poprawek do ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej.

Reprezentująca mniejszość Komisji Zdrowia senator Janina Fetlińska zwróciła się do Izby o odrzucenie ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej.

morfologów, pracowników prosektoriów i medycyny sądowej, którzy do tej pory pracowali 5 godzin dziennie.

Posłowie przyjęli także poprawkę, pozwalającą na wydłużenie czasu pełnienia dyżuru medycznego w nagłych okolicznościach przy braku możliwości zapewnienia opieki pacjentom.

Sejm uchwalił również **ustawę o akredytacji w ochronie zdrowia**, określającą zasady przyznawania akredytacji placówkom udzielającym świadczeń medycznych.

Komisja Zdrowia zaproponowała wprowadzenie dwóch poprawek do ustawy o akredytacji w ochronie zdrowia. Ich przyjęcie rekomendował Izbie senator Norbert Krajczy.

Sejm uchwalił do tej ustawy poprawkę, zgodnie z którą placówka składająca wniosek o akredytację będzie wносиła opłatę za przeprowadzenie procedury oceniającej.

Inna z przyjętych poprawek zakłada, że kandydat na członka rady akredytacyjnej musi mieć co najmniej pięcioletnie doświadczenie w działalności na rzecz poprawy jakości w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

Ustawa o konsultantach w służbie zdrowia przewiduje m.in., że w wypadku odwołania konsultanta wojewódzkiego minister zdrowia może na sześć miesięcy, bez niezbędnych procedur, powołać nowego konsultanta.

Senator Rafał Muchacki, sprawozdawca Komisji Zdrowia, zaproponował Senatowi wprowadzenie trzech poprawek do sejmowej ustawy o konsultantach w służbie zdrowia.

Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia określa termin wejścia w życie pięciu ustaw pakietu zdrowotnego. Wymienia zmiany dostosowujące w pięćdziesięciu czterech ustawach.

Sprawozdawcy Komisji Zdrowia przedstawili jej stanowisko na temat poszczególnych ustaw. Senator Władysław Sidorowicz wniósł o przyjęcie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej z poprawkami, sprawozdawca mniejszości Komisji Zdrowia senator Stanisław Karczewski zaś – o jej odrzucenie.

**W imieniu mniejszości Komisji Zdrowia
senator Stanisław Gogacz
apelował o odrzucenie ustawy
– Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia.**

Sprawozdawca Komisji Zdrowia senator Michał Okła przedstawił sprawozdanie w sprawie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta i zgłosił wniosek o jej przyjęcie bez poprawek.

Sprawozdawca Komisji Zdrowia senator Zbigniew Pawłowicz zaproponował w jej imieniu przyjęcie ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej z czterema poprawkami. Sprawozdawczyni mniejszości Komisji Zdrowia senator Janina Fetlińska zgłosiła wniosek o odrzucenie ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej.

Senator Norbert Krajczy przedstawił sprawozdanie Komisji Zdrowia w sprawie ustawy o akredytacji w ochronie zdrowia i rekomendował jej przyjęcie z dwiema poprawkami.

Sprawozdawca Komisji Zdrowia senator Rafał Muchacki wniósł o wprowadzenie trzech poprawek do ustawy o konsultantach w ochronie zdrowia.

Senator W. Sidorowicz, w imieniu większości Komisji Zdrowia, wniósł o przyjęcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia z poprawkami. Wniosek o jej odrzucenie przedstawił sprawozdawca mniejszości Komisji Zdrowia senator Stanisław Gogacz.

Reprezentujący stronę rządową podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Marek Haber stwierdził, że rząd popiera zgłoszone ustawy. Następnie, podobnie jak podsekretarz stanu w tym resorcie Marek Twardowski, odpowiadał na pytania senatorów.

**Podczas rozpatrywania pakietu
ustaw zdrowotnych na pytania
senatorów odpowiadali
przedstawiciele
Ministerstwa Zdrowia
– wiceministrowie Marek Haber
(z lewej) i Marek Twardowski.**

W trakcie burzliwej dyskusji senatorowie zgłosili propozycje ponad 100 poprawek do pakietu ustaw zdrowotnych.

Komisja Zdrowia odrzuciła wszystkie merytoryczne poprawki zgłoszone przez senatorów PiS do pakietu ustaw zdrowotnych. Poprawki te zakładały m.in., że przekształcenie zoz-ów w spółki prawa handlowego będzie mogło zostać dokonane z zachowaniem 51% udziałów Skarbu Państwa lub samorządu oraz że zbycie udziałów spółki zarządzającej zoz-em nie może spowodować, iż udział w jej kapitale zakładowym będzie mniejszy niż 85%. Senatorowie nie zgodzili się także na wydłużenie okresu funkcjonowania publicznych zoz-ów do 2020 r. Odrzucono również propozycję PiS, by zoz-y prowadzone w formie spółki mogły przeznaczać wypracowany zysk wyłącznie na działalność statutową. Komisja poparła natomiast większość poprawek doprecyzujących, zgłoszonych przez jej przewodniczącego senatora Władysława Sidorowicza (PO).

W wyniku głosowania Senat nie zgodził się na odrzucenie ustawy, o co wnosił klub PiS. Przeciw wnioskowi głosowało 57 senatorów, za – 37, a jeden senator wstrzymał się od głosu. Za poparciem **ustawy o zakładach opieki zdrowotnej** wraz z jedenastoma poprawkami opowiedziało się 56 senatorów, przeciwnych było 37, jeden wstrzymał się od głosu.

Senat wprowadził również pięć poprawek do **ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta**. Jedna z nich zakłada, że jeżeli chory nie wyda upoważnienia niezbędnego do wglądu w dokumentację choroby, to jego bliscy nie będą mogli się z nią zapoznać. Według przyjętego zapisu, rzecznik praw pacjenta ma być powoływany przez premiera „spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru”. Senatorowie PiS chcieli, aby powoływał go Sejm za zgodą Senatu na wniosek marszałka Sejmu lub 35 posłów. Za przyjęciem ustawy wraz z poprawkami opowiedziało się 58 senatorów, przeciw – 36, jeden wstrzymał się od głosu.

Senatorowie przyjęli też cztery poprawki do **ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej**. Za przyjęciem ustawy opowiedziało się 58 senatorów, przeciw było 37, nikt nie wstrzymał się od głosu. Ustawa gwarantuje przywileje osób zatrudnionych w placówkach opieki zdrowotnej, reguluje także czas pracy, określa tryb doskonalenia zawodowego osób wykonujących niektóre zawody medyczne (w wypadku lekarzy i pielęgniarek regulują to osobne ustawy) oraz szczególne uprawnienia, które dotyczą jednak tylko osób zatrudnionych w jednostkach budżetowych albo placówkach założonych przez pracodawcę dla swoich pracowników.

Zgodnie ze zmianami przyjętymi przez senatorów pracownicy zoz-ów będą mieli prawo m.in. do nagród jubileuszowych, dodatków za wysługę lat oraz odpraw emerytalnych i rentowych. Przyjęto także poprawkę, umożliwiającą im ubieganie się u pracodawcy o pokrycie kosztów doskonalenia zawodowego. Jedna ze zmian, autorstwa PO, zakłada m.in. utworzenie kierowniczych stanowisk dla pielęgniarek. Zmiana ta rozbudowuje katalog stanowisk medycznych w zoz-ach i wprowadza stanowiska: zastępcy kierownika do spraw pielęgniarstwa, naczelnej pielęgniarki albo położnej oddziałowej w wypadku oddziału, którym kieruje ordynator, oraz kierownika do spraw opieki pielęgniarstwiej.

Ustawa określa także maksymalny 52-godzinny tygodniowy czas pracy lekarzy stażystów. W myśl obowiązujących od tego roku przepisów, zgodnych z prawem UE, maksymalny czas pracy lekarzy wynosi 48 godzin, nie dotyczy to jednak stażystów i rezydentów.

Ustawa zrównuje czas pracy pracowników zoz-ów, a tym samym wydłuża czas pracy zatrudnionych w warunkach, które mogą być szkodliwe, m.in. radiologów, patomorfologów, pracowników prosektoriów i medycyny sądowej. W myśl ustawy czas pracy pracowników zoz-ów nie może przekraczać 7 godz. 35 min dziennie, a w wypadku pracowników technicznych, obsługi, gospodarczych i administracyjnych – 8 godz. dziennie. Maksymalna długość czasu pracy, obejmującego także dyżur medyczny, wynosiłaby 24 godziny. Zgodnie z ustawą, jeśli w związku z pełnieniem dyżuru medycznego dojdzie do nieudzielenia 11-godzinnego odpoczynku dobowego, należy udzielić go w kolejnej dobie co najmniej w takim samym wymiarze.

Senat poparł też **ustawę o akredytacji w ochronie zdrowia** i wprowadził do niej dwie poprawki. Za poparciem ustawy opowiedziało się 95 senatorów, nikt nie był przeciw i nikt nie wstrzymał się od głosu. Ustawa reguluje możliwość wystąpienia przez podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych z wnioskiem o potwierdzenie spełniania określonych standardów ich udzielania. Po-

twierdzenie, w formie certyfikatu, ma wydawać minister zdrowia na wniosek rady akredytacyjnej. Gdy podmiot nie spełnia wymaganych standardów, nastąpi odmowa akredytacji.

Senatorowie przyjęli **ustawę o konsultantach krajowych i wojewódzkich w ochronie zdrowia**, ale wprowadzili do niej trzy poprawki. W większości sankcjonuje ona przepisy już obowiązujące w rozporządzeniach. Określa tryb powoływania i odwoływania konsultantów w ochronie zdrowia zarówno na poziomie krajowym, jak i wojewódzkim. Za przyjęciem ustawy opowiedziało się 95 senatorów, nikt nie był przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu.

W wyniku głosowania Izba nie zgodziła się na odrzucenie ustawy wprowadzającej reformę systemu ochrony zdrowia, o co wnosili klub PiS. Przeciw wnioskowi opowiedziało się 57 senatorów, za – 36, jeden wstrzymał się od głosu.

Senat przyjął natomiast wraz z 19 poprawkami ustawę – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu służby zdrowia. Zakłada ona m.in. że spółki kapitałowe zarządzające zakładami opieki zdrowotnej otrzymają ich nieruchomości w dzierżawę. Jedną przyjętych zmian doprecyzowuje kwestię dzierżawienia spółkom zarządzającym zoz-ami ich nieruchomości. W zamian za udział albo akcje organ dokonujący przekształcenia będzie wnosił tytułem wkładu niepieniężnego do spółki prawo dzierżawy nieruchomości wskazanych przez podmiot, który utworzył zoz. Senat nie zgodził się na poprawkę PiS, zakładającą, że Bank Gospodarstwa Krajowego nie będzie pobierał od zoz-ów opłaty za czynności związane z udzielaniem pożyczki lub poręczeń oraz dokonaniem zmian w planie naprawczym i nadzorowanie realizacji tego planu.

Pakiet sześciu ustaw dotyczących ochrony zdrowia, do których senatorowie wprowadzili poprawki, trafi ponownie do Sejmu.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw

Celem ustawy jest uporządkowanie dotychczasowego stanu prawnego oraz uczynienie zadość zasadzie niedyskryminowania przez przepisy podatkowe obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Projekt ustawy, uchwalonej przez Sejm, powstał z inicjatywy: Senatu, Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji „Przyjazne Państwo” i na podstawie propozycji rządowych. W dużej części stanowi też implementację prawa europejskiego związanego z systemem dotyczącym podatku od osób fizycznych i od osób prawnych.

Do najważniejszych zmian wprowadzonych rozpatrywaną ustawą należą: umożliwienie wspólnego opodatkowania małżonków niemających miejsca zamieszkania na terytorium Polski, jednolite opodatkowanie wygranych krajowych oraz z innych krajów Unii Europejskiej, a także Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zastąpienie tak zwanej ulgi meldunkowej ulgą zwalniającą dochody ze sprzedaży nieruchomości pod warunkiem przeznaczenia ich na cele mieszkaniowe podatnika, w tym spłatę kredytów mieszkaniowych, umożliwienie odliczenia składek na ubezpieczenia zdrowotne zapłaconych w innych państwach należących do Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego (realizacja wyroku Trybunału), zmiana zasad odliczania ulgi na dzieci, uwzględniająca kolejne miesiące sprawowania opieki nad dzieckiem, przyjęcie memoriałowej metody zaliczania do kosztów uzyskania przychodu wydatków na wynagrodzenia i ubezpieczenia pracownika, umożliwienie zapłaty ostatniej zaliczki w roku podatkowym w następnym okresie rozliczeniowym.

Komisja Gospodarki Narodowej, reprezentowana przez senatora Kazimierza Kleinę, wniosła o przyjęcie ustawy z dziesięcioma poprawkami, przez nią przygotowanymi. Sprawo-

zdawca Komisji Rodziny i Polityki Społecznej senator Mieczysław Augustyn w jej imieniu poparł poprawki zgłoszone przez Komisję Gospodarki.

Senator M. Augustyn także w trakcie dyskusji, z inicjatywy Parlamentarnego Zespołu do spraw Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, zaproponował poprawki, służące uregulowaniu kwestii darowizn produktów żywnościowych na rzecz organizacji charytatywnych. Komisje: Gospodarki Narodowej oraz Rodziny i Polityki Społecznej poparły te propozycje. Mają one umożliwić przedsiębiorcom zaliczenie do kosztów uzyskania przychodu wartości żywności darowanej organizacjom charytatywnym. Zachęciłoby to firmy do przekazywania żywności potrzebującym. Zwolniłoby przedsiębiorców przekazujących żywność z dodatkowego płacenia podatku VAT. Dzięki tym poprawkom będą oni mieli wybór, czy skorzystać z odliczenia podatku VAT, czy też zaliczyć tę darowiznę do kosztów uzyskania przychodu.

Łącznie Senat wprowadził 12 poprawek do nowelizacji sejmowej. Kolejna senacka zmiana rozszerza zakres planowanej ulgi mieszkaniowej. Zwolnieniu z podatku będą podlegać dochody ze sprzedaży mieszkania, jeżeli w ciągu dwóch lat zostaną przeznaczone nie tylko na spłatę kredytu hipotecznego, ale także na spłatę innych kredytów zaciągniętych na spłatę wcześniejszego kredytu hipotecznego. Ulga mieszkaniowa ma zastąpić obecną ulgę meldunkową, która zwalnia dochody ze sprzedaży mieszkania, jeśli sprzedający był w nim zameldowany co najmniej rok.

Planowane zwolnienie ma objąć dochody ze sprzedaży nieruchomości, jeżeli w ciągu dwóch lat zostaną one przeznaczone m.in. na zakup mieszkania, budynku mieszkalnego czy gruntu budowlanego lub spłatę kredytu mieszkaniowego. Ulga ma dotyczyć także zakupu gruntu niemającego charakteru budowlanego, jeżeli w ciągu dwóch lat od zakupu stanie się on gruntem budowlanym.

Ustawa uchwalona przez Sejm wprowadza szereg korzystnych zmian dla podatników. Modyfikuje zasady przekazywania 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego. Poprawki Senatu powodują, iż w wykazie tych organizacji nie będą zamieszczane te prowadzące działalność gospodarczą w zakresie produkcji wyrobów tytoniowych, paliwowych, alkoholowych itp. Zdaniem Senatu, podatnik posługujący się wykazem prowadzonym przez właściwego ministra powinien mieć pewność, iż organizacje w nim się znajdujące mogą otrzymywać 1% podatku. Zliberalizowane zostały zasady tzw. ulgi odsetkowej. Nowelizacja wprowadza też nowe zwolnienia, np. obejmujące pomoc finansową udzieloną z budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego w związku ze zdarzeniem losowym i dochody z nagród uzyskanych przez podatników za wybitne osiągnięcia, w części przekazanej na cele pożytku publicznego.

Z ulgi prorodzinnej będą mogli korzystać nie tylko rodzice i opiekunowie prawni, ale także rodzice zastępczy. W nowej regulacji przewidziano też nowe zasady preferencyjnego rozliczenia podatkowego osób samotnie wychowujących dzieci.

Zgodnie z nowelizacją, podatnicy będą mogli odliczyć od dochodu obowiązkowe składki społeczne i zdrowotne zapłacone za granicą, jeżeli nie zostały wcześniej odliczone od dochodu. Uproszczono też zasady zaliczania w koszty składek od wynagrodzeń. Ponadto nowelizacja znosi obowiązek odprowadzania podwójnej zaliczki na podatek dochodowy.

Nowelizacja powinna wejść w życie 1 stycznia 2009 r. Poprawkami wprowadzonymi przez Senat musi się jeszcze zająć Sejm.

Ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw – przyjęta z poprawkami

Senat zdecydował o wprowadzeniu 23 poprawek do nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług. Wśród nich znalazła się zmiana, przewidująca likwidację uciążliwej dla przedsiębiorców kaucji gwarancyjnej. Kaucja gwarancyjna w wysokości 250 tys. zł jest warunkiem szybszego uzyskania zwrotu VAT przez podatników rozpoczynających działalność. Zgo-

dnie z sejmową nowelizacją, firmy miałyby wpłacać zamiast 250 tys. zł zabezpieczenie w wysokości proporcjonalnej do postulowanej kwoty zwrotu.

Przedsiębiorcy domagali się zniesienia obowiązku składania zabezpieczeń w ogóle. Ministerstwo Finansów nie chciało się jednak na to zgodzić. Przepisy o kaucji w obecnym brzmieniu zakwestionował na początku lipca Europejski Trybunał Sprawiedliwości.

Kolejna poprawka uchwalona przez Senat zwalnia przedsiębiorców przekazujących żywność organizacjom pożytku publicznego z konieczności odprowadzenia VAT od takiej darowizny. Obecnie z takiego rozwiązania firmy mogą korzystać tylko w wypadku zniszczenia żywności.

Senat wprowadził również poprawkę, zakładającą skrócenie do trzech miesięcy terminu na rozliczenie VAT bez konieczności składania deklaracji podatkowej. W wersji przyjętej przez Sejm podatnik mógłby tego dokonać do końca roku podatkowego. Obecnie ma na to dwa miesiące. Resort finansów proponował w pierwotnej wersji nowelizacji wydłużenie tego terminu do trzech miesięcy.

Nowelizacja przyjęta przez Sejm wprowadza istotne zmiany do ustawy o VAT. Zliberalizowane zostaną m.in. warunki korzystania z ulgi na „złe długi”. Sprzedawca, który nie otrzyma od swojego kontrahenta pieniędzy w ciągu 180 dni, będzie mógł odzyskać zapłacony podatek z urzędu skarbowego. Zostanie skrócony ze 180 do 60 dni podstawowy termin zwrotu VAT. Z 800 tys. euro do 1,2 mln euro zwiększy się limit obrotów dla utrzymania statusu małego podatnika.

Nowelizacja zakłada też powstawanie magazynów konsygnacyjnych, co umożliwi przemieszczanie się towarów wewnątrz UE. Nowela wprowadza także możliwość składania deklaracji VAT kwartalnie przez wszystkich podatników, a nie tylko przez małe firmy. Podatek importowy będzie można rozliczać w deklaracji. Obecnie importerzy muszą odprowadzać podatek i potem czekać na jego zwrot.

Sejm zlikwidował też 30-procentową dodatkową karę dla podatników VAT, którzy nieprawidłowo rozliczają się z fiskusem.

Większość nowych przepisów ma zacząć obowiązywać 1 grudnia br. Teraz ustawa z poprawkami uchwalonymi przez Senat wróci do Sejmu.

Senat poprawił ustawę o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych

Komisja Gospodarki Narodowej rekomendowała pięć poprawek do rozpatrywanej nowelizacji i takie stanowisko podtrzymał Senat w wyniku głosowań.

Jedna z najważniejszych poprawek zaproponowanych przez Izbę przewiduje zwolnienie z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych pożyczek udzielanych spółce kapitałowej przez wspólnika lub akcjonariusza.

Najistotniejszą zmianą nowelizacji jest zwolnienie z tego podatku od 2009 r. działań restrukturyzacyjnych podejmowanych przez spółki kapitałowe. Chodzi o łączenie firm, podział, wniesienie do spółki aportu w postaci oddziału innej spółki kapitałowej oraz wymianę udziałów w takich spółkach. Obecnie czynności takie są opodatkowane według stawki wynoszącej 0,5%.

Z podatku zwolniona zostanie również zmiana umowy spółki, dotycząca przeniesienia z jednego kraju Unii Europejskiej do innego ośrodka zarządzania firmą lub jej statutowej siedziby. Ma to ułatwić przepływ kapitału między spółkami kapitałowymi. Nowelizacja jest też konieczna ze względu na wejście w życie unijnej dyrektywy w sprawie podatków pośrednich od gromadzenia kapitału. W Polsce funkcję podatku kapitałowego pełni podatek od czynności cywilnoprawnych. Na wdrożenie dyrektywy państwa Unii mają czas do końca br.

Ustawa o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych w wersji przyjętej przez Senat wróci teraz do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy

Ustawa, uchwalona przez Sejm 8 października br., wprowadza zmiany do ustawy – Prawo celne z 19 marca 2004 r. oraz do ustawy – Kodeks karny skarbowy z 10 września 1999 r. Są one powodowane doświadczeniami z funkcjonowania przez cztery lata prawa celnego, a także wymaganiami związanymi z dostosowaniem naszego prawa do przepisów unijnych. Zmiany wprowadzone nowelizacją mają również na celu wprowadzenie pewnych uproszczeń związanych ze współdziałaniem organów celnych z podmiotami gospodarczymi, a także ułatwień w obrocie towarowym z państwami trzecimi na obszarze, na jakim można to regulować przepisami krajowymi. W sumie do ustawy – Prawo celne Sejm wprowadził trzydzieści dwie zmiany, a do ustawy – Kodeks karny skarbowy – osiem.

Komisja Gospodarki Narodowej zaproponowała cztery poprawki do nowelizacji, przyjęte następnie przez Senat. Miały one głównie charakter doprecyzowujący i służący zapewnieniu zgodności zapisów z techniką prawodawczą.

Nowelizacją ponownie zajmie się Sejm.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Nowelizacja ordynacji podatkowej uchwalona przez Sejm jest częścią „Pakietu na rzecz przedsiębiorczości”. Zgodnie z nią decyzje podatkowe nie będą wykonywane, jeżeli nie mają charakteru ostatecznego. Od tej zasady przewidziano jednak wyjątki.

Nowelizacja przewiduje ponadto, że kontrola u podatnika będzie przeprowadzana nie wcześniej niż po 7 dniach i nie później niż 30 dni od doręczenia zawiadomienia o zamiarze kontroli. Także od tej zasady przewidziano pewne wyjątki.

Ustawa zakłada również, że najmniejsi przedsiębiorcy będą mogli płacić podatki gotówką, a nie tylko w formie przelewu, jak tego wymagają obecne przepisy. Przyjęte zmiany mają też umożliwić przedsiębiorcom opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne w formie przekazu pocztowego.

Ustawa znosi odpowiedzialność wspólnika za osobiste zobowiązania podatkowe pozostałych wspólników, wynikające z działalności spółki. Wspólnik będzie mógł ponieść odpowiedzialność jedynie za zobowiązania podatkowe spółki.

Nowelizacja sejmowa uregulowała zasady udostępniania komornikom sądowym informacji podatkowych. Obecnie koszty związane z przekazywaniem takich informacji przez organa podatkowe pokrywa się z budżetu państwa. Nowe przepisy przewidują, że informacje te będą odpłatne.

Senat wprowadził 7 poprawek do ustawy. Jedna z nich zakłada, zgodnie z oczekiwaniem Ministerstwa Finansów, wprowadzenie do ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji przepisu, który umożliwi uchylene zabezpieczenia, jeżeli w terminie 3 miesięcy od jego ustanowienia nie został złożony wniosek o wszczęcie egzekucji. Organ mógłby jednak przedłużyć ten termin o kolejne 3 miesiące.

Za przyjęciem zmian do nowelizacji ordynacji podatkowej wraz z poprawkami głosowało 93 senatorów, nikt nie był przeciw.

Zmiany mają wejść w życie 1 stycznia 2009 r. Ustawa o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw trafi teraz do Sejmu.

Senat poprawił ustawę o Komitecie Stabilności Finansowej

Ustawa o Komitecie Stabilności Finansowej stanowi formalnoprawne usankcjonowanie zapisów o Komitecie Stabilności Finansowej, który został powołany z końcem ub.r. Polska, podobnie jak inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, w 2005 r. przystąpiła bowiem do porozumienia w sprawie kooperacji pomiędzy instytucjami nadzoru finansowego, centralnymi bankami finansowymi i ministerstwami finansów krajów Unii Europejskiej w zakresie transgranicznej stabilizacji finansowej. Ma ono na celu stabilizowanie i opracowywanie wspólnych zasad zarządzania kryzysowego. Zawiera praktyczne wytyczne dotyczące zarządzania w sytuacji międzynarodowego kryzysu finansowego i ewentualny podział budżetowych kosztów z tym związanych. Wiosną br. memorandum zastąpiono nową wersją i Polska też do niego przystąpiła.

Ustawa uchwalona przez Sejm zawiera w rozdziale pierwszym cel, dla którego tworzy się Komitet Stabilności Finansowej, w art. 2 krótkie definicje, a w art. 3 omówienie zadań związanych z działaniem komitetu. To: dokonywanie ocen sytuacji w krajowym systemie finansowym i na rynkach międzynarodowych, opracowywanie i przyjmowanie procedur współdziałania na wypadek wystąpienia zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego, koordynowanie działań członków komitetu w sytuacji bezpośredniego zagrożenia stabilności krajowego systemu finansowego.

W ustawie przedstawiono organizację i zasady działania komitetu. Jest trzyosobowy, jego członkami są: minister finansów, który mu zarazem przewodzi, prezes Narodowego Banku Polskiego i przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego.

Ustawa omawia też zasady działania komitetu, wymiany informacji i zachowania tajemnicy służbowej w tym zakresie przez członków komitetu. Mówi również o współpracy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi. Zawiera informacje o pracach komitetu, które są podawane na zewnątrz.

W ostatniej części ustawy zawarto zmiany w obowiązujących przepisach, a więc w ustawie o Narodowym Banku Polskim, w ustawie o finansach publicznych oraz w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.

W wyniku głosowania Senat zdecydował o przyjęciu ustawy z poprawką, zaproponowaną przez senatora Leona Kieresa, polegającą na dodaniu zapisu, że obowiązek nieujawniania informacji przez osoby wymienione w ustawie trwa również po zaprzestaniu wykonywania zadań w Komitecie Stabilności Finansowej. Dotyczy to ministra finansów, prezesa Narodowego Banku Polskiego i przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

Ustawa z poprawką senacką wróci do Sejmu.

Ustawa o europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej – przyjęta z poprawkami

Ustawę Sejm uchwalił 10 października br. Jej celem jest stworzenie podstaw prawnych do funkcjonowania europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej w zakresie przekazanym do uregulowania państwom członkowskim Unii Europejskiej na mocy rozporządzenia nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej.

Ustawa reguluje kwestie dotyczące organu właściwego do wydawania zgody na wystąpienie instytucji z terytorium RP do europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej, zasad rejestracji ugrupowania, zasad przeprowadzania kontroli, zarządzania funduszami publicznymi, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przeprowadzenia audytu i publikacji sprawozdań, procedur związanych z likwidacją, upadłością, zaprzestaniem płatności.

Regulacja sejmowa określa również organ właściwy do wydawania zakazu prowadzenia przez ugrupowania działalności lub nakazu wystąpienia z ugrupowania w wypadku naruszenia przez ugrupowanie polskich przepisów, dotyczących porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego, moralności publicznej lub prowadzenia działalności naruszającej interesy publiczne.

W wyniku głosowań Izba zaaprobowała 6 poprawek, zgłoszonych przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisję Spraw Zagranicznych. Odrzuciła natomiast poprawki zaproponowane przez mniejszość połączonych komisji.

Ustawa wróci teraz do Sejmu.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności

Uchwalona ustawa była przedłożeniem rządowym. Jej celem jest dokonanie zmian w przepisach prawnych, które uproszczą system wdrażania funduszy europejskich, przez co zwiększą jego skuteczność i efektywność oraz zapewnią mechanizm koordynacji. Osiągnięciu tych celów służy nowelizacja sześciu ustaw, które obejmuje opiniowana ustawa.

Najistotniejsze zmiany, dokonywane w nowelizacji, to: wskazanie organu władzy odpowiedzialnej za politykę rozwoju bez zawężania obszarów jej prowadzenia przez uprawnione organy; wskazanie ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego jako koordynatora realizacji strategii rozwoju, uprawnionego do podejmowania działań wskazanych w przypisie; wprowadzenie do systemu planowania długookresowej polityki rozwoju jako dokumentu określającego główne tendencje, wyzwania i scenariusze rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz kierunki przestrzennego zagospodarowania kraju w perspektywie co najmniej piętnastu lat.

Nowelizacja przewiduje też uchylenie przepisów stanowiących podstawę prawną działania stałych konferencji współpracy na mocy przepisu przejściowego. Będą one działały przez okres nie dłuższy niż trzy miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Wprowadzono również obowiązek opracowywania raportu ewaluacyjnego do każdego programu przed jego przyjęciem, określającego ewaluację skuteczności i efektywności realizacji programu.

Inne zmiany zawarte w ustawie przyjętej przez Sejm to: określenie podmiotów odpowiedzialnych za przygotowanie i uzgodnienie programów w podziale na krajowe i regionalne programy operacyjne i programy rozwoju oraz wskazanie podmiotów odpowiedzialnych za ich realizację; umożliwienie powierzenia instytucjom pośredniczącym uprawnienia do wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programu; uregulowanie nowej procedury odwoławczej w zakresie tak zwanych projektów konkursowych; odstąpienie od sporządzania listy podmiotów wyłączonych z możliwości ubiegania się o dofinansowanie programu; doprecyzowanie zakresu wytycznych wydawanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, dotyczących programów operacyjnych, oraz sformułowania zakazu zmian wytycznych w zakresie trybu dokonywania wyboru projektów na niekorzyść wnioskodawców w trakcie konkursu, a także utworzenie komitetu koordynacyjnego jako organu opiniotwórczo-doradczego prezesa Rady Ministrów.

W toku prac sejmowych nie wprowadzono wielu istotnych poprawek. Pracujące nad regulacją w Senacie Komisja Gospodarki Narodowej oraz Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zaproponowały natomiast wprowadzenie do niej szeregu poprawek.

Izba w kolejnych głosowaniach zdecydowała o przyjęciu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności z 11 zmianami.

Nowelizacją ponownie zajmie się Sejm.

Ustawa o zmianie ustawy drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw – przyjęta z poprawkami

Senat zdecydował o wprowadzeniu 14 poprawek do ustawy o zmianie ustawy drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw. Rozpatrywana nowelizacja, będąca przedłożeniem rządowym, już w trakcie prac sejmowych została w istotny sposób zmodyfikowana. Podstawowy jej cel to wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 maja 2006 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe, w tym zastąpienie systemu opłat ryczałtowych za przejazd samochodów ciężarowych, tak zwanych winiet, opłatami za pojazd zależnymi od liczby przejechanych kilometrów. Dotychczasowy system polegał na prawie do nieodpłatnego przejazdu ciężarówek o wadze powyżej 3, 5 t po autostradach płatnych na podstawie posiadanej karty opłaty winietowej. Koncesjonariusze eksploatujący autostrady otrzymywali za to rekompensatę z Krajowego Funduszu Drogowego. Obecnie jest wyraźna różnica między wpływami do Krajowego Funduszu Drogowego z opłat ze sprzedaży winiet a pieniędzmi, które otrzymywali koncesjonariusze. Szacuje się, że w tym roku różnica może wynieść 150 mln zł i będzie się zwiększać wraz ze wzrostem liczby budowanych autostrad. W związku z tym środki, które miały być przeznaczone na budowę autostrad i ich konserwację, otrzymywaliby wyłącznie koncesjonariusze.

Projekt rządowy przewidywał zniesienie systemu winietowego od 1 lipca br., Sejm zdecydował jednak, że stanie się to 1 lipca 2011 r. Związane to było z licznymi protestami, szczególnie firm zajmujących się transportem, a także samorządów, które obawiały się, że ruch ciężarowy zostanie zepchnięty na drogi wojewódzkie i nieco mniejsze. Zdecydowano zatem, że, po pierwsze, rząd przeprowadzi rozmowy z koncesjonariuszami w sprawie zmniejszenia opłat pobieranych przez nich z funduszu drogowego. Po drugie, stopniowo będzie wprowadzany ten system, który zacznie funkcjonować od 1 lipca 2011 r.

Nowelizacja przewiduje, że opłaty będą pobierane drogą elektroniczną, a stawka nie przekroczy 2 zł za przejazd kilometra, a nie, jak w przedłożeniu rządowym – 2 zł 50 gr. Do poboru opłaty upoważniono generalnego dyrektora dróg krajowych i autostrad, spółki budujące i eksploatujące autostrady oraz spółki specjalnego przeznaczenia. W ustawie określono podmioty odpowiedzialne za przygotowanie, wdrożenie, budowę oraz eksploatację systemu elektronicznego, a także podmioty uprawnione do kontroli prawidłowości uiszczenia tych opłat. Wprowadzone zostały przepisy określające obowiązki kierowców związane z wprowadzeniem opłat elektronicznych, a także wysokość kar pieniężnych z tytułu naruszenia tych obowiązków.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Tadeusz Jarmuziewicz, reprezentujący stronę rządową, odpowiadał na pytania senatorów.

Komisja Gospodarki Narodowej, rozpatrująca nowelizację, zaproponowała wprowadzenie 10 poprawek. Swoje propozycje zmian zgłosili też senatorowie.

Większość poprawek wprowadzonych przez Senat miała charakter redakcyjny i doprecyzowujący, służący jednoznaczności przepisów i wyeliminowaniu możliwych wątpliwości interpretacyjnych.

Uwzględniając, że system winietowy będzie obowiązywał jeszcze do 30 czerwca 2011 r., w jednej ze swoich poprawek Senat uznał za konieczne umożliwienie przedsiębiorcom prowadzącym stacje benzynowe pobierania opłaty rocznej za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych. Jak napisano w uzasadnieniu uchwały, zmiana ta „jest odpowiedzią na apel partnerów społecznych, zdaniem których dotychczas obowiązujące uregulowania w zakresie dystrybucji winiet ograniczały, w sposób nieuzasadniony, dostępność winiet rocznych”.

Kolejna senacka zmiana uwzględnia rezygnację przez ustawodawcę z opłaty półrocznej za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych. W konsekwencji w innej poprawce Izba wskazała jednoznacznie, że wszystkie winiety, w tym również półroczne, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

W ostatniej przyjętej poprawce Senat zawarł jednoznaczne wskazanie, że przepis, nakładający obowiązek uiszczania opłaty za przejazd pojazdów samochodowych po drogach krajowych w formie elektronicznej, będzie stosowany od 1 lipca 2011 r. Rozwiązanie przyjęte przez Sejm odsuwało do 1 lipca 2011 r. stosowanie delegacji do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia określającego drogi krajowe lub ich odcinki, na których będzie się pobierać opłatę elektroniczną, oraz ustalającego dla nich wysokość stawek opłaty. Tymczasem wydanie tego rozporządzenia będzie warunkiem funkcjonowania systemu opłat elektronicznych. Wątpliwości Izby budziło, dlaczego Sejm zdecydował się odsunąć w czasie stosowanie przepisu upoważniającego, a nie nakładającego obowiązek uiszczania opłaty elektronicznej. Zastosowane rozwiązanie powodowało, że do 1 lipca 2011 r. w systemie prawnym funkcjonowały martwy przepis, nakazujący uiszczanie opłaty elektronicznej.

Nowelizacja ustawy o drogach publicznych wróci do Sejmu.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm 8 października br. ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane, postanowił wprowadzić do niej cztery poprawki. Zmiany zaproponowali Komisja Gospodarki Narodowej, a także senatorowie Grzegorz Banaś i Tadeusz Gruszka.

Ustawa jest projektem rządowym. Wdraża do krajowego porządku prawnego postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych. Na mocy tych postanowień architekci, urbanisci i inżynierowie budownictwa z krajów unijnych będą mogli prowadzić w Polsce działalność zawodową na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Polacy zaś będą mogli uzyskiwać w swoich izbach samorządowych odpowiednie zaświadczenia, aby móc prowadzić działalność w krajach unijnych, zgodnie z dyrektywą unijną.

Polska po wejściu do Unii Europejskiej powinna umożliwić obywatelom innych krajów prowadzenie działalności zawodowej na tych samych zasadach jak swoim obywatelom. W naszym kraju nadawanie uprawnień zawodowych i ich pozbawianie, a także uznawanie kwalifikacji zawodowych cudzoziemców należy do samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów na podstawie ustawy o samorządach zawodowych z 15 grudnia 2000 r. i ustawy – Prawo budowlane.

Z tego względu w celu wykonania prawa Unii Europejskiej w tym zakresie nowelizacja wprowadza konieczne zmiany w ustawach.

Nowelizacja prawa budowlanego pozwala na wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych osobom, które nabyły kwalifikacje w krajach Unii Europejskiej i w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu EFTA. Wprowadzone zmiany wiążą się też z przygotowywanym przez Główny Urząd Nadzoru Budowlanego projektem nadzoru – szeroko pojętą informatyzacją, finansowaną ze środków unijnych, służącą lepszemu przepływowi informacji pomiędzy poszczególnymi urzędami szczebla wojewódzkiego i centralnego, a w przyszłości także podstawowego. Ma również zapewnić większy i łatwiejszy dostęp obywateli do informacji.

Inne zmiany wprowadzone w ustawie – Prawo budowlane powodują ujawnienie rejestru osób ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej i umożliwiają łatwiejszy dostęp do niego inwestorom.

W swoich poprawkach uchwalonych do nowelizacji Senat zaproponował m.in., aby prawo zrzeszania się w izbach urbanistów przysługiwało także obywatelom państw

członkowskich, którzy nabyli kwalifikacje zawodowe do projektowania zagospodarowania przestrzeni. Jak napisano w uzasadnieniu, „intencją Izby było zachowanie uprawnień osób posiadających kwalifikacje do projektowania zagospodarowania przestrzeni i wpisanych na listę członków izby na podstawie przepisów dotychczasowych oraz zagwarantowanie osobom o takich kwalifikacjach możliwości wpisu na listę również po wejściu w życie nowelizacji”.

W innej poprawce Senat uznał, że do kompetencji samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów należy także uznawanie kwalifikacji zawodowych cudzoziemców niebędących obywatelami państw członkowskich.

Izba rozszerzyła obowiązek poinformowania właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o świadczeniu usług transgranicznych także na inżynierów budownictwa i urbanistów. W myśl przepisów przyjętych przez Sejm obowiązek ten dotyczy tylko architektów.

Poprawkami wprowadzonymi przez Senat do ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane zajmie się teraz Sejm.

Ustawa o zmianie ustawy o izbach gospodarczych – przyjęta z poprawkami

Wprowadzenie 3 poprawek do nowelizacji ustawy rekomendowała Izbie Komisja Gospodarki Narodowej. Takie samo stanowisko zajęli senatorowie na posiedzeniu plenarnym, przyjmując ustawę z tymi zmianami, głównie o charakterze porządkującym i redakcyjnym.

Rozpatrywana ustawa nie budziła żadnych kontrowersji w Sejmie i została uchwalona zdecydowaną większością głosów. Zasadniczym jej celem jest stworzenie podstawy prawnej do tworzenia przez izby gospodarcze terenowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną. Nowelizacja modyfikuje też przepisy dotyczące organów izby gospodarczej, przewidując możliwość zastąpienia walnego zgromadzenia jej członków zgromadzeniem delegatów, jeżeli liczba członków przekroczy określoną statutem liczbę.

Nowelizacja wróci teraz do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw to projekt poselski. Zawiera zmiany legislacyjne, mające zastąpić rozwiązanie wprowadzone ustawą z 29 czerwca ub.r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, która utworzyła instytucję tak zwanego awansu poziomego, polegającego na ustanowieniu dodatkowych stanowisk sędziowskich: sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym oraz sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym. Nowelizacja uchwalona przez Sejm 8 października br. wprowadza odejście od idei tego awansu. Stanowi to odzwierciedlenie stanowiska rządu, który już procedował w tym zakresie, ale ustawa została zawetowana przez prezydenta.

Rozpatrywany projekt poselski został pozytywnie oceniony przez rząd. Jak stwierdził na posiedzeniu plenarnym Senatu podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jacek Czaja, „ten kierunek zmian dokładnie odzwierciedla ideę, która, zdaniem rządu, powinna być przywrócona, czyli ideę awansu bazującego na ocenie kwalifikacji sędziego, a nie tylko związanego z upływem czasu”.

Senat wprowadził dwie poprawki do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw. W toku prac legislacyjnych Izba wiele uwagi poświęciła przestrzeganiu zasady ochrony praw nabytych. Za uzasadnione uznała zatem zachowanie przez sędziów i prokuratorów prawa do wynagrodzenia, nabytego na podstawie ustawy z 29 czerwca ub.r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych i niektórych innych ustaw. W ocenie Senatu jednak do katalogu praw nabytych sędziów i prokuratorów, którzy awansowali w trybie tzw. awansu poziomego, należy zaliczyć nie tylko wyższe wynagrodzenie, ale również stanowisko, które objęli w drodze tego awansu. I taką poprawkę do nowelizacji wprowadził Senat.

W drugiej z nich Izba postanowiła zlikwidować bezpodstawne, jej zdaniem, zróżnicowanie sytuacji prawnej sędziów i prokuratorów, którzy przed wejściem w życie uchwalonej ustawy w terminie złożyli wnioski. Obowiązujące przepisy nie określały terminów składania wniosków, ani też terminów ich rozpoznania. „Tryb i czas rozpoznania wniosku nie może być kryterium różnicującym sytuację prawną sędziów i prokuratorów” – stwierdzono w uzasadnieniu uchwały. Senat stanął na stanowisku, że rozpoczęte postępowania w sprawie tzw. awansu poziomego powinny być dokończone, wymaga tego bowiem zasada demokratycznego państwa prawnego.

Izba zwróciła przy tym uwagę na wymóg tworzenia stabilnych i pewnych norm prawnych, a w razie zmiany prawa – „formułowania odpowiednich przepisów przejściowych w taki sposób, aby ewentualna ingerencja w ukształtowane ekspektatywy nabycia praw nie spotkała się z zarzutem niekonstytucyjności”.

Poprawki Senatu musi rozpatrzyć Sejm.

Senat poprawił ustawę o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Nowelizację, stanowiącą projekt rządowy, Sejm uchwalił 10 października br. Jej celem jest uzupełnienie implementacji dyrektywy 2000/31/WE z 8 marca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług w ramach społeczeństwa informacyjnego, a w szczególności handlu elektronicznego. Ustawa sejmowa doprecyzowuje definicję świadczenia usługi drogą elektroniczną, ustanawia obowiązek powołania tak zwanych punktów kontaktowych dla administracji oraz dla usługodawców i usługobiorców. Określa też prawo właściwe dla świadczenia usług drogą elektroniczną przez usługodawców mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz państwach Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu.

Komisja Gospodarki Narodowej, reprezentowana na posiedzeniu plenarnym przez senatora Stanisława Jurcewicza, zaproponowała dwie poprawki do nowelizacji.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Witold Drożdż stwierdził, że z uwagi na czysto legislacyjny charakter ich uwzględnienie w żaden sposób nie wpłynie na cel założony przy przygotowaniu projektu. Poinformował także, że w toku prac nad nim eksperci zasygnalizowali inne kwestie wymagające regulacji, m.in. zagadnienia z zakresu prawa telekomunikacyjnego, ochrony danych osobowych. Minister spraw wewnętrznych podjął zatem decyzję o zainicjowaniu odpowiednich prac legislacyjnych.

Senat zdecydował o wniesieniu do tekstu nowelizacji dwóch poprawek, zaprezentowanych w stanowisku komisji gospodarki. W jednej z nich Izba wprowadziła precyzyjne odwołanie się do siedziby oddziału przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Druga zmiana ma na celu prawidłowe umieszczenie w strukturze ustawy przepisów o charakterze ustrojowym, tworzących punkty kontaktowe dla administracji oraz dla usługodawców i usługobiorców.

Nowelizacja ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną wróci do Sejmu.

Inicjatywa Senatu – projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

Projektowana ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 8 października ub.r. stwierdzającego niezgodność z konstytucją art. 31 ust. 1 ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zakwestionowany przepis przewiduje, iż osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna zamierzająca realizować roboty budowlane przy zabytku lub zalesienia na terenie, na którym on się znajduje, jest obowiązana pokryć koszty badań archeologicznych oraz ich dokumentacji. Oznacza to, iż inwestorzy bez zagwarantowania jakiegokolwiek pomocy ze strony państwa i przy braku mechanizmów kompensacyjnych są zobligowani do finansowania badań archeologicznych: odkrycia, rozpoznania, udokumentowania i zabezpieczenia zabytku i ich dokumentacji.

Inny przepis ustawy przewiduje wprawdzie, że właściciel zabytku wpisanego do rejestru albo posiadający go w trwałym zarządzie może się ubiegać o udzielenie dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku. Dotyczy to jednak tylko zabytków wpisanych do rejestru, wspomniana dotacja nie obejmuje wszystkich kosztów, do których pokrycia zobowiązany jest inwestor, np. kosztów dokumentacji badań, a o dofinansowanie można się tylko ubiegać, właściwy organ natomiast może je przyznać, a nie musi.

W konsekwencji inwestor niedysponujący wystarczającymi funduszami nie będzie w stanie wywiązać się z obowiązku pokrycia kosztów prac służących ochronie danego zabytku, a zatem nie uzyska np. pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na przeprowadzenie robót budowlanych, a co za tym idzie – również pozwolenia na budowę. Zostanie zatem ograniczona jego możliwość korzystania z gruntu, do którego przysługuje mu tytuł prawny. W obowiązującej dotychczas ustawie państwo zostało zwolnione z finansowej troski o zachowanie dziedzictwa archeologicznego. Przewidziano dla niego tylko fakultatywną możliwość współfinansowania. W praktyce więc koszty zostały przerzucone na pewną grupę osób.

Mając zatem na uwadze konieczność wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego, kierując się brzmieniem sentencji wyroku oraz motywami jego uzasadnienia, Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Kultury i Środków Przekazu zaproponowały, aby znowelizować ustawę o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Projekt senacki przewiduje m.in., że w wypadkach określonych w art. 31 ust. 1 ustawy udzielenie dotacji na dofinansowanie badań archeologicznych i ich dokumentacji jest obowiązkiem administracji rządowej, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne dla ochrony zabytków. Dotacja może być udzielona, jeśli koszt planowanych badań archeologicznych i ich dokumentacji będzie wyższy niż 2% kosztów planowanych robót budowlanych lub zalesień. Wysokość dotacji na dofinansowanie badań archeologicznych i ich dokumentacji jest równa różnicy pomiędzy kosztami planowanych badań archeologicznych i ich dokumentacji a kosztami stanowiącymi 2% kosztów planowanych działań, o których mowa w art. 31 ust. 1.

Projekt wyłącza możliwość udzielenia dotacji, gdy podmiotem prowadzącym badania archeologiczne jest jednostka organizacyjna zaliczona do sektora finansów publicznych, z wyłączeniem jednostek samorządu terytorialnego, a także gdy badania te będą realizowane z wykorzystaniem środków finansowych Unii Europejskiej, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Dotacja zostanie zwrócona w całości albo w części wraz z odsetkami, w wypadku gdy koszty poniesione na przeprowadzenie badań archeologicznych i wykonywanie ich dokumentacji nie będą wyższe niż 2% kosztów poniesionych na prace inwestycyjne lub różnica pomiędzy kosztami poniesionymi na przeprowadzenie badań archeologicznych i wykonanie ich dokumentacji a kosztami stanowiącymi 2% kosztów poniesionych na prace inwestycyjne będzie mniejsza niż wysokość udzielonej dotacji.

Dotacja będzie podlegała zwrotowi, wraz z odsetkami, również wtedy, gdy inwestor nie rozliczy dotacji w ciągu 5 lat od dnia zawarcia umowy w sprawie udzielania dotacji, lub gdy dokumentacja badań archeologicznych nie zostanie przekazana wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków w ciągu 3 lat od dnia wydania pozwolenia na przeprowadzenie badań archeologicznych.

Ustawa spowoduje konieczność udziału Skarbu Państwa we współfinansowaniu badań archeologicznych i ich dokumentacji. Jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Senatorowie jednomyślnie, 95 głosami, zdecydowali o przyjęciu projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i wniesieniu go do Sejmu. Postanowiono, że senator Marek Trzciński będzie reprezentował Senat w dalszych pracach nad ustawą.

Drugie czytanie projektu ustawy o obywatelstwie polskim

Projekt został wniesiony przez grupę senatorów. Jego założenia przedstawił sprawozdawca Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senator Andrzej Person.

Stanowisko strony rządowej przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Piotr Stachańczyk.

Ponieważ w trakcie dyskusji senatorowie: Piotr Zientarski, Bronisław Korfanty, Roman Ludwiczuk, A. Person, Piotr Ł.J. Andrzejewski i Zbigniew Cichoń, zgłosili poprawki o charakterze legislacyjnym, marszałek skierował projekt ustawy do Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą oraz do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Inicjatywa Senatu – projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Służbie Celnej i ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu

Drugie czytanie tego projektu odbyło się na 19. posiedzeniu Senatu, 16 października br. Senat po przeprowadzeniu dyskusji skierował projekt ustawy do Komisji Ustawodawczej, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, Komisji Praw Człowieka i Praworządności, aby ustosunkowały się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków i przygotowały dodatkowe sprawozdanie w tej sprawie. Przedstawiła je sprawozdawczyni połączonych komisji senator Grażyna Sztark.

Poinformowała ona, że połączone komisje rozpatrzyły i pozytywnie zaopiniowały poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Służbie Celnej, ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu i ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.

W ustawie z 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu dodaje się przepisy dotyczące funkcjonariusza ojca w okresie korzystania przez niego z urlopu macierzyńskiego. Funkcjonariuszowi zwolnionemu w czasie urlopu wychowawczego do końca okresu, na który ten urlop został udzielony, przysługuje świadczenie pieniężne wypłacane na zasadach obowiązujących przy wypłaceniu zasiłku wychowawczego oraz inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn nie dotyczących pracowników.

Dodano też nowy przepis: „Funkcjonariuszowi przysługują uprawnienia pracownika związane z rodzicielstwem określone w kodeksie pracy, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie

stanowią inaczej. Jeżeli oboje rodzice lub opiekunowie są funkcjonariuszami, z uprawnień może korzystać tylko jedno z nich.” I kolejny: „Funkcjonariuszowi nie przysługuje prawo złożenia wniosku o obniżenie wymiaru czasu służby w okresie, w którym mógłby korzystać z urlopu wychowawczego”.

Funkcjonariusze służb mundurowych: policjanci, funkcjonariusze Służby Celnej oraz funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w zależności od miejsca pracy i płci mają zróżnicowany dostęp do uprawnień rodzicielskich. W opinii inicjatorów projektu, nie ma to racjonalnego uzasadnienia. Treść konstytucji, postanowienia obowiązującego Polskę jako członka UE prawa wspólnotowego, a także ratyfikowane umowy międzynarodowe obligują do równego traktowania pracowników. Odpowiednie przepisy w tym zakresie zostały już implementowane do kodeksu pracy. Celem tej ustawy jest zrównanie uprawnień rodzicielskich funkcjonariuszy z uprawnieniami rodzicielskimi pracowników, gwarantowanych przepisami ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Senatorowie na posiedzeniu plenarnym poparli projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Służbie Celnej i ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Senat podjął też, 93 głosami, uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy. Senator G. Sztark upoważniono do reprezentowania Izby w dalszych pracach nad tym projektem.

Pozostałe prace Izby

Senat przyjął bez poprawek:

- ustawę o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn,
- ustawę o zmianie ustawy o rachunkowości,
- ustawę o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw,
- ustawę o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- ustawę o zmianie ustawy – Prawo budowlane,
- ustawę o zmianie ustawy o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa.

Senat odrzucił:

- projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy.

Oświadczenia:

Oświadczenia złożyli senatorowie: **Zbigniew Cichoń, Zbigniew Romaszewski, Stanisław Gorczyca, Rafał Muchacki, Krzysztof Kwiatkowski, Maciej Grubski, Stanisław Iwan, Piotr Wach, Witold Kowalski, Jan Olech, Marek Konopka, Andrzej Szewiński, Wojciech Skurkiewicz, Stanisław Bisztyga, Jan Wyrowiński, Władysław Dajczak, Stanisław Karczewski, Henryk Woźniak, Stanisław Kogut, Andrzej Owczarek, Eryk Smulewicz, Piotr Zientarski, Andrzej Misiołek, Stanisław Zając, Tadeusz Skorupa, Andrzeja Person, Ryszard Bender, Tadeusz Gruszka, Grzegorz Wojciechowski, Jan Dobrzyński, Zdzisław Pupa, Roman Ludwiczuk, Piotr Kaleta, Czesław Ryszka, Michał Wojtczak, Józef Bergier, Małgorzata Adamczak, Waldemar Kraska.**

Prezydium Senatu

30 października br. odbyło się **28. posiedzenie** Prezydium Senatu.

Prezydium, na wniosek przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej, wyraziło zgodę na zorganizowanie w Senacie konferencji „Wpływ amerykańskiego kryzysu na bezpieczeństwo i stabilność rynków finansowych w UE i Polsce”. Przewodniczący komisji senator Edmund Wittbrodt poinformował, że konferencja ma na celu włączenie Senatu do publicznej dyskusji nad sposobem przeciwdziałania negatywnym skutkom globalizacji, zwłaszcza na rynkach finansowych. W senackim spotkaniu wezmą udział przedstawiciele Komisji Europejskiej, co pozwoli na konstruktywną wymianę stanowisk i poglądów w sprawie nadzoru systemu bankowego w Unii Europejskiej i Polsce. Z tego względu dokładna data konferencji zostanie ustalona przez Komisję Spraw Unii Europejskiej w terminie późniejszym.

Podczas posiedzenia zapoznano się z informacją Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, dotyczącą rozpatrzenia – w trybie art. 25 w związku z art. 22 ust. 3 Regulaminu Senatu – wniosku Prezydium Senatu z 26 września br. w sprawie nieusprawiedliwionych nieobecności senatorów Grzegorza Czeleja i Jana Olecha na więcej niż trzech posiedzeniach komisji w ciągu roku. Przyjęto do wiadomości decyzję komisji o niezastosowaniu w stosunku do obu senatorów sankcji, przewidzianej w art. 25 ust. 2 Regulaminu Senatu. Prezydium podjęło decyzję, że listy obecności senatorów na posiedzeniach komisji będą załączane w materiałach o pracach komisji i umieszczane do wglądu w Internecie.

Prezydium rozpatrzyło także oświadczenia senatorów o spełnieniu warunków do otrzymywania uposażenia senatorskiego. Informację na ten temat przedstawił dyrektor Biura Spraw Senatorskich Kancelarii Senatu Piotr Świątecki.

Podczas posiedzenia rozpatrzono również wniosek senatorski o przyznanie dodatkowych kopert poza limitem. Zdecydowano o wprowadzeniu zmian w stosownej uchwale Prezydium Senatu, dotyczącej procedury przyznawania kopert, i upoważniono szefa Kancelarii Senatu minister Ewę Polkowską do przygotowania projektu zmiany uchwały w tej sprawie.

Sprawy polonijne

I. Wnioski o zlecenie zadań o charakterze inwestycyjnym i przyznanie dotacji na ich wykonanie:

- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”: remont szkoły średniej w Jaszunach, na Litwie. Całkowity koszt realizacji zadania – 1 224 012 zł, postulowana dotacja – 52 936 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 52 936 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 3441 zł).
- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”: remont szkoły średniej w Daugavpils, na Łotwie. Całkowity koszt realizacji zadania – 4 296 080 zł, postulowana dotacja – 276 437 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 276 437 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 13 822 zł).
- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”: remont Domu Polskiego w Ejszyszkach, na Litwie. Całkowity koszt realizacji zadania – 18 627 zł, postulowana dotacja – 18 179 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 18 179 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 1182 zł).

II. Wnioski o zlecenie zadań o charakterze programowym i przyznanie dotacji na ich wykonanie:

- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”: zakup środków trwałych (6 respiratorów dla Związku Polonii Medycznej w Gruzji). Całkowity koszt realizacji zadania – 60 140 zł, postulowana

kwota dotacji – 58 690 zł. Prezydium rozpatrzyło wniosek pozytywnie i jednomyślnie przyznało dotację w wysokości 58 690 zł (w tym koszty pośrednie do kwoty 3814 zł).

III. Prezydium Senatu zapoznało się z informacją w sprawie wniosków o zlecenie zadania o charakterze programowym złożonych po terminie, które wpłynęły do Kancelarii Senatu do 27 października br.

- Wniosek Fundacji Młodej Polonii Polska – Europa – Świat w Warszawie: wyposażenie oraz uruchomienie Akademii Literatury i Języka Polskiego dla szkółek polonijnych. Całkowity koszt realizacji zadania – 19 582 zł, postulowana kwota dotacji – 15 992 zł. Prezydium wyraziło zgodę na dopuszczenie wniosku do poddania procedurze.

IV. Sprawy różne

- Prezydium Senatu zapoznało się z pismem Stowarzyszenia Doradców Gospodarczych PRO-AKADEMIA w Łodzi, dotyczącym rezygnacji z części zadania: pomoc dla studentów Polskiego Wydziału Technicznego Politechniki Donieckiej w budowaniu kariery zawodowej związanej z Polską, i zmiany w kosztorysie tego zadania. Prezydium zaakceptowało te postulaty i podjęło decyzję o zmianie swojej uchwały z 25 września br. w sprawie zlecenia tego zadania (zmniejszenie przyznanej dotacji o 6200 zł).

Podczas tego posiedzenia prezydium wyraziło na zgodę na udzielenie dwóm senatorom urlopu od wykonywania obowiązków. Zdecydowano także o wprowadzeniu zmian w Regulaminie Senatu, dotyczących podejmowania decyzji o udzielaniu urlopu senatorom, i upoważniono szefa Kancelarii Senatu minister E. Polkowską do przygotowania projektu zmiany regulaminu w tej sprawie.

Na zakończenie posiedzenia wysłuchano informacji szefa Kancelarii Senatu o przebiegu prac w Sejmie nad budżetem Kancelarii Senatu. Minister E. Polkowska poinformowała, że zaplanowane wydatki na rok 2009 zostaną prawdopodobnie ograniczone do poziomu budżetu z roku 2008. Ograniczenia te dotyczyć będą w szczególności planowanych kosztów podróży służbowych, a także realizacji drugiego etapu tworzenia infrastruktury telewizyjnej w budynku „A”, zakupu specjalistycznych urządzeń niezbędnych do realizacji transmisji obrazu i dźwięku z posiedzeń Senatu oraz sal konferencyjnych i innych wybranych lokalizacji na terenie Senatu.

Z prac komisji senackich

22 października 2008 r.

Na swym posiedzeniu zebrała się **Komisja Rodziny i Polityki Społecznej**. W pierwszym punkcie porządku dziennego rozpatrywano ustawę o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Przyjęcie ustawy, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Zbigniew Sosnowski. Sejmowa nowelizacja zmierza do ujednolicenia przepisów prawnych związanych z zawieszeniem prawa do emerytury w razie ponownego przyjęcia emeryta do służby albo powołania emeryta do zawodowej służby wojskowej. Dotychczas prawo do emerytury zawieszano w razie ponownego przyjęcia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej. Wśród wymienionych formacji zabrakło Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Z tego względu opiniowana ustawa uzupełnia art. 40a nowelizowanego aktu prawnego, co spowoduje, że emeryt ponownie przyjęty do służby w Centralnym Biurze Antykorupcyjnym będzie miał zawieszone prawo do emerytury.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które nie zgłosiło zastrzeżeń do rozpatrywanej nowelizacji sejmowej.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego komisji senatora Mieczysława Augustyna, opowiedziano się jednomyślnie za jej przyjęciem bez poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Piotra Kaletę.

Następnie przystąpiono do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy. Założenia nowelizacji, przyjętej przez Sejm z przedłożenia rządowego, omówiła Agnieszka Chłoń-Domińczak, podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej.

Zaproponowane zmiany dotyczą przepisów antydyskryminacyjnych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. Dostosowują polskie prawo do norm unijnych. Za ich przyjęciem opowiedziały się wszystkie kluby sejmowe. Uszczegółowiono m.in. definicję molestowania seksualnego, wprowadzono zakaz konsekwencji wobec pracownika, który był molestowany albo się temu przeciwstawił.

Rozpatrywana nowelizacja zakazuje także dyskryminacji ze względu na płeć: „dyskryminowaniem ze względu na płeć jest każde niepożądane zachowanie o charakterze seksualnym lub odnoszące się do płci pracownika, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności pracownika, w szczególności stworzenie wobec niego zastraszającej, wrogiej, poniżającej, upokarzającej lub uwłaczającej atmosfery”. Nowelizacja precyzuje, że „na zachowanie to mogą się składać fizyczne, werbalne lub pozawerbalne elementy (molestowanie seksualne)”.

Ponadto ustawa dopuszcza możliwość różnicowania sytuacji pracowniczej ze względu na staż pracy. Wprowadzono także ochronę pracownicy powracającej do pracy po urlopie macierzyńskim – ma wrócić na to samo lub równorzędne stanowisko i otrzymać takie wynagrodzenie, jakie otrzymywałaby, gdyby nie korzystała z urlopu.

Pierwotnie w projekcie Rady Ministrów znajdował się zapis dotyczący czasu pracy. Później rząd wycofał się jednak z tej regulacji. Planowana jest bowiem kompleksowa nowelizacja przepisów dotyczących czasu pracy.

Przedstawiciel biura legislacyjnego Maciej Telec zgłosił kilka uwag legislacyjnych, z których dwie, dotyczące przedłużenia terminu wejścia w życie ustawy do 30 dni i doprecyzowania art. 1, przejął jako wnioski senator Jan Rulewski.

W głosowaniu Komisja Rodziny i Polityki Społecznej poparła proponowane zmiany i postanowiła zaproponować Senatowi przyjęcie wraz z nimi nowelizacji kodeksu pracy. Postanowiono, że stanowisko komisji podczas posiedzenia plenarnego zarekomenduje Izbie senator J. Rulewski.

W trzecim punkcie porządku dziennego rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Senatorowie zapoznali się ze stanowiskiem rządu w sprawie rozpatrywanej nowelizacji, wypracowanej przez sejmową Komisję Polityki Społecznej i Rodziny. Opinię w tej sprawie przedstawiła A. Chłóń-Domińczak, wiceminister pracy i polityki społecznej. Sejmowa nowelizacja wprowadza zmiany w zakresie ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Zgodnie z zaproponowaną zmianą będzie ona ustalana raz na rok, a nie – jak ma to miejsce w aktualnie obowiązującym stanie prawnym – cztery razy w roku.

Zmieniany art. 18 ust. 8 ustawy nowelizowanej stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osób z nimi współpracujących stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na dany rok kalendarzowy. Obecnie zadeklarowana kwota nie może być niższa niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Zgodnie z nowelą, składka na dany rok ma obowiązywać od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku, a nie jak dotychczas – od trzeciego miesiąca następnego kwartału.

Kolejny zmieniany przepis, czyli art. 19 ust. 10, stanowi, że kwotę prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, przyjętą do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłaszać będzie w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do końca poprzedniego roku kalendarzowego. Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, zmieniany przepis art. 18 ust. 8 ustawy natomiast będzie miał zastosowanie do składek należnych za okres od 1 stycznia 2009 r.

Do rozpatrywanej nowelizacji żadnych uwag nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego obradom senatora M. Augustyna, komisja przyjęła bez poprawek ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych. Sprawozdawcą stanowiska komisji w tej sprawie został senator Kazimierz Jaworski.

W czwartym punkcie porządku dziennego Komisja Rodziny i Polityki Społecznej zajęła stanowisko w sprawie ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przedstawiła ją podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej A. Chłóń-Domińczak. Nowelizacja, podobnie jak poprzednia ustawa, wypracowana przez sejmową Komisję Polityki Społecznej i Rodziny, upraszcza zasady przekazywania ubezpieczonemu informacji, dotyczących m.in. zestawienia należnych składek w podziale na ubezpieczenie: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe. Obecnie płatnik musi to robić w każdym miesiącu. Jedynie członkowie służby zagranicznej mogą otrzymywać te informacje drogą elektroniczną. Od nowego roku taką możliwość zyskają również inne osoby, jeżeli wyrażą na to zgodę. Ma to usprawnić działanie jednostek odpowiedzialnych w firmie za przekazywanie stosownych dokumentów ubezpieczonym i ograniczyć koszty ich dystrybucji.

Senatorowie zapoznali się także z opinią senackiego biura legislacyjnego, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym.

W głosowaniu, na wniosek senatora M. Augustyna, komisja przyjęła nowelizację sejmową bez poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora K. Jaworskiego.

Następnie rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych. Omówiła ją podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej A. Chłóń-Domińczak. Usta-

wę uchwalono w związku z uznaniem 23 października 2007 r. przez Trybunał Konstytucyjny za niekonstytucyjny art. 24 ust. 2 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w zakresie, w jakim dotyczy on ustalania uprawnienia do zasiłku pielęgnacyjnego.

Kilka uwag o charakterze legislacyjnym do nowelizacji sejmowej zgłosiło biuro legislacyjne. Jedną z sugestii, dotyczącą doprecyzowania przepisu przyznającego członkowi rodziny przebywającemu za granicą świadczenia na osobę wymagającą opieki, postanowił zgłosić w formie poprawki przewodniczący komisji senator M. Augustyn.

W głosowaniu Komisja Rodziny i Polityki Społecznej poparła zaproponowaną zmianę i postanowiła zarekomendować Senatowi przyjęcie wraz z nią sejmowej nowelizacji ustawy o świadczeniach rodzinnych. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senator Małgorzatę Adamczak.

Kolejnym, szóstym, rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Założenia sejmowej nowelizacji omówił naczelnik wydziału w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Sławomir Lipke. Jak stwierdził, ustawa ta zmierza do zapewnienia osobom niepełnosprawnym prawa wstępu do obiektów użyteczności publicznej wraz z psem asystującym. Warunkiem skorzystania z tego uprawnienia jest wyposażenie psa w odpowiednią uprzęż, a także posiadanie przez osobę niepełnosprawną certyfikatu potwierdzającego status psa asystującego i zaświadczenia o wykonaniu wymaganych szczepień weterynaryjnych.

Senatorowie zapoznali się także z opinią senackiego biura legislacyjnego, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji senator M. Augustyn zgłosił propozycję wprowadzenia dwóch poprawek do sejmowej nowelizacji. Pierwsza z nich dotyczyła wyszczególnienia rodzajów psów niosących pomoc osobie niepełnosprawnej. Druga zmierzała do wprowadzenia obowiązku posiadania certyfikatów przez podmioty gospodarcze prowadzące szkolenia psów.

W głosowaniu Komisja Rodziny i Polityki Społecznej poparła proponowane zmiany, a następnie przyjęła wraz z nimi nowelizację ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Ustalono, że stanowisko komisji w tej sprawie zarekomenduje Izbie podczas posiedzenia plenarnego senator M. Augustyn.

Na zakończenie posiedzenia senatorowie rozpatrzyli ustawę o zmianie ustawy o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania. Zawarte w niej rozwiązania omówiła Janina Krunis-Traczyk, główny specjalista w Ministerstwie Finansów. W noweli zaproponowano rozszerzenie kręgu beneficjentów kredytów. Będą z nich mogły skorzystać zarówno małżeństwa, jak i osoby samotnie wychowujące dzieci. Możliwość udzielania poręczeń kredytów hipotecznych rozszerzono o członków najbliższej rodziny. W noweli zaproponowano także podwyższenie średniego wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1 m² do 1,4.

Uwagę legislacyjną w formie poprawki doprecyzowującej zapisy sejmowej nowelizacji zgłosiła przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego. Zmianę poparł senator J. Rulewski. W głosowaniu spotkała się ona z akceptacją komisji. Ustalono, że stanowisko Komisji Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania przedstawi Izbie senator M. Augustyn.

* * *

Na swym posiedzeniu senatorowie z **Komisji Gospodarki Narodowej** postanowili nie zgłaszać zastrzeżeń do ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości.

Ustawę omówiła Elżbieta Chojna-Duch, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów. Jak stwierdziła, zmiana przyjęta przez Sejm umożliwi przechowywanie list płac na informatycznych nośnikach danych, przyczyni się tym samym do obniżenia kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw. Ograniczy powierzchnię archiwów firm, w których teraz trzeba przechowywać papierowe listy płac.

Obecnie istnieje 10-letni obowiązek przechowywania tych list. W wypadku przejęcia przedsiębiorstwa dokumentację przechowuje przedsiębiorstwo kontynuujące działalność, a w wypadku likwidacji – wyznaczona osoba lub jednostka. O miejscu przechowywania tych danych likwidator jednostki lub syndyk masy upadłościowej informuje właściwy sąd albo inny organ prowadzący rejestr lub ewidencję działalności gospodarczej.

Warunkiem przechowywania list płac na informatycznych nośnikach danych jest posiadanie urządzeń pozwalających na odtworzenie dowodów w postaci wydruku, chyba że inne przepisy stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym listy płac, podobnie jak dokumenty dotyczące przeniesienia praw majątkowych do nieruchomości, powierzenia odpowiedzialności za składniki aktywów, znaczące umowy i inne ważne dokumenty określone przez kierownika jednostki, muszą być przechowywane w oryginalnej postaci, tj. w formie papierowej.

Projekt rozpatrywanej ustawy wniosła do łaski marszałkowskiej sejmowa Komisja Nadzwyczajna „Przyjazne Państwo”. W drugim czytaniu uściślono, że treść dowodów księgowych, o których mowa w nowelizowanym przepisie, będzie mogła być przenoszona na informatyczne nośniki danych.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym.

Nowelizacja sejmowa nie budziła również zastrzeżeń senatorów. W związku z tym przewodniczący obradom senator Tomasz Misiak poddał pod głosowanie wniosek o przyjęcie rozpatrywanej ustawy bez poprawek. Został on jednogłośnie poparty przez komisję. Na sprawozdawcę jej stanowiska w sprawie nowelizacji ustawy o rachunkowości wybrano senatora Kazimierza Kleinę.

Kolejnym rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych. W imieniu rządu przyjęcie nowelizacji rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Ludwik Kotecki. Ustawa dostosowuje polskie prawo do wymogów prawa europejskiego w zakresie podatków pośrednich od gromadzenia kapitału. Ustawa m.in. wprowadza zasadę jednokrotnego opodatkowania kapitału w spółkach kapitałowych. Opodatkowane będą tylko te czynności, które wiążą się ze wzrostem potencjału ekonomicznego spółki.

Żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosił przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego.

W dyskusji nowelizacja nie budziła zastrzeżeń senatorów. Senator T. Misiak zgłosił natomiast 5 poprawek doprecyzowujących sejmowe zapisy, o wprowadzenie których zwracał się wiceminister L. Kotecki.

W głosowaniu łącznym Komisja Gospodarki Narodowej jednogłośnie przyjęła wszystkie proponowane zmiany, a następnie jednogłośnie całą ustawę wraz z zaaprobowanymi poprawkami. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Henryka Woźniaka.

Nowelizacja, uchwalona przez Sejm jednogłośnie na podstawie projektu rządowego i dostosowująca polskie prawo do ustawodawstwa unijnego, zakłada zwolnienie z podatku działań restrukturyzacyjnych podejmowanych przez spółki kapitałowe. Znowelizowane przepisy dotyczą około 6,3 tys. spółek akcyjnych i ponad 138 tys. spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na podstawie nowych uregulowań od 2009 r. zostaną zwolnione z podatku działania restrukturyzacyjne podejmowane przez spółki kapitałowe. Dotyczy to łączenia firm, podziału, wniesienia do spółki aportu w postaci oddziału innej spółki kapitałowej oraz wymiany udziałów w takich spółkach. Obecnie czynności takie są opodatkowane 0, 5-procentowym podatkiem.

Z podatku zwolniona ma zostać także zmiana umowy spółki, związana z przeniesieniem z jednego kraju UE do innego rzeczywistego ośrodka zarządzania firmą, lub jej statutowej siedziby. Firmy nie będą musiały płacić podatku także w wypadku przekształcenia spółki kapitałowej w inną spółkę kapitałową.

Nowelizacja wdraża dyrektywę unijną z bieżącego roku, dotyczącą podatków pośrednich. Regulacja taka jest konieczna także ze względu na wejście w życie 12 lutego br. unijnej

dyrektywy dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału. W Polsce funkcję podatku kapitałowego pełni podatek od czynności cywilnoprawnych. Na wdrożenie dyrektywy państwa Unii mają czas do końca roku.

W trzecim punkcie porządku dziennego rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Opinię na temat sejmowej nowelizacji przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów L. Kotecki, który poparł zaproponowane zmiany. Jego znaniem, przyjęcie sejmowej noweli wydaje się uzasadnione ze względu na różny poziom świadomości w zakresie obowiązujących przepisów.

Ustawa powstała na podstawie dwóch projektów – poselskiego i komisyjnego. Zmiany przygotowały klub Lewicy i sejmowa komisja „Przyjazne Państwo”. Zgodnie z nowelą miesięczny termin, w którym osoby z najbliższej rodziny mają powiadomić urząd skarbowy o nabyciu darowizny czy spadku – co jest warunkiem zwolnienia z podatku – ma zostać wydłużony do sześciu miesięcy.

Zmiana ma na celu umożliwienie skorzystania z ulgi także tym podatnikom, którzy dowiedzą się o spadku lub darowiznie po upływie sześciomiesięcznego terminu. Zostaną zwolnieni z podatku, jeżeli w ciągu pół roku powiadomią o tym urząd skarbowy oraz „uprawdopodobnią fakt późniejszego powzięcia wiadomości o ich nabyciu”.

Przepisy obowiązujące od 2007 r. pozwalają członkom najbliższej rodziny na skorzystanie z ulgi w podatku. Uzależniają to jednak od złożenia oświadczenia przez osobę obdarowaną do urzędu skarbowego w terminie 30 dni. Zdaniem autorów nowelizacji, z powodu powszechnie nieznanomości tego wymogu formalnego wielu podatników traci nieodwołalnie prawo do ulgi.

Sejm odrzucił zgłoszoną przez posłów Prawa i Sprawiedliwości poprawkę, przewidującą zwolnienie z podatku nabycia od najbliższej rodziny nieruchomości, nieruchomości zabudowanych i nieruchomości rolnych, jeżeli doszło do niego przed 1 stycznia ub.r. Warunkiem zwolnienia miałyby być zgłoszenie takiego nabycia w urzędzie skarbowym do końca 2012 r. Zdaniem autorów tej poprawki, taka sytuacja doprowadziła do powstania w skali całego kraju ogromnej liczby nieruchomości, której stan prawny do dziś nie został uregulowany. Jej przyjęcie pozwoliłoby uregulować stan prawny tych nieruchomości. W opinii resortu finansów, przyjęcie poprawki skutkowałoby zróżnicowaniem podatników na tych, którzy zapłacili podatek, i na tych, którzy tego nie zrobili. Ci pierwsi zostaliby zwolnieni z podatku, drudzy nie otrzymaliby natomiast zwrotu.

W dyskusji rozpatrywana nowelizacja ustawy o podatku od spadku i darowizn nie budziła zastrzeżeń senatorów. Pozytywną opinię przedstawiło także senackie biuro legislacyjne. W związku z tym senator T. Misiak zgłosił wniosek o przyjęcie noweli sejmowej bez poprawek. W głosowaniu wniosek przyjęto jednogłośnie. Ustalono, że stanowisko komisji w tej sprawie zarekomenduje Izbie senator Tadeusz Gruszka.

W czwartym punkcie porządku dziennego senatorowie przystąpili do rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy – Prawo celne oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy. Założenia ustawy, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego, omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica. Jak stwierdził, nowelizacja dostosowuje polskie prawo do wymogów Unii Europejskiej, a także wprowadza ułatwienia w obrocie towarowym z państwami trzecimi i zwiększa ochronę prawną egzekwowania długu celnego.

W trakcie prac legislacyjnych zrezygnowano z kilku rozwiązań zaproponowanych przez rząd. Akceptacji nie uzyskały także, zgłoszone podczas drugiego czytania, dwa wnioski posłów Prawa i Sprawiedliwości, dotyczące trybu unieważniania zgłoszenia celnego oraz pobierania niektórych opłat przez organa celne.

Sejmowa nowelizacja uwzględnia doświadczenia organów celnych związanych ze stosowaniem dotychczasowych przepisów, a także postulaty środowisk gospodarczych. Ponadto, w związku ze zmianami w prawie wspólnotowym, dostosowuje polski porządek prawny do tych zmian. W intencji autorów ustawy, ma też na celu wprowadzenie uproszczeń i ułatwień w obrocie towarowym z państwami trzecimi w obszarze, w jakim można regulować je przepisa-

mi krajowymi. Ponadto wprowadza większe zabezpieczenie prawne w zakresie skuteczności egzekwowania długu celnego

Nowela rozpatrywana przez komisję zakłada m.in. zniesienie ograniczeń w bezcłowym przywozie spoza UE do Polski paliwa w zbiornikach samochodów. Zgodnie z dotychczasowymi przepisami, z cła, akcyzy i VAT zwolniony jest przywóz do 200 litrów paliwa wwożonego do Polski w bakach samochodów. Regulacje te powodują, że przewoźnicy omijają nasze przejścia graniczne z Białorusią. Według służby celnej, około 100 tysięcy ciężarówek rocznie wybiera drogę przez Litwę, gdzie nie ma takich ograniczeń.

Ponadto nowelizacja zakłada zmianę przepisów dotyczących dysponowania towarami zajętych przez organa celne – obligatoryjnie mają być niszczone produkty lecznicze i wyroby tytoniowe. Obowiązek zniszczenia nie będzie dotyczył napojów alkoholowych i kosmetyków, które będzie można sprzedać.

Większość przepisów zawartych w ustawie ma wejść w życie 1 stycznia 2009 r.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z uwagami senackiego biura legislacyjnego, dotyczącymi potrzeby doprecyzowania kilku zapisów sejmowej nowelizacji.

Do tych propozycji pozytywnie odniósł się przedstawiciel rządu, wiceminister finansów J. Kapica.

W dyskusji nowelizacja prawa celnego i kodeksu karnego skarbowego nie wzbudziła zastrzeżeń senatorów. Senator K. Kleina zgłosił natomiast poprawki zaproponowane przez biuro legislacyjne.

W głosowaniu łącznym Komisja Gospodarki Narodowej jednomyślnie przyjęła przedstawione zmiany, jednogłośnie również poparto sejmową nowelizację wraz z poprawkami zaaprobowanymi przez komisję. Na sprawozdawcę komisji podczas posiedzenia plenarnego wybrano senatora Stanisława Iwana.

Kolejnym rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności.

Przyjęcie ustawy, uchwalonej z przedłożenia Rady Ministrów, rekomendowały senatorom przedstawiciele Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej – sekretarz stanu Hanna Jahns i podsekretarz stanu Augustyn Kubik. Jak stwierdzili, ustawa sejmowa nowelizuje 6 obowiązujących aktów prawnych, m.in. ustawy o samorządzie wojewódzkim, systemie oświaty, Narodowym Planie Rozwoju, finansach publicznych i zasadach prowadzenia polityki rozwoju. W intencji ustawodawcy ma ona poprawić wykorzystanie środków unijnych i ułatwić ubieganie się o przyznanie dotacji, a także zapewnić ich bardziej efektywne i terminowe wykorzystanie.

Przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego zwróciła uwagę na nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów ustawy i przedstawiła 7 uwag szczegółowych. Odpowiedzi na zgłoszone wątpliwości udzielały wiceminister pracy H. Jahns i dyrektor Departamentu Prawnego w tym resorcie Dorota Chlebosz.

Senator Antoni Motyczka zasygnalizował chęć zgłoszenia 3 poprawek. Dotyczyły one m.in. rozszerzenia katalogu zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego, zapewnienia wyeliminowania stronniczych ocen przy przyznawaniu funduszy oraz przepisów przejściowych. W toku dalszej dyskusji w związku z wątpliwościami co do poprawności zgłoszonych zapisów senator A. Motyczka zrezygnował z przedstawienia stosownych poprawek.

Senator Władysław Ortyl zgłosił trzy poprawki o charakterze doprecyzującym, senator K. Kleina natomiast dwie z siedmiu poprawek proponowanych przez senackie biuro legislacyjne.

W głosowaniu akceptację komisji uzyskała jedna poprawka zgłoszona przez senatora W. Ortyla oraz dwie poprawki senatora K. Kleiny.

Całość ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrożeniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności wraz ze trzema zmianami zaakceptowanymi wcześniej poparło 10 senatorów, nikt nie był przeciw, a 8 osób wstrzymało się od głosu. Ustalono, że stanowisko komisji w tej sprawie zarekomenduje Izbie senator Jan Dobrzyński.

Podczas posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej rozpatrzono także ustawę o zmianie ustawy o izbach gospodarczych. Na temat ustawy, uchwalonej na podstawie projektu poselskiego, głos zabrał wicedyrektor Departamentu Rozwoju Gospodarki w Ministerstwie

Gospodarki Mateusz Gaczyński. Sejmowa nowelizacja przewiduje nadanie osobowości prawnej regionalnym izmom gospodarczym. Pozwoli to na ich samodzielny udział w obrocie gospodarczym i oznacza, że terenowy oddział izby gospodarczej nie będzie musiał pytać o zgodę centrali np. na wynajęcie lokalu czy wykonanie jakiejś prostej czynności. Regionalne izby będą też mogły reprezentować interesy zrzeszonych w niej przedsiębiorców wobec organów władzy publicznej. Jednostki terenowe izb podlegają obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Proponowane zmiany mają wejść w życie 45 dni od ogłoszenia.

W toku sejmowych prac legislacyjnych poselski projekt został w zasadniczy sposób dopracowany i uzupełniony. Przede wszystkim rozszerzono zakres danych, które powinny zawierać statuty izb planujących utworzenie jednostek organizacyjnych, wprowadzono obowiązek wpisywania jednostek organizacyjnych do Krajowego Rejestru Sądowego, dookreślono zasady nadzoru i źródła finansowania działalności terenowych jednostek organizacyjnych. Precyzując zasady tworzenia terenowych jednostek organizacyjnych, zrezygnowano z ograniczenia – przewidywanego w projekcie poselskim – aby osobowość prawną mogły uzyskiwać te terenowe jednostki organizacyjne, które będą zrzeszać co najmniej 50 przedsiębiorców.

Senatorowie wysłuchali także propozycji senackiego biura legislacyjnego na temat wprowadzenia trzech poprawek o charakterze legislacyjnym, doprecyzowującym zapisy ustawy sejmowej, które zostały poparte przez przedstawiciela resortu gospodarki.

Wobec braku chętnych do zabrania głosu w dyskusji przewodniczący obradom senator K. Kleina zgłosił wniosek o przyjęcie poprawek zaproponowanych przez senackie biuro legislacyjne.

W głosowaniu łącznym Komisja Gospodarki Narodowej jednomyślnie przyjęła przedstawiony wniosek, a następnie całość ustawy o zmianie ustawy o izbach gospodarczych wraz z zaakceptowanymi wcześniej zmianami. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Eryka Smulewicza.

W siódmym punkcie porządku dziennego senatorowie rozpatrzyli ustawę o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Rozwiązania zawarte w rozpatrywanej ustawie omówił dyrektor Departamentu Informatyzacji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Wojciech Wiewiórski. Celem nowelizacji, uchwalonej z przedłożenia rządowego, jest uzupełnienie implementacji dyrektywy 2000/31/We z 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług w ramach społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego (dyrektywa o handlu elektronicznym).

W ustawie doprecyzowano m.in. definicję świadczenia usługi drogą elektroniczną, ustanowiono obowiązek powołania tzw. punktów kontaktowych dla administracji oraz dla usługodawców i usługobiorców, a także określono prawo właściwe dla świadczenia usług drogą elektroniczną przez usługodawców mających siedzibę w państwie członkowskim UE oraz EFTA-EOG.

Senatorowie wysłuchali także przedstawiciela senackiego biura legislacyjnego, który zgłosił dwie uwagi o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji senatorowie pytali m.in. o konsultacje z organizacjami konsumenckimi. Senator Grzegorz Banaś zgłosił dwie poprawki zaproponowane przez biuro legislacyjne. W głosowaniu Komisja Gospodarki Narodowej postanowiła zarekomendować Senatowi ich wprowadzenie. Miały one charakter porządkowy. Ustalono, że ich przyjęcie uzasadni podczas posiedzenia plenarnego senator S. Jurcewicz.

Senatorowie rozpatrywali także ustawę o zmianie ustawy – Prawo budowlane. Przedstawił ją prezes Rządowego Centrum Legislacji Maciej Berek. Projekt ustawy, wniesiony przez rząd, wykonuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego, reguluje kwestie legalizacji samowoli budowlanej przez podmioty, które dopuściły się naruszenia prawa w tym zakresie bez względu na fakt obowiązywania lub braku na danym obszarze planu zagospodarowania przestrzennego.

Senatorowie zapoznali się także z opinią senackiego biura legislacyjnego, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym.

Rozpatrywana nowelizacja nie budziła również zastrzeżeń senatorów, dlatego przewodniczący obradom senator K. Kleina zgłosił wniosek o jej przyjęcie bez poprawek. Komisja

Gospodarki Narodowej przyjęła jednogłośnie przedstawiony wniosek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane wybrano senatora Piotra Gruszczyńskiego.

W dziewiątym punkcie porządku dziennego posiedzenia senatorowie rozpatrzyli ustawę o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane. Cel i przedmiot ustawy przedstawił zastępca głównego inspektora nadzoru budowlanego Paweł Ziemiński. Jak poinformował, ustawa, uchwalona na podstawie projektu rządowego, dostosowuje polskie prawo do wymogów Unii Europejskiej w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych. W jej wyniku architekci, urbaniści oraz inżynierowie budownictwa z krajów UE będą mogli prowadzić w Polsce działalność zawodową na takich samych zasadach jak polscy reprezentanci tych zawodów.

Senackie biuro legislacyjne w swojej opinii wskazało na potrzebę wprowadzenia pięciu poprawek o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji senatorowie pytali m.in. o konsultacje, przeprowadzone podczas prac nad projektem, z zainteresowanymi samorządami zawodowymi, a także o uprawnienia poszczególnych izb gospodarczych i wzajemne, z innymi krajami Unii Europejskiej, uznawanie uprawnień zawodowych.

Na uwagi biura legislacyjnego oraz pytania i wątpliwości senatorów odpowiadali zastępca głównego inspektora nadzoru budowlanego P. Ziemiński oraz Dorota Lutostańska z Departamentu Prawa Europejskiego w UKiE. Głos zabrali także przedstawiciele Krajowej Izby Architektów – Sławomir Żak i Waldemar Jasiewicz oraz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa – Zbigniew Grabowski.

Senator K. Kleina zgłosił 3 z 5 poprawek proponowanych przez biuro legislacyjne. W głosowaniu łącznym zostały one przyjęte 10 głosami, przy 1 wstrzymującym się. Za całością ustawy wraz ze zmianami zaaprobowanymi przez komisję opowiedziało się 7 senatorów, nikt nie był przeciwny, a 4 osoby wstrzymały się od głosu. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów oraz ustawy – Prawo budowlane wyznaczono senatora Wiesława Dobkowskiego.

Dziesiątym aktem prawnym rozpatrywanym przez Komisję Gospodarki Narodowej była ustawa o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw. Jej celem jest implementacja do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 maja 2006 r. zmieniającej dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe.

Przyjęcie ustawy rekomendował senatorom sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Tadeusz Jarmuziewicz. Jak stwierdził, implementowana dyrektywa harmonizuje warunki dotyczące pobierania opłat winietowych i opłat za korzystanie z dróg od pojazdów ciężarowych na terytorium państw członkowskich. Zmiany dotyczą również zagadnień związanych z systemem opłat za korzystanie z dróg publicznych w Polsce.

Nowela sejmowa przewiduje zniesienie winiet i wprowadzenie opłat dla ciężarówek i autobusów za przejazd autostradami. Pierwotna rządowa wersja projektu zakładała zniesienie winiet od 1 lipca br. Rząd po konsultacjach społecznych wycofał się z tej daty i wprowadził nowy termin – 30 czerwca 2011 r. W tym samym roku zostanie również wprowadzony system opłat elektronicznych.

W opinii wiceministra infrastruktury T. Jarmuziewicza, zniesienie winiet w br. i wprowadzenie opłat elektronicznych było zbyt radykalnym rozwiązaniem i wykonujący przewozy ciężarowe nie byłiby w stanie tego znieść. W wyniku rozmów z przewoźnikami udało się podwyższyć cenę winiety z 800 na 1100 euro.

W toku prac legislacyjnych Klub Platformy Obywatelskiej zgłosił do projektu osiem poprawek, które zostały przyjęte przez Sejm. Dotyczyły m.in. określenia maksymalnych stawek opłaty elektronicznej oraz opłaty za przejazd autostradą nie wyższej niż 2 zł (w projekcie rządowym 2,5 zł) po 30 czerwca 2011 r., podniesienia wysokości kar pieniężnych i maksymalnej opłaty za winietę dla samochodów pow. 12 ton do 1800 euro rocznie.

W przedstawionej opinii senackie biuro legislacyjne zgłosiło dziesięć uwag o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji senatorowie pytali m.in. o koszty wdrożenia elektronicznego systemu opłat. Interesowano się także ewentualnymi zagrożeniami wynikającymi ze zwiększenia ruchu na drogach alternatywnych do dróg krajowych, na których będą wprowadzone winiety.

Senator Łukasz Abgarowicz zgłosił trzy poprawki doprecyzowujące zapisy ustawy sejmowej. Senator K. Kleina poparł natomiast zmianę postulowaną przez obecnego na posiedzeniu przedstawiciela Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego. Dotyczyła ona zniesienia ograniczenia możliwości sprzedaży winiet przez przedsiębiorców prowadzących stacje benzynowe w stosunku do innych przedsiębiorców i podmiotów niebędących przedsiębiorcami. Senator K. Kleina zgłosił również osiem poprawek zaproponowanych przez senackie biuro legislacyjne.

Poprawki postulowane przez senatorów uzyskały poparcie przedstawiciela resortu infrastruktury. W głosowaniu zaakceptowali je również senatorowie z Komisji Gospodarki Narodowej. Większość poprawek miała charakter legislacyjno-techniczny. Jedyna poprawka o charakterze merytorycznym zmierza do umożliwienia przedsiębiorcom prowadzącym stacje benzynowe pobierania również opłaty rocznej za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych. Pozostałe zmiany zapewniają spójność uchwalanych zmian z systemem prawa oraz usuwają możliwe wątpliwości interpretacyjne.

Całość ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw wraz z poprawkami została przyjęta 9 głosami, przy 1 głosie wstrzymującym się. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Andrzeja Owczarka.

Na zakończenie posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. Zmierza ona do doprecyzowania obowiązujących regulacji prawnych oraz wprowadzenia szeregu ułatwień formalnych dla podatników. Sejmową nowelę wypracowano na podstawie kilku projektów przedstawionych przez rząd, Senat, posłów i komisje sejmowe.

Ustawę przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów L. Kotecki. Jak stwierdził, zmiany proponowane w nowelizacji mają na celu m.in. dostosowanie polskiego prawa do wymogów unijnych, realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego, uproszczenie rozliczania podatku VAT, zniesienie ograniczeń formalnoprawnych, a także przewidują rozwiązania w zakresie opodatkowania towarów przemieszczanych między krajami UE do magazynów konsygnacyjnych oraz uproszczenie rozliczania wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.

Żadnych uwag o charakterze legislacyjnym do sejmowych zapisów nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W dyskusji senatorowie interesowali się m.in. opodatkowaniem zapasów paliwa w samochodach ciężarowych oraz zmianą stawek dotyczących źródeł ciepła.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego obradom senatora Tomasza Misiaka, Komisja Gospodarki Narodowej postanowiła jednogłośnie zarekomendować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. Ustalono, że podczas posiedzenia plenarnego Izby sprawozdanie w tej sprawie przedstawi senator T. Misiak.

Sejmowa ustawa zakłada m.in., że firma będzie mogła odliczyć VAT w deklaracji do końca roku bez konieczności składania korekt wszystkich poprzednich faktur. Obecnie przedsiębiorcy mają na to dwa miesiące, a rząd proponował wydłużenie tego terminu do trzech miesięcy. Przyjęto też rządową propozycję skrócenia podstawowego terminu zwrotu VAT ze 180 do 60 dni.

Przyjęte zmiany przewidują także zwiększenie limitu obrotów dla utrzymania statusu małego podatnika – z 800 tys. euro do 1, 2 mln euro. Nowelizacja umożliwia też zakładanie magazynów konsygnacyjnych. Ich funkcjonowanie umożliwi przemieszczanie towarów wewnątrz UE. Zniesiono również obowiązek wpłacenia kaucji gwarancyjnej w wysokości 250 tys. zł dla podatników rozpoczynających handel wewnątrzwspólnotowy. Firmy starające się o szybszy zwrot VAT będą musiały złożyć zabezpieczenie, ale uzależnione od postulowanej kwoty zwrotu.

Nowela wprowadza także możliwość składania deklaracji VAT kwartalnie przez wszystkich podatników, a nie tylko przez małe firmy. Umożliwia też rozliczenie podatku importowego w deklaracji. Obecnie importerzy muszą odprowadzać podatek i potem czekać na jego zwrot.

Sejm zlikwidował też dodatkową 30-procentową karę dla podatników VAT, którzy nieprawidłowo rozliczają się z fiskusem, m.in. dla firm, które np. zawyżyły kwotę zwrotu podatku lub zaniżyły zobowiązanie podatkowe. Większość nowych przepisów ma zacząć obowiązywać 1 grudnia br.

* * *

Na swym posiedzeniu senatorowie z **Komisji Nauki, Edukacji i Sportu** postanowili zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa.

Ustawa została znowelizowana na podstawie projektu wniesionego przez prezydenta. Jak stwierdził podczas posiedzenia Komisji Nauki, Edukacji i Sportu podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta Andrzej Duda, nowela zmierza do zmiany statusu prawnego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego poprzez wprowadzenie, w zakresie korzystania ze środków publicznych przez tę szkołę wyższą, takich samych zasad, na jakich pomoc finansowa przekazywana jest uczelniom publicznym. Dzięki temu KUL będzie mógł m.in. korzystać ze środków publicznych na rozbudowę infrastruktury dydaktycznej. Obecnie nie ma takiej możliwości, przez co budżet nie może wnieść wkładu do przedsięwzięć inwestycyjnych tej uczelni, finansowanych ze środków Unii Europejskiej. Wiceminister A. Duda zwrócił uwagę, że ustawa w istocie przywraca stan prawny z 1938 r.

Pozytywną opinię o sejmowej nowelizacji przedstawiła wiceminister nauki i szkolnictwa wyższego Grażyna Praweńska-Skrzypek. Jej zdaniem, możliwość wzmocnienia potencjału KUL poprzez dostęp do środków unijnych jest szansą dla tej uczelni. KUL jest jedyną uczelnią w Polsce, która nie ma do nich dostępu ze względu na istniejące zapisy. Ze środków tych mogą korzystać uczelnie publiczne i niepubliczne z wyjątkiem KUL.

Na posiedzeniu obecny był także rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego ks. prof. Stanisław Wilk, który przedstawił historyczny rys uczelni, obchodzącej właśnie 90-lecie swojego istnienia.

W dyskusji senatorowie wskazywali na liczne zasługi uczelni dla polskiej kultury i nauki. W głosowaniu jednomyślnie poparli wniosek przewodniczącego komisji senatora Kazimierza Wiatra o przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Józefa Bergiera.

Ustawa zaproponowana przez prezydenta wywołała w Sejmie kontrowersje. Posłowie Lewicy postulowali odrzucenie nowelizacji, a także wprowadzenie poprawek, zakładających uchylenie ustawy z 1938 r. o nadaniu Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu pełnych praw państwowych szkół akademickich, tak aby funkcjonował jako uczelnia niepubliczna. Ostatecznie za nowelą opowiedziało się 383 posłów, 7 było przeciw, 15 wstrzymało się od głosu.

Przeciwnicy ustawy w Sejmie wskazywali, że KUL nie powinien być traktowany specjalnie, ale podlegać takim samym prawom jak uczelnie niepubliczne, które funkcjonują na podstawie prawa o szkolnictwie wyższym. Odrębna ustawa dotycząca KUL nie powinna obowiązywać, ponieważ uniemożliwia właściwy nadzór Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego nad tą uczelnią.

W drugiej części posiedzenia Komisja Nauki, Edukacji i Sportu zapoznała się z informacją z rocznej działalności Narodowego Centrum Badań i Rozwoju za okres 2007/2008 i przyjęła ją do wiadomości. Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z 15 czerwca 2007 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju informację przekazała marszałkowi Senatu minister nauki i szkolnictwa wyższego Barbara Kudrycka.

Podczas posiedzenia dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju prof. Bogusław Smólski omówił stan prawny, strukturę organizacyjną i funkcjonowanie tej nowo utworzonej instytucji. Jak poinformował, ponieważ minister nauki i szkolnictwa wyższego nie podjął jesz-

cze decyzji o przekazaniu do centrum strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych, realizuje ono jedynie:

- program „Zarządzanie projektami badawczymi i koordynacja zadań badawczych” – projekt został umieszczony w Indykatorywnym Wykazie Projektów Kluczowych dla Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka;
- prowadzenie całości działań związanych z udziałem Polski w projektach europejskich;
- zadania związane z zawieraniem umów i nadzorem nad wykonaniem projektów rozwojowych w ramach Programu Wieloletniego pod nazwą „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy”;
- prowadzenie całości działań koordynacyjnych związanych z finansowaniem i rozliczaniem 7 projektów badawczych zamawianych, realizowanych w latach 2007–2010.

W związku z tym Narodowe Centrum Badań i Rozwoju Centrum nie wykorzysta w bieżącym roku 75 mln zł środków finansowych przeznaczonych na realizację strategicznego programu badań.

Jak stwierdził prof. B. Smólski, w toku działania centrum ujawniły się niedoskonałości powołującej je ustawy i dlatego trwają prace nad przygotowaniem jej nowelizacji.

W dyskusji senatorowie wskazywali na zbyt przewlekły, ich zdaniem, proces konstruowania strategicznego programu badań naukowych. Podnoszono także problem zbyt wolnego uwzględniania wniosków dotyczących ważnych nowatorskich programów badawczych i rozwojowych.

Wyjaśnień na ten temat udzieliła senatorom Magdalena Maciejewska, wicedyrektor Departamentu Strategii i Badań Naukowych w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Na zakończenie posiedzenia senatorowie wyrazili przekonanie, że przy okazji nowelizacji ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju powstanie możliwość znaczącego udziału Senatu w jej kreowaniu.

23 października 2008 r.

Podczas wspólnego posiedzenia **Komisji Rodziny i Polityki Społecznej** oraz **Komisji Zdrowia** senatorowie postanowili nie zgłaszać zastrzeżeń do ustawy o zmianie ustawy o służbie medycyny pracy. Postanowiono, że w imieniu połączonych komisji jej przyjęcie zaproponuje Izbie senator Rafał Muchacki.

Przyjęcie ustawy rekomendował senatorom główny inspektor sanitarny Andrzej Wojtyła. Nowelizacja, uchwalona przez Sejm na podstawie projektu wniesionego przez Radę Ministrów, precyzuje zadania służby medycyny pracy. Przewiduje m.in., że umowy na świadczenia profilaktycznej opieki zdrowotnej, zawierane między pracodawcami a ośrodkami medycyny pracy, mają być sporządzane w formie pisemnej. Obowiązek pisemnej umowy między pracodawcami a ośrodkami medycyny pracy ma, w opinii ustawodawcy, przyczynić się do eliminacji fikcyjnych umów. Nowelizacja nakłada też na psychologów obowiązek dokumentowania przeprowadzanych badań i wydawanych orzeczeń. Wprowadza możliwość wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do lekarzy, pielęgniarek i psychologów, wobec których stwierdzono uchybienia dotyczące trybu, zakresu i jakości udzielanych świadczeń, w tym badań profilaktycznych. Wprowadzono także upoważnienie dla ministra zdrowia do określenia limitu przeprowadzanych badań profilaktycznych wykonywanych przez wojewódzkie ośrodki medycyny pracy. Ma to ograniczyć liczbę badań do takiego poziomu, jaki jest niezbędny przy szkoleniu lekarzy specjalistów. Zgodnie z nowelizacją koszty profilaktycznej opieki zdrowotnej więźniów czy aresztowanych, którzy wykonują pracę, będzie ponosił minister sprawiedliwości, jeżeli nie uczyni tego pracodawca.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Rodziny i Polityki Społecznej** rozpatrzono ustawę o emeryturach kapitałowych. Senatorowie zgłosili do tej ustawy jedną poprawkę, która, ich

zdaniem, pozwala jednoznacznie stwierdzić warunki nabycia prawa do emerytury okresowej. Pierwszy z nich wymaga, aby członek OFE ukończył 60 lat. Drugi, aby kwota środków zgromadzonych na jego rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, ustalona na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego zostanie przyznana emerytura, była równa dwudziestokrotności kwoty dodatku pielęgnacyjnego lub wyższa od niej. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o emeryturach kapitałowych wybrano senatora Mieczysława Augustyna.

Ustawa, uchwalona przez Sejm z przedłożenia rządowego, zakłada, że emerytury kapitałowe będą wypłacane od 1 stycznia 2009 r. Ich wysokość będzie zależała od kwoty składek zgromadzonych na indywidualnym koncie ubezpieczonego w trakcie jego życia zawodowego.

Okresowa emerytura kapitałowa ma być wypłacana do 65. roku życia. Warunkiem jej otrzymania będzie ukończenie 60 lat oraz to, aby wysokość zgromadzonych środków na rachunku otwartego funduszu emerytalnego była równa dwudziestokrotności kwoty dodatku pielęgnacyjnego lub wyższa od niej. Emerytury okresowe mają być corocznie waloryzowane.

Po ukończeniu 65. roku życia kobiety, podobnie jak mężczyźni, otrzymają dożywotnią emeryturę kapitałową. Ta nie będzie już waloryzowana, a jej wysokość będzie zależała od zysków lub strat funduszu emerytalnego.

Dożywotnie emerytury kapitałowe nie będą dziedziczone, a jedynie, jeżeli emeryt umrze w ciągu trzech pierwszych lat od momentu rozpoczęcia pobierania świadczenia, wskazani przez niego spadkobiercy otrzymają tzw. jednorazową wypłatę gwarantowaną.

Maksymalna wysokość opłaty, jaką zakład emerytalny będzie przekazywał ZUS za obsługę dożywotniej emerytury kapitałowej, będzie mogła wynosić 0, 5% najniższej emerytury z FUS. Do reprezentowania rządu podczas prac nad ustawą o emeryturach kapitałowych upoważniony był minister pracy i polityki społecznej. Obecna na posiedzeniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej Agnieszka Chłoń-Domińczak, wiceminister w tym resorcie, zapewniła senatorów, że będzie to zaledwie niewiele ponad 3 zł miesięcznie.

Podczas posiedzenia senatorowie rozpatrzyli także ustawę o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw. W głosowaniu opowiedziano się jednomyślnie za jej przyjęciem bez poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska Komisji Rodziny i Polityki Społecznej w tej sprawie wyznaczono senatora Jana Rulewskiego.

W dyskusji za szczególnie pozytywną zmianę wprowadzaną tą nowelizacją senatorowie uznali możliwość pracy rencistów bez obawy, że ze względu na zbyt wysokie zarobki świadczenie zostanie im zawieszone albo odebrane.

Sejm uchwalił rozpatrywaną nowelizację z przedłożenia rządowego. Nad ustawą pracowały sejmowe komisje: Finansów Publicznych oraz Polityki Społecznej i Rodziny, które w swoim sprawozdaniu nie wprowadziły zmian merytorycznych do projektu rządowego. Podczas drugiego czytania projektu zgłoszono poprawki, w których zaproponowano m.in., aby nowe zasady wyliczania renty z tytułu niezdolności do pracy odnosiły się do osób urodzonych po 31 grudnia 1968 r., a także aby utrzymać instytucje zmniejszenia albo zawieszenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W trzecim czytaniu akceptację zyskała jedynie poprawka polegająca na uzupełnieniu opiniowanej ustawy o nowelizację ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Intencją ustawodawcy było wprowadzenie nowego systemu naliczania rent z tytułu niezdolności do pracy osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. oraz dokonanie zmiany obowiązujących przepisów, polegającej na tym, by renta z tytułu niezdolności do pracy nie była zmniejszana ani zawieszana z tytułu osiągania przychodów z pracy zarobkowej, bez względu na ich wysokość.

Nowe zasady ustalania rent mają wejść w życie 1 stycznia 2009 r. i objąć osoby urodzone po 1948 r. Podstawą obliczenia renty stanie się suma zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne i kapitału początkowego.

Renty nie będą zawieszane ani zmniejszane osobom, które podejmą pracę zarobkową. Nie obejmie to otrzymujących tzw. renty specjalne, przyznawane przez prezesa ZUS w sytua-

cji, gdy dana osoba nie spełnia warunków do przyznania renty, nie ma wystarczających środków do życia i nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej.

Według przepisów przejściowych, osoby, które wystąpią o renty z FUS przed końcem br., uzyskają je na starych zasadach, nawet jeżeli przed zmianą ustawy nie dostaną orzeczenia o niepełnosprawności lub decyzji o przyznaniu świadczenia.

* * *

Senatorowie z **Komisji Spraw Unii Europejskiej** oraz posłowie z sejmowej Komisji ds. Unii Europejskiej spotkali się z komisarzem UE ds. rozszerzenia Ollim Rehmem.

Jednym z tematów spotkania był polsko-szwedzki projekt Partnerstwa Wschodniego. Zdaniem unijnego komisarza ds. rozszerzenia, ten projekt to cenny wkład w kształtowanie polityki rozszerzenia Unii Europejskiej. Partnerstwo Wschodnie przewiduje stworzenie forum regionalnej współpracy 27 państw UE z pięcioma sąsiadami wschodnimi: Ukrainą, Mołdawią, Gruzją, Azerbejdżanem i Armenią oraz – na poziomie technicznym i eksperckim – z Białorusią.

Jak stwierdził O. Rehn, program Partnerstwa Wschodniego, zaproponowany m.in. przez Polskę, jest bardzo ważną inicjatywą, docenianą przez Komisję Europejską i uważaną za cenny wkład naszego kraju w kształtowanie unijnej polityki rozszerzenia, zwłaszcza na Wschód. Komisarz podkreślił, że Komisja Europejska będzie wspierała ten projekt, ponieważ tworzy on warunki do intensyfikacji działań między państwami wschodnimi a UE, a także stwarza możliwości obopólnie korzystnej współpracy.

„Będziemy patrzeć, jak rozwinie się to partnerstwo, które traktujemy jako działania komplementarne, mające pomóc w budowaniu większej stabilności politycznej i gospodarczej

Komisarz UE ds. rozszerzenia Olli Rehn
był gościem senackiej
i sejmowej komisji ds. Unii Europejskiej.
Od lewej: komisarz Olli Rehn,
senator Jan Wyrowiński,
poseł Andrzej Grzyb
i senator Edmund Wittbrodt.

w wymiarze wschodnim” – mówił komisarz ds. rozszerzenia. Dodał, że w listopadzie razem z Benitą Ferrero-Waldner, komisarzem ds. stosunków zewnętrznych, będzie pracował nad tą inicjatywą.

O. Ren, pytany przez parlamentarzystów, czy brak ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego utrudni dalsze rozszerzenie UE, powiedział, że nowy traktat jest Unii bardzo potrzebny, aby stała się ona bardziej spójna, demokratyczna oraz efektywna, zwłaszcza w kwestii polityki zagranicznej.

„Najbardziej powolny scenariusz ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego będzie szybszy niż ewentualne przystąpienie kolejnych państw do UE. Proces ratyfikacji i akcesji nowych państw powinien iść równolegle i ufam, że wszystkie kraje członkowskie, w tym Polska, w niedługim czasie ratyfikują ten dokument” – powiedział komisarz O. Rehn. Podkreślił, że ratyfikacja Traktatu Lizbońskiego nie może być pretekstem do spowolnienia procesu rozszerzenia Unii Europejskiej.

Podczas jednodniowej wizyty w Polsce unijny komisarz ds. rozszerzenia spotkał się także z ministrem spraw zagranicznych Radosławem Sikorskim i szefem UKiE Mikołajem

Posłowie i senatorowie z komisji ds. Unii Europejskiej spotkali się z komisarzem UE ds. rozszerzenia Ollim Rehmem.

Dowgielewiczem. Wystąpił również z odczytem „2009 – rok Bałkanów Zachodnich i Partnerstwa Wschodniego” podczas konferencji zorganizowanej przez demosEUROPA – Centrum Strategii Europejskiej.

* * *

Posiedzenie **Komisji Spraw Zagranicznych** zwołano w celu zapoznania się z informacją Ministerstwa Spraw Zagranicznych na temat polskiej inicjatywy Partnerstwa Wschodniego.

Informację przedstawił dyrektor Departamentu Wschodniego w resorcie spraw zagranicznych Jarosław Bartkiewicz. W swoim wystąpieniu nakreślił on główne ramy geopolityczne inicjatywy Partnerstwa Wschodniego w kontekście innych wymiarów zainteresowania Unii Europejskiej i ich ewentualnych interakcji z Partnerstwem Wschodnim.

Naczelnik w Departamencie Wschodnim, pełnomocnik ds. Partnerstwa Wschodniego Andrzej Cieszkowski omówił kalendarium działań dotyczących tej inicjatywy. Przedstawił także jej protagonistów i przeciwników w Unii Europejskiej.

W dyskusji, w której wzięli udział senatorowie Leon Kieres, Maciej Grubski, Witold Idczak, Jan Olech i Dorota Arciszewska-Mielewczyk, odnoszono się przede wszystkim do kwestii niezwykle szerokich, zdaniem senatorów, ram instytucjonalnych Partnerstwa Wschodniego i wynikającej z tego ogromnej odpowiedzialności. W tym kontekście członkowie Komisji Spraw Zagranicznych wyrażali obawy co do możliwości zrealizowania wszystkich założeń inicjatywy.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Kultury i Środków Przekazu** rozpatrywała trzy sejmowe nowelizacje ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Zmianę, przygotowaną przez sejmową Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo”, dotyczącą rejestracji pojazdów zabytkowych omówił Szymon Giderewicz z Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Pierwsza z nich – do której żadnych zastrzeżeń nie zgłosiła Komisja Kultury i Środków Przekazu i postanowiła zarekomendować Senatowi jej przyjęcie bez poprawek – zmierzała do umożliwienia rejestracji pojazdów historycznych uznanych przez rzeczoznawcę samochodowego za unikatowe, a niemogących być zarejestrowane ze względu na wznowienie produkcji modelu o tej samej nazwie. Zmiana polegała na rezygnacji z wymogu, aby model pojazdu nie był produkowany od 15 lat.

W dyskusji senator Piotr Ł.J. Andrzejewski pytał m.in. o kryteria doboru rzeczoznawców samochodowych, zwracając uwagę, że powinni to być fachowcy uprawnieni do oceny historycznej pojazdów.

Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie tej nowelizacji ustawy – Prawo o ruchu drogowym wybrano senatora P.Ł.J. Andrzejewskiego.

Kolejna nowelizacja, rozpatrywana przez Komisję Kultury i Środków Przekazu, rozszerza definicję pojazdu zabytkowego o pojazdy znajdujące się w inwentarzu muzealiów, umożliwiając przeprowadzenie procedury ich rejestracji, a w konsekwencji – dopuszczenie do ruchu.

W dyskusji senator P.Ł.J. Andrzejewski podniósł kwestię procedury wpisu pojazdów zabytkowych do rejestru zabytków i inwentarza muzealiów.

Przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego zgłosił jedną poprawkę, doprecyzowującą zapisy ustawy sejmowej. Przewodniczący obradom senator P.Ł.J. Andrzejewski, uznając zaproponowaną zmianę za zasadną, poddał ją pod głosowanie. W głosowaniu przyjęto ją jednomyślnie. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie nowelizacji ustawy – Prawo o ruchu drogowym wyznaczono senatora P.Ł.J. Andrzejewskiego.

Trzecia nowelizacja prawa o ruchu drogowym zmierzała do umożliwienia rejestracji pojazdów zabytkowych pomimo braku wymaganego przy rejestracji dowodu rejestracyjnego. Zastąpienie dowodu rejestracyjnego pojazdu aktualnym zaświadczeniem, wydanym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, umożliwi, w intencji ustawodawcy, pełną ochronę pojazdów zabytkowych.

Przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego zgłosił jedną, doprecyzowującą poprawkę do art. 1 nowelizacji ustawy. O wprowadzenie do art. 1 poprawki doprecyzowującej zwrócił się także obecny na posiedzeniu przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury. Proponowane zmiany poparł senator P.Ł.J. Andrzejewski i zaproponował łączne nad nimi głosowanie. Uzyskały one jednomyślne poparcie komisji. Ustalono, że ich wprowadzenie zarekomenduje Izbie senator P.Ł.J. Andrzejewski.

W kolejnym punkcie porządku dziennego posiedzenia Komisji Kultury i Środków Przekazu senatorowie zgłosili propozycje czterech wizyt studyjnych komisji w przyszłym roku.

Senator P.Ł.J. Andrzejewski poinformował, że senator VI kadencji Jarosław Lasecki zaprosił komisję do złożenia wizyty w zamkach Bobolice i Mirów, położonych na szlaku „Orlich

Gniazd”. Celem tej wizyty jest zapoznanie senatorów z przebiegiem prac zabezpieczających i rekonstrukcyjnych w tych obiektach, a także z warunkami ratowania zabytków architektonicznych o znaczeniu narodowym.

Ponadto senator P.Ł.J. Andrzejewski przedstawił propozycję wyjazdu studyjnego do Kołobrzegu i Mrzeżyna w celu zapoznania się przez członków komisji z działalnością muzeów wojskowych na tym terenie.

Senator Michał Wojtczak podtrzymał zaproszenie, skierowane przez władze Torunia w lipcu br., do złożenia tam wizyty przez komisję w przyszłym roku. Jej celem jest zapoznanie senatorów z ochroną obiektów historycznych miasta i administrowaniem nimi.

Senator Wojciech Skurkiewicz zaproponował, aby komisja odbyła wizytę studyjną w Radomiu. Podczas pobytu w tym mieście senatorowie zapoznają się z funkcjonowaniem tamtejszych placówek kulturalnych oraz z ideą utworzenia muzeum Armii Krajowej. Byłaby to także okazja do odbycia posiedzenia komisji na temat skutków reformy administracji publicznej dla byłych miast wojewódzkich w zakresie opieki nad zabytkami kultury.

Na zakończenie posiedzenia Komisja Kultury i Środków Przekazu zapoznała się z zaakceptowanym przez Prezydium Senatu programem konferencji „Twórcy niepodległości 1918–1922”. Jak poinformował senator P.Ł.J. Andrzejewski, prezydium wyraziło zgodę na zorganizowanie jej przez komisję 27 listopada br. oraz zaproponowało zmianę tytułu na „Twórcy niepodległości Polski 1918–1922”.

* * *

Senatorowie z **Komisji Spraw Unii Europejskiej** zapoznali się z informacją dotyczącą posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się 15 i 16 października br. Informację przedstawił podsekretarz stanu w UKIE Piotr Serafin. Zawierała ona m.in. ustalenia dotyczące pakietu klimatyczno-energetycznego.

Ponadto Komisja Spraw Unii Europejskiej, zgodnie z ustawą z 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, zaopiniowała następujące projekty aktów prawnych UE.

Rozpatrzenie w trybie art. 6 ust. 1

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania COM(2008) 553, sygn. Rady UE 13312/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
Referent: senator Zdzisław Pupa.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Artur Ławniczak.
Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt rozporządzenia.
- Wniosek w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w odniesieniu do dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
Referent: senator Roman Ludwiczuk.
Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu A. Ławniczak.
Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt rozporządzenia.
- Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 77/91/EWG, 78/855/EWG i 82/891/EWG oraz dyrektywę 2005/56/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących sprawozdawczości i dokumentacji w przypadku połączeń i podziałów COM(2008) 563, sygn. Rady UE 13548/08.
Instytucja wiodąca: Ministerstwo Sprawiedliwości.

Referent: senator Jan Wyrowiński.

Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Łukasz Rędziniak.

Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt dyrektywy.

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Przekształcenie) COM(2008) 505, sygn. Rady UE 12832/08.

Instytucja wiodąca: Ministerstwo Środowiska.

Referent: senator Stanisław Iwan.

Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Bernard Błaszczak.

Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt rozporządzenia.

- Wnioski nierozpatrywane – propozycja zaakceptowana przez komisję:
– COM(2008) 595, 583, 585, 575, 574, 571, 558, 555, 554, 550, 549, 546, 544, 541.

* * *

Wspólne posiedzenie **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** oraz **Komisji Spraw Zagranicznych** zwołano w celu rozpatrzenia ustawy o europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej.

Rozpatrywaną ustawę, uchwaloną z przedłożenia rządowego, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego Krzysztof Hetman. Tworzy ona ramy prawne i instytucjonalne dla funkcjonowania nowej instytucji prawnej – ugrupowań współpracy terytorialnej. Prawo wspólnotowe powołuje te instytucje w drodze rozporządzenia. Stanowią one nowy instrument prawny utworzony w celu zacieśnienia i usprawnienia współpracy terytorialnej między partnerami z różnych państw członkowskich. Ugrupowanie ma przewyższać bariery, jakie napotykają obecnie wspólne przedsięwzięcia o charakterze transgranicznym, transnarodowym lub międzyregionalnym, wynikające ze zróżnicowania systemów prawnych i instytucjonalnych podmiotów biorących w nich udział.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które przedstawiło uwagi o charakterze legislacyjnym. Sześć spośród zgłoszonych w opinii uwag senatorowie uznali za zasadne i zaproponowali ich przyjęcie w formie poprawek do rozpatrywanej ustawy. W głosowaniu uzyskały one akceptację połączonych komisji. Pozostałych 6 poprawek zgłosił senator Władysław Ortyl. W głosowaniu zostały one odrzucone i zgłoszone następnie jako wnioski mniejszości.

Na sprawozdawcę stanowiska połączonych komisji w sprawie ustawy o europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej wybrano senatora Stanisława Jurcewicza, sprawozdawcą wniosków mniejszości został natomiast senator W. Ortyl.

* * *

Na swym posiedzeniu zebrali się senatorowie z **Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska** w celu rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Projekt nowelizacji przewidującej odrolnienie wszystkich gruntów rolnych w miastach przygotowała sejmowa komisja „Przyjazne Państwo”. Nowelizacja, uchwalona przez Sejm 10 października br., wypracowana została na podstawie projektu komisyjnego – skierowanego do pierwszego czytania do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Rozwiązania zaproponowane w projekcie zmieniane były na poszczególnych etapach prac w Sejmie.

W projekcie proponowano wyłączenie spod przepisów ustawy użytków rolnych klas IV–VI położonych w granicach administracyjnych miast. W sprawozdaniu komisji rozpatrujących projekt w pierwszym czytaniu wypracowano propozycję, która zmierzała do wyłączenia

z ochrony użytków rolnych klas IV–VI, położonych w granicach administracyjnych miast, z wyłączeniem gruntów w granicach form ochrony przyrody i ich otulin. W trakcie drugiego czytania zgłoszone zostały poprawki proponujące dwa inne rozwiązania. Pierwsze, w konsekwencji przyjęte przez Sejm, wyłącza spod dotychczasowej ochrony ustawowej grunty wszystkich klas na obszarach miast, a użytki rolne klasy IV–VI poza miastami zwalnia z wymogu uzyskania zgody marszałka województwa przy przeznaczaniu gruntów na cele nierolnicze w miejscowym planie zagospodarowania.

Druga propozycja zmierzała do wyłączenia z ochrony ustawowej jedynie użytków rolnych klasy IV–VI, zarówno w granicach miast, jak i gmin.

Przeciwko poprawce proponującej zmianę charakteru gruntów rolnych w granicach administracyjnych miast bez względu na ich klasę protestowała opozycja, argumentując, że zmiana będzie oznaczać automatyczne odrolnienie wszystkich gruntów rolnych na terenach miejskich. Według opozycji zmiana zaproponowana przez PO nie odnosi się jednak do terenów rolnych położonych w granicach wsi. Przyjęte rozwiązanie może więc być niezgodne z konstytucją. Obawy o to wyraziło także sejmowe biuro legislacyjne. Zmianę poparł jednak rząd. Jak powiedział w Sejmie wiceminister rolnictwa Kazimierz Plocke, nowelizacja ułatwi nie tylko inwestowanie na terenach miast, ale także umożliwi swobodne nimi dysponowanie.

Podczas posiedzenia Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senatorowie zapoznali się z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które podzieliło obawy legislatorów sejmowych. W opinii stwierdzono, że rozwiązanie przyjęte przez Sejm w zakresie wyłączenia spod ustawowej ochrony jest rozwiązaniem najdalej idącym. Zdaniem legislatora, należy je poddać ocenie Senatu zarówno z merytorycznego punktu widzenia, jak i co do konstytucyjności rozwiązań w zakresie, w jakim uprzywilejowuje ono właścicieli gruntów klas I–IIIb położonych w granicach miast w stosunku do właścicieli takich gruntów poza miastami. Należy dokonać oceny zgodności tych rozwiązań z konstytucyjną zasadą równości, wyrażoną w art. 32 konstytucji, i ocenić, czy położenie gruntów na wsi lub w mieście jest cechą uzasadniającą wyłączenie z ochrony administracyjnej przewidzianej dla gruntów rolnych w nowelizowanej ustawie albo zwolnienie od obciążeń finansowych związanych z wyłączeniem gruntów z produkcji.

Senackie biuro legislacyjne wskazało, że koniecznym następstwem zmian wprowadzanych nowelizacją powinna być modyfikacja tabeli, zawartej w art. 12 ust. 7, określającej należności za wyłączenie gruntów rolnych z produkcji w zakresie należności dotyczących gruntów klas IV–VI. Z tej tabeli, jako już nieistniejące, powinny zostać usunięte wskaźniki dotyczące tych klas. W zakresie, w jakim stanowiły one podstawę do naliczenia opłaty rocznej za zdegradowanie gruntów, należałoby wypracować stosowne poprawki do art. 28 ust. 4 ustawy nowelizowanej.

W opinii biura legislacyjnego, należy się także zastanowić, czy nieobjęcie decyzji o wyłączeniu z produkcji gruntów klas IV–VI zakresem przepisu art. 28 ust. 2 oznacza przemyślane wyłączenie spod finansowych rygorów z tytułu niezgodnego z prawem wyłączenia z produkcji tych klas gruntów, czy też przepis ten trzeba poprawić.

W imieniu rządu stanowisko w sprawie sejmowej nowelizacji ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych przedstawiła Barbara Pachucka, dyrektor Departamentu Gospodarowania Ziemią w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Jak stwierdziła, rząd popiera projekt nowelizacji w wersji uchwalonej przez Sejm.

W dyskusji przewodniczący Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senator Andrzej Grzyb zgłosił poprawkę, zmierzającą do modyfikacji tabeli zawartej w art. 12 ust. 7, określającej należności za wyłączenie gruntów rolnych z produkcji w zakresie należności dotyczących gruntów klas IV–VI, zgodną z sugestią biura legislacyjnego.

Następnie przystąpiono do głosowania. Wniosek o odrzucenie ustawy nie uzyskał poparcia komisji (8 głosów za, 8 przeciw), przyjęto natomiast wniosek o wprowadzenie poprawki (7 głosów za, 9 wstrzymujących się). Następnie przystąpiono do głosowania nad wnioskiem o przyjęcie nowelizacji ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych wraz z zaakceptowaną wcześniej zmianą. Niestety, nie uzyskał on akceptacji komisji; za było 7 senatorów, 8 – przeciw, a 1 senator wstrzymał się od głosu.

Wobec wyników przeprowadzonych głosowań, a także po uwzględnieniu opinii przedstawiciela senackiego biura legislacyjnego i w wyniku przeprowadzonej dyskusji zostały zgłoszone następujące wnioski:

- o zakończeniu posiedzenia komisji – wniosek nie uzyskał poparcia (8 głosów za, 8 przeciw),
- o powtórzenie głosowań – wniosek uzyskał akceptację (8 głosów za, 7 przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu).

Wobec tego ponownie przystąpiono do głosowania nad zgłoszonymi wnioskami:

- o odrzucenie ustawy – wniosek nie uzyskał poparcia komisji (8 głosów za, 8 przeciw),
- o wprowadzenie poprawki do ustawy – wniosek nie uzyskał poparcia komisji (8 głosów za, 8 przeciw),
- o przyjęcie ustawy bez poprawek – wniosek nie uzyskał poparcia komisji (8 głosów za, 8 przeciw).

W wyniku tych głosowań Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie udało się przygotować projektu uchwały Senatu w sprawie ustawy z 10 października br. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Pismo w tej sprawie skierowano do marszałka Senatu.

* * *

Senatorowie z **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** rozpatrywali ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności.

Przyjęcie ustawy, uchwalonej przez Sejm na podstawie projektu przygotowanego w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w tym resorcie Augustyn Kubik. Ma ona poprawić wykorzystanie unijnych pieniędzy i ułatwić ubieganie się o przyznanie dotacji, a także zapewnić bardziej efektywne i terminowe wykorzystanie środków unijnych. Nowelizacja umożliwia m.in. odwołanie się do sądu w sytuacji odmowy współfinansowania.

Rozpatrywana ustawa wprowadza zmiany m.in. do ustaw: o samorządzie wojewódzkim, systemie oświaty, Narodowym Planie Rozwoju, finansach publicznych i zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Zgodnie z propozycjami resortu, wnoszący o dofinansowanie z UE zyskają m.in. możliwość odwołania się do sądu administracyjnego od oceny instytucji zarządzających funduszami unijnymi (MRR lub zarządy województw). Nowelizacja wprowadza również zmiany w rozliczaniu środków z UE przyznawanych w ramach wieloletnich programów operacyjnych.

Zdaniem wiceministra A. Kubika, ułatwienia mają szansę wejść w życie jeszcze w tym roku. Jak stwierdził, nadadzą one nowy wymiar polityce rozwoju, w skali całego kraju usprawnią i zapewnią spójność programowania strategicznego, a także wpłyną na systemowe uporządkowanie zagadnień związanych z efektywnością, koordynacją i kontrolą działań oraz wykorzystaniem środków z funduszy UE.

Ustawa zawiera także istotny zapis o raporcie na temat rozwoju społeczno-gospodarczego, regionalnego oraz przestrzennego, przygotowywanym przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zaproponowało wprowadzenie poprawek, przygotowanych we współpracy z Ministerstwem Rozwoju Regionalnego.

W dyskusji propozycje poprawek zgłosili senatorowie Władysław Ortyl i Zbigniew Meres. Zmiany zaproponowane przez senackie biuro legislacyjne zgłosił senator Stanisław Jurcewicz.

W kolejnych głosowaniach Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zaakceptowała 10 poprawek. Poparcie komisji uzyskały m.in. zmiany dotyczące okresu obowiązywania programów realizujących średniookresową strategię rozwoju kraju, wskazania przepisów, które należy stosować przy dokonywaniu zmian programów rozwoju i krajowych programów operacyjnych, a także nadania nowego brzmienia art. 13 i 18 ustawy.

Komisja zaakceptowała także 2 poprawki zgłoszone przez senatora Z. Meresa. Jedna z nich dotyczyła oświadczeń składanych przez ekspertów instytucji korzystającej z ich usług.

Akceptacji komisji nie uzyskały zmiany postulowane przez senatora W. Ortyla. Zostały więc zgłoszone jako wnioski mniejszości. Senator proponował uzupełnienie w art. 20 pkt g podziału na priorytety kwoty dofinansowania programu, a także skreślenie w art. 6 w pkt 30 w lit. b wyrazów „na wniosek właściwej instytucji zarządzającej”.

Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności wybrano senatora Z. Meresa. Sprawozdawcą wniosku mniejszości natomiast został senator W. Ortyl.

W drugim punkcie porządku dziennego posiedzenia Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy – Prawo budowlane.

Rozwiązania zawarte w nowelizacji omówił prezes Rządowego Centrum Legislacji Maciej Berek. Wykonuje ona wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia ub.r. Jak wyjaśnił prezes M. Berek, w nowelizacji zaproponowano, aby ubiegający się o zatwierdzenie obiektu budowlanego wzniesionego bez pozwolenia na budowę w wypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przedstawiał organowi nadzoru budowlanego ostateczną decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu bez względu na termin jej uzyskania.

Przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego poinformował, że nie ma żadnych uwag o charakterze legislacyjnym.

W głosowaniu, na wniosek senatora S. Jurcewicza, komisja jednomyślnie poparła rozpatrywaną nowelizację sejmową. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Marka Konopkę.

Na zakończenie posiedzenia senatorowie podjęli decyzję w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Nowelizację przedstawił Jerzy Kozłowski z Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, omówił także prace sejmowej Komisji „Przyjazne Państwo” nad tym aktem prawnym, który ma ułatwić proces inwestycyjny.

Celem nowelizacji jest zwiększenie liczby gruntów, które mogą być przeznaczone na potrzeby inwestycyjne poprzez uwolnienie gruntów rolnych spod ochrony określonej w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Po licznych zmianach dokonanych na kolejnych etapach prac w komisjach sejmowych i Sejmie przyjęto wyłączenie spod dotychczasowej ochrony ustawowej gruntów wszystkich klas na obszarach miast, a użytki rolne klasy IV–VI poza miastami zwolniono z wymogu uzyskania zgody marszałka województwa przy przeznaczaniu gruntów na cele nierolnicze w miejscowym planie zagospodarowania.

Jak poinformowała przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego, podczas drugiego czytania nowelizacji w Sejmie zostały zgłoszone daleko idące zmiany i ostateczny kształt ustawy znacznie odbiega od projektu. W swojej wypowiedzi zasygnalizowała także, że poprawka zawarta w opinii Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu stała się nieaktualna. Koniecznym następstwem zmian wprowadzonych nowelizacją jest natomiast modernizacja tabeli zawartej w art. 12 ust. 7, określającej należności za wyłączenie gruntów rolnych z produkcji w zakresie należności dotyczących gruntów klas IV–VI.

Ponieważ poprawka nie była sformułowana, przewodniczący obrad poprosił legislatorkę o przygotowanie jej na posiedzenie plenarne Senatu.

Senator W. Ortyl spytał o przyczyny wycofania propozycji poprawki biura legislacyjnego.

Senator Jadwiga Rotnicka, która uczestniczyła w obradach Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska nad tą ustawą, poinformowała, że uchwalona ustawa bardzo odbiega od projektu rozpatrywanego przez Komisję „Przyjazne Państwo” i idzie zbyt daleko, co może spowodować rabunkową gospodarkę gruntami rolnymi w obrębie miast. Senator J. Rotnicka przychyliła się do przyjęcia pierwotnego tekstu nowelizacji.

Senator Z. Meres poprosił o przedstawienie stanowiska rządu w sprawie propozycji przyjęcia ustawy bez poprawek.

Ponieważ w posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej nie mógł uczestniczyć minister rolnictwa i rozwoju wsi, przedstawiciel resortu J. Kozłowski nie

zajął stanowiska w kwestii poruszonej przez senatora Z. Meresa, ponieważ nie był upoważniony do przedstawienia stanowiska rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator M. Konopka złożył wniosek o przyjęcie ustawy sejmowej bez poprawek.

Senator W. Ortyl przedstawił wniosek o ogłoszenie przerwy do czasu przybycia przedstawiciela rządu, ponieważ komisja nie może podjąć decyzji bez zapoznania się ze stanowiskiem rządu. W głosowaniu wniosek ten nie uzyskał poparcia komisji.

Wobec takiego wyniku głosowania przewodniczący obradom senator S. Jurcewicz poddał pod głosowanie wniosek o przyjęcie omawianej ustawy bez poprawek. Komisja przyjęła go 5 głosami, przy 1 głosie przeciw i 2 wstrzymujących się. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych wybrano senatora Sławomira Sadowskiego.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Zdrowia** przyjęła stanowisko w sprawie wyrażenia zgody na zarządzenie przez Prezydenta RP ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia.

17 października br. do marszałka Bogdana Borusewicza wpłynął wniosek prezydenta Lecha Kaczyńskiego w tej sprawie. Prezydent, działając na podstawie art. 125 ust. 2 konstytucji oraz art. 60 pkt 2 i art. 60 ust. 1 ustawy z 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym, zwrócił się do Senatu o wyrażenie zgody na zarządzenie ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia. Marszałek Senatu skierował projekt postanowienia o zarządzeniu ogólnokrajowego referendum w sprawie kierunku reformy służby zdrowia do Komisji Zdrowia.

We wniosku znajduje się pytanie brzmiące: „Czy wyraża Pani/Pan zgodę na komercjalizację placówek służby zdrowia, która umożliwi prywatyzację szpitali?”. Prezydent L. Kaczyński proponował, by referendum dotyczące kierunku reformy ochrony zdrowia odbyło się 10–11 stycznia 2009 r.

Uzasadniając swoją propozycję, prezydent napisał m.in., że „każdy obywatel Rzeczypospolitej będzie mógł, dzięki merytorycznej debacie, jaka poprzedzi referendum, wyrobić sobie zdanie i świadomie podjąć decyzję w tej jakże istotnej sprawie” (reformy służby zdrowia).

W głosowaniu Komisja Zdrowia nie poparła wniosku prezydenta L. Kaczyńskiego i 8 głosami, przy 5 przeciw i bez głosów wstrzymujących się, postanowiła zarekomendować Senatowi niewyrażenie zgody na zarządzenie referendum. Przeciw wnioskowi prezydenta opowiedzieli się senatorowie Platformy Obywatelskiej, za jego przyjęciem natomiast głosowali senatorowie Prawa i Sprawiedliwości. Do stanowiska komisji został zgłoszony wniosek mniejszości, postulujący wyrażenie zgody na zarządzenie referendum.

Ustalono, że przyjęcie stanowiska Komisji Zdrowia zarekomenduje Izbie senator Władysław Sidorowicz, sprawozdawcą wniosku mniejszości natomiast będzie senator Stanisław Karczewski.

Głosowanie poprzedziła burzliwa dyskusja z udziałem ministra zdrowia Ewy Kopacz i podsekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta Andrzeja Dudy.

W opinii minister zdrowia, zamiast pytania zaproponowanego przez prezydenta należałoby zadać obywatelom pytanie, czy są zadowoleni z obecnego stanu służby zdrowia i czy rzeczywiście jest ona bezpłatna. „Już teraz, jak słusznie zauważył jeden z senatorów, pacjenci są leczeni w prywatnych szpitalach, wcale dodatkowo za to nie płacą, mając często lepsze warunki i miłą obsługę niż w państwowych placówkach” – przekonywała.

Minister E. Kopacz wytknęła także prezydentowi, że przed dyskusją w Sejmie nad pakietem ustaw zdrowotnych znalazł czas na rozmowę z byłymi ministrami zdrowia, ale nie spotkał się z nią.

Z kolei wiceminister w Kancelarii Prezydenta A. Duda, uzasadniając potrzebę przeprowadzenia referendum, podkreślił, że w kwestii reformy służby zdrowia powinni wypowiedzieć się obywatele. „Czy demokratycznie wybrani przedstawiciele narodu mają prawo podejmować decyzje bez pytania wyborców o zgodę? Mają, jeśli dotrzymują złożonych w wyborach obietnic. Ale

w tym wypadku mamy złamanie danego słowa, bo Platforma Obywatelska obiecywała, że nie będzie prywatyzacji szpitali. Dlatego dziś musimy zapytać o to obywateli, bo oni, głosując na PO, liczyli na co innego. Uzyskaliście mandat na innych warunkach, nie możecie mówić, że macie prawo do podejmowania takich decyzji” – mówił wiceminister A. Duda.

W swoim wystąpieniu poinformował także, że prezydent odpowiedział już na wątpliwości marszałka Bogdana Borusewicza i z jego kancelarii wysłano pismo z wyjaśnieniem kwestionowanych przez niego terminów. W piśmie skierowanym do prezydenta marszałek Senatu zwrócił się o wyjaśnienie pojęć zawartych w prezydenckim wniosku o przeprowadzenie referendum; chodziło o terminy: „komercjalizacja”, „prywatyzacja”, „placówka służby zdrowia” i „szpital”.

Popierając ideę referendum, senatorowie Prawa i Sprawiedliwości przekonywali, że dąłoby Polakom możliwość wypowiedzenia się w sprawie prywatyzacji szpitali. Ich zdaniem, ta kwestia dotknie bezpośrednio społeczeństwo, dlatego należy mu się prawo głosu.

Senator Janina Fetlińska podkreślała, że w Polsce są dwie koncepcje sprawowania rządów: solidarna i liberalna. Oznacza to, że istnieją dwa sposoby przeprowadzenia reformy służby zdrowia. Dlatego, zdaniem senator, słuszne jest, że głowa państwa wychodzi z propozycją referendum, ponieważ jest ono narzędziem demokracji.

W podobnym tonie wypowiadali się obecni na posiedzeniu Komisji Zdrowia przedstawiciele związkowców, m.in. NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych oraz Forum Związków Zawodowych. „Skoro mówicie, że w zeszłym roku naród dobrze wybrał, to dlaczego twierdzicie teraz, że wybierze źle” – pytała szefowa Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” Maria Ochman.

Z kolei przeciwni zwołaniu referendum senatorowie Platformy Obywatelskiej argumentowali, że wyrażenia zawarte w pytaniu referendalnym mają charakter pejoratywny, a jego treść „jest absurdalna”. Przewodniczący Komisji Zdrowia senator W. Sidorowicz stwierdził, że pytanie zadane przez prezydenta odwołuje się do emocji.

24 października 2008 r.

Senatorowie z **Komisji Zdrowia** rozpatrywali tzw. pakiet ustaw zdrowotnych, w skład którego wchodziły:

- ustawa o zakładach opieki zdrowotnej,
- ustawa o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta,
- ustawa o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej,
- ustawa o akredytacji w ochronie zdrowia,
- ustawa o konsultantach w ochronie zdrowia
- ustawa – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia.

W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia: wiceministrowie Marek Haber i Marek Twardowski, dyrektor Departamentu Dialogu Społecznego Jakub Bydłoń, dyrektor Departamentu Prawnego Władysław Puzon, dyrektor Departamentu Organizacji Ochrony Zdrowia Piotr Warczyński i dyrektor Departamentu Budżetu, Finansów i Inwestycji Elżbieta Jazgarska, podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta Andrzej Duda, doradca prezydenta Anna Gręziak, wicedyrektor Departamentu Świadczeń Opieki Zdrowotnej w Narodowym Funduszu Zdrowia Dariusz Działek, zastępca głównego inspektora farmaceutycznego Zbigniew Niewójt, a także reprezentanci związków zawodowych działających w służbie zdrowia.

Przed rozpoczęciem obrad senator Stanisław Karczewski z Prawa i Sprawiedliwości, w związku z art. 61 ust. 1 Regulaminu Senatu, zgłosił wniosek o przesunięcie terminu rozpatrywania ustaw zdrowotnych i rozłożenie procedowania nad nimi na trzy dni. W wyniku głosowania Komisja Zdrowia, przy 5 głosach za i 6 przeciw, bez głosów wstrzymujących się, odrzuciła ten wniosek.

W ocenie senatorów PiS, niepoważne jest debatowanie nad sześcioma ustawami podczas jednodniowego posiedzenia. „Ten sposób procedowania nie jest godny Senatu. Sejm zajmował się tymi ustawami przez pół roku, a nam przychodzi w ciągu jednego dnia”

– przekonywał senator S. Karczewski. Jak stwierdził, wynika to z „presji politycznej, która jest irracjonalna”.

Odpowiadając na te zarzuty, przewodniczący Komisji Zdrowia senator Władysław Sidorowicz z Platformy Obywatelskiej stwierdził, że Senat ma się zająć ustawami zdrowotnymi na najbliższym posiedzeniu, które rozpocznie się 28 października, stąd konieczność szybkiego rozpatrzenia ustaw wprowadzających reformę służby zdrowia. „Co prawda, prace w Sejmie nad ustawami trwały dość długo, ale pole manewrowe Senatu jest znacznie mniejsze” – zaznaczył.

22 października br. związki zawodowe działające w służbie zdrowia zwróciły się o do prezydenta o zawetowanie pakietu ustaw zdrowotnych uchwalonych przez Sejm. W ocenie związkowców z OPZZ, NSZZ „Solidarność” oraz Forum Związków Zawodowych ustawy o przekształceniu zakładów opieki zdrowotnej w spółki kapitałowe, o pracownikach zoz-ów, a także ustawa wprowadzająca reformę są szkodliwe zarówno dla nich, jak i dla pacjentów. Skierowali oni pismo z prośbą do prezydenta o pilne spotkanie.

Przedstawiciele senackiej Komisji Zdrowia i klubu PO spotkali się natomiast 23 października br. z ministrem zdrowia Ewą Kopacz. Ustalono, że podczas rozpatrywania pakietu ustaw zdrowotnych senatorowie PO zaproponują wprowadzenie do nich poprawek, postulowanych przez stronę społeczną, a dotyczących m.in. uprawnień pracowników zoz-ów do nagród jubileuszowych, dodatków za wysługę lat oraz odpraw emerytalnych i rentowych.

Podczas posiedzenia Komisji Zdrowia, któremu towarzyszyła burzliwa dyskusja, pakiet ustaw zdrowotnych, przygotowany przez rząd, a podczas półrocznych prac znacznie zmodyfikowany przez Sejm, omówił i uzasadnił podsekretarz stanu w resorcie zdrowia M. Haber. Jak podkreślił, najistotniejszą zmianą zaproponowaną w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej jest obligatoryjne przekształcenie do 2011 r. zakładów opieki zdrowotnej w spółki kapitałowe i przekazanie całości ich kapitału samorządom. Ustawa zakłada, że szpitalna spółka nie będzie mogła przynosić strat i zadłużać się.

W dyskusji senator S. Karczewski zgłosił wniosek o odrzucenie ustawy. W głosowaniu za wnioskiem opowiedziało się 5 senatorów, 6 było przeciw, nikt nie wstrzymał od głosu. Wobec wyników głosowania wniosek został odrzucony, a następnie zgłoszony jako wniosek mniejszości.

Komisja Zdrowia poparła natomiast 6 poprawek zaproponowanych przez senatorów PO. Najważniejsza zmiana rozbudowuje katalog stanowisk medycznych w zoz-ach i wprowadza: zastępcę kierownika do spraw pielęgniarstwa, naczelną pielęgniarkę albo położną oddziałową – w wypadku oddziału, którym kieruje ordynator, oraz kierownika do spraw opieki pielęgniarstwiej. Wprowadzona zmiana była postulowana przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych.

Ponadto senatorowie przyjęli inną zmianę PO, wycofującą możliwość przeprowadzenia lokalnego referendum w wypadku zamiaru rozwiązania spółki zarządzającej zoz-em lub zbycia przez samorząd jej udziałów albo akcji.

Ustawa o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta porządkuje w jednym akcie prawnym kwestię praw i obowiązków pacjenta, stwarza podstawy prawne utworzenia nowej instytucji – rzecznika praw pacjenta. Do tej ustawy Komisja Zdrowia zaproponowała wprowadzenie 2 poprawek. Postanowiono, że podczas posiedzenia plenarnego Izby zaleca je senator Michał Okła. Zmiana przyjęta przez komisję zakłada, że jeżeli chory nie wyda upoważnienia niezbędnego do wglądu w dokumentację choroby, to jego bliscy nie będą mogli się z nią zapoznać.

Komisja zaakceptowała ustawę o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta wraz z przyjętymi wcześniej poprawkami: 7 głosów było za, przy braku głosów przeciw i 3 wstrzymujących się.

Ustawa o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej systematyzuje i ujednolica czas pracy pracowników zoz-ów oraz określa uprawnienia do świadczeń pieniężnych pracowników samodzielnych zakładów publicznych i niepublicznych. Wniosek o odrzucenie tej ustawy zgłosiła senator Janina Fetińska. Komisja nie przyjęła wniosku, w głosowaniu poparło go 4 senatorów, 5 osób było przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Został on zgłoszony jako wniosek mniejszości.

W głosowaniu Komisja Zdrowia postanowiła zaproponować Senatowi wprowadzenie 5 poprawek do ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej. Całość wraz z zaakceptowanymi zmianami poparło 7 senatorów, 4 osoby były przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Sprawozdawcą stanowiska komisji w sprawie ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej został senator Zbigniew Pawłowicz, sprawozdawczynią stanowiska mniejszości komisji natomiast – senator J. Felińska.

Jedna z przyjętych poprawek stanowiła, że uprawnienia pracowników zakładów opieki zdrowotnej będą zagwarantowane ustawowo. Pracownicy zoz-ów będą też mieli prawo m.in. do nagród jubileuszowych, dodatków za wysługę lat oraz odpraw emerytalnych i rentowych. Komisja zdrowia przyjęła także poprawkę, umożliwiającą pracownikom ubieganie się u pracodawcy o pokrycie kosztów doskonalenia zawodowego.

Ustawa o akredytacji w ochronie zdrowia określa zasady i tryb dobrowolnej akredytacji podmiotów udzielających świadczeń zdrowotnych. Podmioty te będą mogły ubiegać się o potwierdzenie – w formie certyfikatu akredytacyjnego – że spełniają standardy jakości w zakresie udzielanych świadczeń zdrowotnych. Standardy jakości miałyby opracowywać rada akredytacyjna, a zatwierdzać je minister właściwy ds. zdrowia.

W głosowaniu Komisja Zdrowia jednomyślnie, 10 głosami, przyjęła wraz z zaaprobowanymi wcześniej 2 poprawkami ustawę o akredytacji w ochronie zdrowia. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Norberta Krajczego.

Ustawa o konsultantach w ochronie zdrowia określa zasady powoływania i odwoływania konsultantów krajowych i wojewódzkich, zadania konsultantów krajowych i wojewódzkich, a także sposób finansowania ich działalności. Treść proponowanej ustawy nie wnosi nowych uprawnień i nie zmienia statusu konsultantów w systemie ochrony zdrowia.

W głosowaniu Komisja Zdrowia jednomyślnie, 9 głosami, zaakceptowała ustawę o konsultantach w ochronie zdrowia wraz 3 poprawkami. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Rafała Muchackiego.

Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia przygotowuje rozwiązania prawne, które pozwolą na wejście w życie pakietu ustaw zdrowotnych 1 stycznia 2009 r.

Wniosek o odrzucenie ustawy w całości zgłosił senator Stanisław Gogacz. Komisja nie przyjęła wniosku (4 głosy za, 5 przeciw i bez głosów wstrzymujących się). Został on zgłoszony jako wniosek mniejszości, na sprawozdawcę którego podczas obrad plenarnych wybrano senatora S. Gogacza. W kolejnych głosowaniach Komisja Zdrowia postanowiła zaproponować Senatowi wprowadzenie 14 poprawek do rozpatrzonej ustawy sejmowej. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia wybrano senatora W. Sidorowicza.

Do ustawy wprowadzającej reformę zaproponowano m.in. poprawkę doprecyzowującą kwestię dzierżawienia spółkom zarządzającym zoz-y ich nieruchomości. Według przyjętej zmiany, organ dokonujący przekształceń, w zamian za udział albo akcje, będzie wnosił tytułem wkładu niepieniężnego do spółki prawo dzierżawy nieruchomości wskazanych przez podmiot, który utworzył zoz.

27 października 2008 r.

Odbyło się posiedzenie **Komisji Gospodarki Narodowej**, podczas którego senatorowie rozpatrzyli 17 ustaw, uchwalonych przez Sejm. W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele rządu, urzędów centralnych, Związku Banków Polskich, Narodowego Banku Polskiego, a także organizacji zrzeszających przedsiębiorców. Zapoznano się także z uwagami Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami, uchwalonej na podstawie projektu rządowego, rekomendował senatorom zastępca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Adam Leszkiewicz. Jak wyjaśnił, rozpatrywana nowelizacja wprowadza mechanizmy,

które umożliwią prowadzenie przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa spójnej i realnej polityki gospodarowania wszystkimi nieruchomościami, przeznaczonymi obecnie zarówno na cele statutowe, jak i niestatutowe, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Rządowego Centrum Legislacji, ministerstw, urzędów centralnych oraz urzędów wojewódzkich.

W głosowaniu Komisja Gospodarki Narodowej postanowiła zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Kazimierza Kleinę.

Senatorowie rozpatrywali także ustawę o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe.

Sejm uchwalił tę nowelizację na podstawie projektu wniesionego przez Radę Ministrów, a do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości. Podczas posiedzenia w jego imieniu głos zabrał wiceminister sprawiedliwości Zbigniew Wrona. Nowelizacja dotyczy zniesienia tzw. zasady walutowości, wymagającej wyrażania na obszarze naszego kraju zobowiązań pieniężnych jedynie w walucie polskiej, oraz określa, że przeliczanie zobowiązań pieniężnych w walutach obcych na złotówki odbywać się będzie według średniego kursu NBP z dnia wymagalności roszczenia.

Rozpatrywana nowelizacja nie budziła wątpliwości senatorów i w głosowaniu opowiedzieli się za jej przyjęciem bez poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Henryka Woźniaka.

Kolejnym rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw. Nowelizację, uchwaloną przez Sejm na podstawie projektów rządowego i poselskiego, przedstawiła Katarzyna Zajdel-Kurowska, wiceminister finansów. Ustawa przewiduje wyłączenie uczestnictwa Narodowego Banku Polskiego w finansowaniu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz wprowadza szereg zmian zmierzających do lepszego dostosowania systemu depozytów do potrzeb sektora bankowego oraz deponentów.

Ta ustawa również nie budziła zastrzeżeń senatorów i w głosowaniu postanowili zarekomendować Senatowi przyjęcie jej bez poprawek. Ustalono, że przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw zaproponuje Izbie w imieniu komisji senator Andrzej Owczarek.

Akceptację Komisji Gospodarki uzyskała także ustawa o Komitecie Stabilności Finansowej. Zaproponowane przez rząd rozwiązania, poparte następnie przez Sejm, omówiła wiceminister finansów K. Zajdel-Kurowska. Ustawa przewiduje utworzenie Komitetu Stabilności Finansowej. Ma on zapewnić efektywną współpracę w zakresie wspierania i utrzymania stabilności krajowego systemu finansowego, a także wymianę informacji, opinii i ocen sytuacji w systemie finansowym w kraju i za granicą oraz koordynację działań w tym zakresie.

Ustalono, że w imieniu Komisji Gospodarki Narodowej przyjęcie ustawy o Komitecie Stabilności Finansowej zarekomenduje Izbie senator Stanisław Iwan.

Podczas posiedzenia senatorowie rozpatrywali także ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Ustawę przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Ludwik Kotecki.

Nowela sejmowa, uchwalona na podstawie kilku projektów, dotyczy m.in. znowelizowania przepisów odnoszących się do preferencji opodatkowania dochodów dla małżonków lub osób samotnie wychowujących dzieci, preferencji dla osób fizycznych mających miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Polska państwie członkowskim lub państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Szwajcarii. Znowelizowano ponadto przepisy dotyczące m.in. odstąpienia od stosowania sankcji w postaci odsetek za zwłokę, naliczanych w wypadku błędnego zakwalifikowania składnika majątku przez podatnika, usunięcia trudności związanych z niejednoznaczną interpretacją możliwości pojawienia się przychodu i kosztu podatkowego w związku z zaciągnięciem lub udzieleniem kredytu lub pożyczki w specyficznej formie.

W kolejnych głosowaniach Komisja Gospodarki Narodowej postanowiła zaproponować Senatowi wprowadzenie 10 poprawek do ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym

od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Postanowiono, że ich przyjęcie w imieniu komisji zarekomenduje Izbie senator K. Kleina.

Siedem poprawek zaproponowano do ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw. Nowelizację, uchwaloną na podstawie kilku projektów, omówił wiceminister finansów L. Kotecki. Jest ona częścią „Pakietu na rzecz przedsiębiorczości” i dotyczy m.in. wstrzymania wykonania decyzji podatkowej oraz zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pozostałe zmiany także mają sprzyjać rozwojowi przedsiębiorczości i dobrowolnemu wykonywaniu zobowiązań podatkowych.

Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie nowelizacji ordynacji podatkowej podczas posiedzenia plenarnego Izby wyznaczono senatora H. Woźniaka.

Komisja Gospodarki Narodowej rozpatrzyła także trzy ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Zaproponowała przyjęcie jednej z nich bez poprawek (druk senacki nr 288), do dwóch pozostałych (druki senackie nr 289 i 290) wniosła po jednej poprawce. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie rozpatrzonych nowelizacji sejmowych wyznaczono senatora Stanisława Jurcewicza.

Kolejnym rozpatrzonym aktem prawnym była ustawa o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Sejm uchwalił tę nowelizację na podstawie projektu wniesionego przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo”. W toku prac legislacyjnych ustawą zajmowała się sejmowa Komisja Gospodarki, która nie wprowadziła do niego żadnych zmian.

W nowelizacji uchylono przepis, zawarty w art. 15 ust. 4, stanowiący element definicji „utrudniania małym przedsiębiorcom dostępu do rynku”. W obowiązującym stanie prawnym przepis ten przesądza, że emitowanie oraz realizacja znaków legitymacyjnych (bonów, kuponów) podlegających wymianie na towary lub usługi, oferowanych poniżej ich wartości nominalnej, albo podlegających wymianie na towary lub usługi o cenie przewyższającej wartość nominalną znaku jest utrudnianiem dostępu do rynku. Jak napisano w uzasadnieniu projektu ustawy, takie unormowanie powoduje znaczne utrudnienia w dokonywaniu swobodnego wyboru oferty na podstawie ceny. Decydującym kryterium, jakim kieruje się przedsiębiorca, stała się bowiem liczba punktów akceptujących znaki legitymacyjne albo termin ważności znaków.

Po zapoznaniu się z opinią o ustawie, przedstawioną przez Małgorzatę Krasnodębską-Tomkiel, prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w głosowaniu Komisja Gospodarki postanowiła zaproponować Senatowi odrzucenie ustawy sejmowej. Ustalono, że przyjęcie tego wniosku podczas posiedzenia plenarnego zarekomenduje Izbie senator Tomasz Misiak.

Akceptację senatorów uzyskała natomiast ustawa o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych. Ustalono, że jej przyjęcie zaproponuje Izbie senator Władysław Ortyl.

Nowelizację, którą omówił prezes Urzędu Zamówień Publicznych Jacek Sadowy, Sejm uchwalił z przedłożenia rządowego. Zmierza ona do wyłączenia ze stosowania przepisów do tych zamówień, które są realizowane w ramach polskiej pomocy zagranicznej udzielanej przez niektóre jednostki wojskowe.

Senatorowie z Komisji Gospodarki Narodowej rozpatrzyli także ustawę o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Nowelizacja ta przewiduje rezygnację z naliczania tzw. renty planistycznej w wypadku nieodpłatnego przeniesienia przez rolnika na swojego następcę własności nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego. Zgodnie z zaproponowaną nowelą sejmową, opłata ta naliczana byłaby jedynie w wypadku wtórnego zbycia takiej nieruchomości przez następcę.

Po zapoznaniu się z opinią wiceministra infrastruktury Piotra Stycznia senatorowie postanowili nie zgłaszać zastrzeżeń do rozpatrywanej ustawy sejmowej i zaproponować Izbie jej przyjęcie bez poprawek. Ustalono, że sprawozdawcą stanowiska komisji w tej sprawie podczas posiedzenia plenarnego będzie senator Grzegorz Banaś.

W kolejnym punkcie porządku dziennego posiedzenia Komisja Gospodarki Narodowej rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów. Sejmową nowelę uchwalono na podstawie dwóch projektów – rządowego i poselskiego. Do prezento-

wania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury, w imieniu którego głos zabrał podsekretarz stanu w tym resorcie P. Styczeń. Ustawa określa zasady finansowania ze środków Funduszu Termomodernizacji i Remontów części kosztów przedsięwzięć termomodernizacyjnych i remontowych.

W przyjętym stanowisku Komisja Gospodarki Narodowej postanowiła zaproponować Senatowi wprowadzenie trzech poprawek do sejmowej nowelizacji. Ustalono, że ich przyjęcie zarekomenduje Izbie senator S. Iwan.

Wprowadzenie jednej poprawki zaproponowano natomiast do ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania. Nowelizacja, uchwalona na podstawie projektu zgłoszonego przez grupę posłów, wprowadza nową kategorię podmiotów mogących korzystać z dopłat. Chodzi tu o osoby fizyczne niepozostające w związku małżeńskim – nie tylko samotnie wychowujące dzieci, ale również samotne bez dzieci. Ponadto ustawa wprowadza nowe reguły udzielania kredytu preferencyjnego.

Do reprezentowania rządu podczas prac legislacyjnych nad tą ustawą był upoważniony minister infrastruktury, w imieniu którego głos zabrał podsekretarz stanu w tym resorcie P. Styczeń.

W głosowaniu senatorowie opowiedzieli się za wprowadzeniem jednej poprawki do ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania. Ustalono, że jej przyjęcie w imieniu komisji proponuje Izbie senator A. Owczarek.

Komisja Gospodarki Narodowej rozpatrzyła także ustawę o zmianie ustawy – Kodeks pracy. W imieniu rządu przyjęcie ustawy, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia Rady Ministrów, rekomendowała senatorom Agnieszka Chłoń-Domińczak, wiceminister pracy i polityki społecznej. Rozpatrywana nowelizacja zawiera przepisy mające na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej i dotyczy czterech działów kodeksu: o równym traktowaniu w zatrudnieniu, o czasie pracy, o uprawnieniach pracowników związanych z rodzicielstwem i przepisów regulujących bezpieczeństwo i higienę pracy.

Komisja Gospodarki Narodowej postanowiła zaproponować Senatowi wprowadzenie dwóch poprawek do tej ustawy. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Eryka Smulewicza.

Wiceminister pracy i polityki społecznej rekomendowała również senatorom przyjęcie ustawy o emeryturach kapitałowych, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego. W ustawie określono zasady wypłaty świadczeń z II filaru, rodzaje świadczeń pieniężnych wypłacanych ze środków zgromadzonych w Otwartych Funduszach Emerytalnych, zasady nabywania prawa do tych świadczeń, zasady i tryb przyznawania emerytur kapitałowych oraz zasady ustalania wysokości wypłaty emerytur kapitałowych.

W głosowaniu senatorowie z Komisji Gospodarki Narodowej postanowili zaproponować Izbie wprowadzenie trzech poprawek do ustawy o emeryturach kapitałowych. Postanowiono, że sprawozdawcą komisji na posiedzeniu plenarnym Izby będzie senator Marek Trzciński.

Na zakończenie posiedzenia senatorowie rozpatrzyli ustawę o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw. Nowelizację, uchwaloną przez Sejm na podstawie projektu rządowego, przedstawiła A. Chłoń-Domińczak, wiceminister pracy i polityki społecznej. Nowelizacja ma na celu dostosowanie zasad obliczania wysokości rent z tytułu niezdolności do pracy do nowych zasad obliczania emerytur, wynikających z wprowadzonej w 1999 r. reformy emerytalnej. Nowela stanowi, że dla osób urodzonych po 1948 r. zostanie wprowadzona jednolita podstawa obliczenia zarówno emerytury, jak i renty.

W wyniku głosowania Komisja Gospodarki Narodowej postanowiła nie zgłaszać zastrzeżeń do ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw. Ustalono, że jej przyjęcie bez poprawek w imieniu komisji zarekomenduje Izbie senator M. Trzciński.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą** senator Barbara Borys-Damięcka przedstawiła sprawozdanie z pobytu w Londynie 18–19 października br. na zaproszenie Polskiej Macierzy Szkolnej z okazji 55. rocznicy założenia i walnego zjazdu tej organizacji. Senator przypomniała, że założycielem Polskiej Macierzy Szkolnej w Londynie był gen. Władysław Anders, który tworzył ją pod hasłem „Każde dziecko mówi, czyta, pisze i myśli po polsku”. W zjeździe oprócz członków Polskich Macierzy Szkolnych uczestniczyli przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej, krakowskiego oddziału Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” i Centrum Kształcenia Nauczycieli w Lublinie.

Senator B. Borys-Damięcka, na podstawie sprawozdania wygłoszonego podczas zjazdu przez Aleksandrę Podhorodecką, pozytywnie oceniła sytuację materialną Polskiej Macierzy Szkolnej, a także funkcjonowanie polskich szkół sobotnich, które dysponują fachową kadrą nauczycielską. Jak stwierdziła, wbrew informacjom medialnym, sugerującym liczne powroty nowej emigracji do Polski, rośnie liczba dzieci w polskich szkołach za granicą. Senator zwróciła szczególną uwagę na problemy i potrzeby działaczy polonijnych oraz polskich nauczycieli w Wielkiej Brytanii, podkreślając przy tej okazji konieczność ścisłej współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej w zakresie metodyki nauczania i pomocy dydaktycznych. W swoim sprawozdaniu senator B. Borys-Damięcka poruszyła także kwestię braku odpowiednich podręczników dla dzieci starej i nowej emigracji, mających inne potrzeby i wymagania, a także różny poziom znajomości języka polskiego. Jak dodała, szkoły sobotnie nie tylko nauczają, ale też prowadzą grupy zainteresowań i wydają profesjonalnie redagowane biuletyny. Senator zaaapelowała do przedstawicieli resortu edukacji o zorganizowanie specjalnego spotkania z polskimi nauczycielami w Wielkiej Brytanii.

Następnie Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą zapoznała się z informacją Ministerstwa Edukacji Narodowej na temat nauczania języka polskiego w Edynburgu, Glasgow i Dublinie. Wiceminister edukacji narodowej Krzysztof Stanowski, odnosząc się do wypowiedzi senator B. Borys-Damięckiej, stwierdził, że polskie szkoły w Wielkiej Brytanii funkcjonują w dwóch systemach edukacyjnych. Pierwszy obejmuje szkoły powstałe przy ambasadach, pierwotnie służące dzieciom pracowników służb konsularnych i dyplomatycznych. Obecnie większość dzieci i młodzieży uczestniczących w tym systemie pochodzi spoza tego środowiska. Drugi system tworzą szkoły sobotnie, organizowane i finansowane przez samych rodziców. Wiceminister zwrócił uwagę na nierówność systemów finansowania tych szkół oraz na różne oczekiwania uczniów polskiego pochodzenia w zakresie programów nauczania i poziomu wiedzy, jaką mogą otrzymać w systemach edukacyjnych za granicą.

Wiceminister K. Stanowski poinformował, że MEN przygotowuje strategię, której celem jest wypracowanie metod wspierania polskich dzieci i młodzieży uczących się poza granicami, z uwzględnieniem wyższego poziomu dofinansowania systemu, przygotowania nowych programów i podręczników, a także specyfiki regionalnej i środowiskowej.

Odnosząc się do pisma dyrektora Polskiej Szkoły Sobotniej im. Janusza Korczaka w Glasgow w sprawie przekształcenia szkoły w szkolny punkt konsultacyjny przy Konsulacie Generalnym RP w Edynburgu, wiceminister stwierdził, że MEN wyraziło gotowość wsparcia szkoły poprzez wyposażenie jej w dostępne na polskim rynku pomoce dydaktyczne i podręczniki, a także poprzez wsparcie nauczycieli i zapewnienie im udziału w kursach metodycznych i szkoleniach zawodowych. Resort edukacji nie wyraża jednak poparcia dla zmiany statusu tej placówki oświatowej.

Wiceminister edukacji narodowej poruszył także problem polskich nauczycieli w Niemczech i na Białorusi oraz prób uregulowania go z władzami tych krajów zgodnie ze standardami europejskimi.

W trzecim punkcie porządku obrad dyrektor Biura Polonijnego Kancelarii Senatu Artur Kozłowski poinformował senatorów o wysokości środków na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą, pozostających aktualnie w dyspozycji kancelarii. Przedstawił opinię Kancelarii Senatu dotyczącą wniosków skierowanych do Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, które były przedmiotem obrad Zespołu Finansów Polonijnych 22 października br.

Przed przystąpieniem do dyskusji w sprawie wniosku o charakterze programowym Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” – zakup sprzętu medycznego dla ofiar działań wojennych w Gruzji głos zabrał Michał Dworczyk, członek Zarządu Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. M. Dworczyk poruszył sprawę pomocy dla Związku Polonii Medycznej w Gruzji im. św. Grigola Peradze, która była odpowiedzią na apel polskich lekarzy, członków tej organizacji. Skierowali oni do stowarzyszenia prośbę o pomoc w uzyskaniu sprzętu medycznego, m.in. respiratorów pneumatycznych potrzebnych do niesienia pomocy ludności na obszarach objętych działaniami wojennymi. Przedstawiciel stowarzyszenia podkreślił, że Polska pierwsza przygotowała transport z pomocą charytatywną oraz medyczną dla Gruzji, a akcja polskich lekarzy przyczyniła się do utrwalenia pozytywnego wizerunku Polski na tym obszarze.

W dyskusji nad wnioskami o charakterze programowym i inwestycyjnym udział wzięli senatorowie: Andrzej Person, Piotr Zientarski, Janina Felińska, Lucjan Cichosz, Stanisław Gogacz, Władysław Dajczak, Roman Ludwiczuk, Ryszard Bender oraz Barbara Rud ze Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”, dyrektor A. Kozłowski i wicedyrektor Departamentu Konsularnego i Polonii w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Wojciech Tyciński.

Komisja jednogłośnie poparła opinię Kancelarii Senatu dotyczącą przedstawionych wniosków inwestycyjnych. W odrębnym głosowaniu przychyliła się również do negatywnej opinii Kancelarii Senatu w sprawie wniosku programowego Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”: zakup środków trwałych i oprogramowania dla organizacji polskich i polonijnych za granicą.

Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą rozpatrzyła skierowane przez Szefa Kancelarii Senatu wnioski o zlecenie zadań w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą, złożone przez jednostki niezaliczone do sektora finansów publicznych, i zaopiniowała następujące wnioski o przyznanie dotacji z budżetu Kancelarii Senatu:

I. Wnioski o zlecenie zadań o charakterze inwestycyjnym i przyznanie dotacji na ich wykonanie

Stowarzyszenie „Wspólnota Polska”

Zwiększenie przyznanej kwoty dotacji

Zadania kontynuowane (z lat ubiegłych):

- Remont szkoły średniej w Jaszunach, na Litwie. Dotacja na rok 2008 już przyznana – 560 246 zł, proponowane zwiększenie dotacji – 52 936 zł, łączna kwota dotacji po jej zwiększeniu – 613 182 zł. Komisja zaproponowała, aby poprzeć wniosek.
- Remont szkoły średniej w Daugavpils, na Łotwie. Dotacja na rok 2008 już przyznana – 2 000 461 zł, proponowane zwiększenie dotacji – 276 437 zł, łączna kwota dotacji po zwiększeniu – 2 276 898 zł. Komisja zaproponowała, aby poprzeć wniosek.

Nowe wnioski:

- Remont domu polskiego w Ejszyszkach, na Litwie (zadanie nowo rozpoczynane w br.). Postulowana kwota dotacji – 18 179 zł. Komisja zaproponowała, aby poprzeć wniosek.

II. Wnioski o zlecenie zadań o charakterze programowym i przyznanie dotacji na ich wykonanie

- Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” w Warszawie: zakup środków trwałych i oprogramowania dla organizacji polskich i polonijnych za granicą. Całkowity koszt realizacji zadania – 60 140 zł, postulowana kwota dotacji – 58 690 zł. Komisja zaproponowała, aby odrzucić wniosek.

* * *

W pierwszym punkcie porządku dziennego posiedzenia **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** senatorowie rozpatrywali ustawę o zmianie imienia i nazwiska.

Sejmową nowelizację, uchwaloną na podstawie projektu wniesionego przez Radę Ministrów, omówiła dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

trznym i Administracji Małgorzata Piotrak. W swoim wystąpieniu zwróciła uwagę, że dotychczas obowiązująca ustawa jest regulacją z 1956 r. i wymaga wykreślenia nieaktualnych zapisów oraz dodania rozwiązań, których brak skutkuje różnorodnymi sposobami postępowania. Konieczne jest także doprecyzowanie przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne.

Przedstawicielka resortu spraw wewnętrznych poinformowała, że nowa regulacja wynika również z konieczności dostosowania kwestii zmiany imion i nazwisk do ustawodawstwa unijnego i konwencji Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego. Nowa ustawa wprowadza kilka istotnych zmian, polegających m.in. na poszerzeniu katalogu osób uprawnionych do zmiany imienia i nazwiska. Zdefiniowano pojęcia „zmiana imienia” i „zmiana nazwiska”, określono rodzaj nazwisk podlegających zmianie, a także doprecyzowano właściwości rzeczowe i miejscowe organów administracji publicznej.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się z opinią o ustawie, przedstawioną przez Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym. W opinii zasygnalizowano natomiast wątpliwość odnośnie do art. 10, dotyczącą zasady składania wniosku o zmianę imienia i nazwiska.

Jak wyjaśniła dyrektor M. Piotrak, zapisy art. 10 ust. 2 i 3 były zamierzone i dotyczą tylko zmiany nazwiska, ponieważ stanowią sytuację wyjątkową.

W dyskusji senatorowie interesowali się m.in. kwestią ochrony nazwisk historycznych oraz liczbą składanych wniosków o zmianę imion i nazwisk w ciągu roku.

W wyniku głosowania, na wniosek przewodniczącego obradom senatora Stanisława Jurcewicza, senatorowie postanowili jednomyślnie zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie imienia i nazwiska. Ustalono, że stanowisko komisji w tej sprawie rekomenduje Izbie senator Władysław Dajczak.

Następnie przystąpiono do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Sejm uchwalił rozpatrywaną nowelizację na podstawie projektu poselskiego. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister finansów, w imieniu którego głos zabrała Elżbieta Suchocka-Roguska, sekretarz stanu w tym resorcie. Wiceminister zwróciła uwagę, że przyjęcie tej ustawy było podyktowane koniecznością stworzenia warunków umożliwiających realizowanie przez gminy programów wspierających aktywny tryb życia, zachęcanie społeczeństwa do uprawiania sportu, a także popularyzowania jego uprawiania wśród dzieci i młodzieży poprzez podniesienie poziomu infrastruktury sportowej w gminach. Realizacja tych zadań wymaga stworzenia takiego mechanizmu prawnego, który umożliwi wspomaganie finansowe modernizacji i budowy obiektów sportowych w gminach wiejskich i w małych miejskich ze środków z dotacji budżetu państwa.

Do sejmowej nowelizacji żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło senackie biur legislacyjne.

Wobec braku chętnych do zabrania głosu w dyskusji przewodniczący obradom senator S. Jurcewicz zgłosił wniosek o przyjęcie nowelizacji ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego bez poprawek. Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora Marka Konopkę.

W trzecim punkcie porządku dziennego Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Założenia sejmowej nowelizacji, uchwalonej na podstawie projektu poselskiego, a także przebieg prac legislacyjnych w Sejmie omówił poseł sprawozdawca Józef Racki. Zwrócił uwagę, że w pierwotnym brzmieniu ustawy przepisy przewidywały możliwość naliczenia opłaty tzw. renty planistycznej jedynie w wypadku sprzedaży nieruchomości. Nowelizacja objęła natomiast rentą planistyczną także czynności nieodpłatnego przeniesienia własności nieruchomości, z wyłączeniem czynności związanych z nieodpłatnym przeniesieniem przez rolnika na następcę własności nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego.

Do rozpatrywanej ustawy żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosił przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego.

Wobec braku wątpliwości ze strony senatorów senator S. Jurcewicz przedstawił wniosek o przyjęcie ustawy sejmowej bez poprawek. W głosowaniu Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej jednomyślnie opowiedziała się za ustawą o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ustalono, że jej przyjęcie zarekomenduje Izbie senator Władysław Ortyl.

Na zakończenie posiedzenia senatorowie rozpatrzyli ustawę o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami. Sejm uchwalił tę nowelę z przedłożenia rządowego, a do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony prezes Rady Ministrów, w imieniu którego zabrał głos Adam Leszkiewicz, zastępca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W swoim wystąpieniu podkreślił, że ustawa ma na celu wprowadzenie mechanizmów, które umożliwiają prowadzenie przez jeden organ – ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa – spójnej i realnej polityki gospodarowania wszystkimi nieruchomościami Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Rządowego Centrum Legislacji, ministerstw, urzędów centralnych i wojewódzkich.

Wiceminister A. Leszkiewicz poinformował także senatorów, że omawiana nowelizacja uzyskała pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Według nowych przepisów, minister skarbu będzie mógł sprzedać w trybie bezprzetargowym, bez konieczności uzyskania zgody wojewody, niepotrzebne nieruchomości, będące w gestii Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Rządowego Centrum Legislacji, ministerstw, urzędów centralnych i wojewódzkich. Chodzi m.in. o sprzedaż niepotrzebnych ośrodków wypoczynkowych. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży tych nieruchomości będą stanowiły dochód budżetu państwa. Ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2009 r.

Senatorowie zapoznali się z opinią senackiego biura legislacyjnego, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji senator Bohdan Paszkowski pytał o odstąpienie od odwołania darowizny następującego za zgodą organu, który wyraził zgodę na jej dokonanie, zawarte w art. 13 ust. 2a. Zdaniem senatora, przepis ten jest nieczytelny i niespójny z pierwszym zdaniem tego ustępu.

Jak wyjaśnił radca prezesa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Eligiusz Stachniak, omawiany zapis znalazł się w ustawie sejmowej na skutek poprawki wniesionej podczas prac sejmowych. Zgodził się z opinią, że może on budzić wątpliwości interpretacyjne.

Po krótkiej dyskusji z udziałem przedstawicieli rządu senator B. Paszkowski zapowiedział zgłoszenie poprawki, dotyczącej 13 ust. 2a, podczas obrad plenarnych Senatu, po doprecyzowaniu tej zmiany we współpracy z senackim biurem legislacyjnym i przedstawicielami rządu.

Wobec braku chętnych do zabrania głosu w dyskusji przewodniczący obradom senator S. Jurcewicz zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami bez poprawek. W głosowaniu został on przyjęty jednomyślnie. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Ireneusza Niewiarowskiego.

28 października 2008 r.

Na swym posiedzeniu zebrała się **Komisja Rodziny i Polityki Społecznej** w celu rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”.

Sejmową nowelizację, uchwaloną na podstawie projektu wniesionego przez rząd, przedstawił wiceminister finansów Ludwik Kotecki. Rozpatrywana ustawa przewiduje rozszerzenie możliwości dożywiania w szkołach o tę grupę potrzebujących dzieci, które – w myśl dotychczasowych przepisów – nie spełniają kryteriów lub ich rodzice nie zgadzają się na do-

pełnienie formalności, a nauczyciele i dyrektorzy szkół, znając ich sytuację, wiedzą, że pomoc w postaci dożywiania jest tym dzieciom potrzebna.

W opinii przedstawionej senatorom Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu zgłosiło wątpliwości co do przyjętego w nowelizacji zakresu podmiotowego, czyli kręgu osób, do których adresowana jest pomoc w postaci dożywiania. Przepis przewiduje, że posiłek w szczególnie uzasadnionych wypadkach mogą otrzymać głodni uczniowie i dzieci, które korzystają z zajęć w szkole w ramach rocznego przygotowania przedszkolnego. Oznacza to zróżnicowanie sytuacji prawnej tej grupy dzieci ze względu na miejsce realizacji obowiązku przygotowania przedszkolnego. Wątpliwości budzi również nieobjęcie pomocą dzieci innych niż uczniowie i dzieci odbywające przygotowanie przedszkolne.

Odpowiadając na te wątpliwości, sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda stwierdził, że intencją rządu było uproszczenie procedur umożliwiających pomoc dzieciom w szkołach, ponieważ przyjmuje się, że w przedszkolach żywienie jest obowiązkowe.

Ponieważ w dyskusji senatorowie wyrazili zgodny zamiar objęcia rozpatrywaną nowelizacją wszystkich dzieci, w pracach nad tym punktem obrad ogłoszono przerwę do 4 listopada br. na przygotowanie odpowiednich poprawek.

Następnie przystąpiono do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Rozpatrywana ustawa przewiduje m.in., że ulga mieszkaniowa zastąpi od 2009 r. obowiązującą aktualnie ulgę meldunkową, która zwalnia obecnie dochody ze sprzedaży mieszkania, pod warunkiem że sprzedający był w nim zameldowany przynajmniej rok. Zliberalizowane zostaną również zasady ulgi odsetkowej i prorodzinnej. Nowelizacja obejmuje ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT), ustawę o podatku dochodowym od osób prawnych (CIT) oraz ustawę o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Zmiany rozpatrywane przez Komisję Rodziny i Polityki Społecznej zostały przygotowane przez rząd, posłów, sejmową komisję „Przyjazne Państwo” i Senat.

Sejmowa nowelizacja przewiduje, że ulga mieszkaniowa obejmie dochody ze sprzedaży nieruchomości, jeżeli w ciągu dwóch lat zostaną one przeznaczone m.in. na zakup mieszkania, budynku mieszkalnego czy gruntu budowlanego. Sejm przyjął, zarekomendowaną przez Komisję Finansów Publicznych, poprawkę, zgodnie z którą zwolnienie obejmie także dochody przeznaczone na zakup gruntu, który nie ma charakteru budowlanego, jeżeli w ciągu dwóch lat od zakupu stanie się on gruntem budowlanym.

Nowelizacja wprowadza szereg zmian uznawanych przez ekspertów za korzystne dla podatników. Modyfikuje zasady przekazywania 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego. Organizację taką będzie można wskazać także w korekcie. Trzeba ją będzie złożyć najpóźniej do końca czerwca.

Zliberalizowane zostały zasady tzw. ulgi odsetkowej. Pozwala ona na odliczenie od dochodu odsetek od kredytu (pożyczki) zaciągniętego na budowę domu lub mieszkania. Nowelizacja przewiduje, że ulga obejmie także kredyty refinansowe zaciągnięte na spłatę kredytów mieszkaniowych. Sejm przyjął poprawkę Platformy Obywatelskiej, zgodnie z którą odsetki będzie można odliczyć także wtedy, gdy kredyt będzie pochodził nie tylko z banku, ale także ze SKOK-u, który ma siedzibę w UE, państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Szwajcarii.

Podatnicy będą mogli skorzystać z nowych zwolnień podatkowych. Obejmą one np. pomoc finansową udzieloną z budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego w związku ze zdarzeniem losowym. Z podatku będą ponadto zwolnione dochody z nagród uzyskanych przez podatników za wybitne osiągnięcia, w części przekazanej na cele pożytku publicznego.

Proponowane zmiany dotyczą także ulgi prorodzinnej (na dzieci). Będą z niej mogli korzystać nie tylko rodzice i opiekunowie prawni, ale także rodzice zastępczy. W ustawie o PIT mają się znaleźć także nowe zasady dotyczące preferencyjnego rozliczenia podatkowego osób samotnie wychowujących dzieci.

Możliwe będzie ponadto – zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego – odliczenie od dochodu obowiązkowych składek społecznych i zdrowotnych zapłaconych za granicą, jeżeli nie zostały wcześniej odliczone od dochodu.

Nowelizacja przewiduje także uproszczenie zasad księgowania kosztów uzyskania przychodów przy opłacaniu składek od wynagrodzenia. Pracodawcy, którzy wypłacają wynagrodzenia regularnie, będą mogli uwzględniać je jako koszty w miesiącu, którego wynagrodzenie dotyczy, lub w następującym po nim.

Kolejna zmiana zakłada, że od użyczonych nieodpłatnie nieruchomości podatek zapłaci tylko jej użytkownik, z podatku zostanie natomiast zwolniony jej właściciel. Z kolei w koszty podatkowe będzie można wliczyć wydatki na zaniechane inwestycje.

Ponadto nowelizacja znosi obowiązek odprowadzania – w wypadku rozliczenia za ostatni miesiąc podatkowy – podwójnej zaliczki na podatek dochodowy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w grudniu firmy muszą płacić zaliczkę nie tylko za listopad, ale także za grudzień.

W imieniu rządu na temat rozpatrywanej nowelizacji ustaw podatkowych wypowiadał się podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów L. Kotecki.

Przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego, opiniując rozpatrywany akt prawny, zaproponował dodanie w nowym brzmieniu art. 5, w art. 27a w ust. 1 zdania drugiego oraz dwie inne zmiany, będące konsekwencją tej poprawki. Zmierza ona do tego, aby w wykazie organizacji pozarządowych, publikowanym na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej, umieszczać tylko organizacje, na rzecz których można przekazywać 1% podatku.

Uściślenie zmiany zasygnalizowanej przez biuro legislacyjne zasugerowała Ewa Adamiak, dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w resorcie finansów.

Wprowadzenie zmian w tekście ustawy sejmowej proponował także senator Mieczysław Augustyn. Senator postulował też umożliwienie emerytom i rencistom, za których PIT wystawia ZUS, skorzystanie z odliczania 1% podatku na organizacje pożytku publicznego bez samodzielnego wypełniania przez nich PIT-u. Dyrektor E. Adamiak, odpowiadając na propozycję senatora, stwierdziła, że obecnie taka zmiana nie jest możliwa, ponieważ potrzebne byłoby liczne prace przygotowawcze, w tym programów komputerowych ZUS.

W trakcie dyskusji senatorowie zadali szereg pytań przedstawicielom rządu, dotyczących przede wszystkim wpłat na organizacje pożytku publicznego.

W wyniku głosowań Komisja Rodziny i Polityki Społecznej przyjęła 3 poprawki zgłoszone przez senatora M. Augustyna. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw wybrano senatora M. Augustyna.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Ustawodawcza** przystąpiła do rozpatrzenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 maja br., dotyczącego ustawy o związkach zawodowych.

Orzeczenie omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu Zbigniew Gromek. Jak wyjaśnił, w rozpatrywanym wyroku trybunał orzekł o niezgodności z konstytucją art. 35 ust. 2 ustawy z 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. Legislátor poinformował także senatorów, że do tej pory żaden podmiot nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, mającą na celu wykonanie wyroku rozpatrywanego przez komisję. Z informacji uzyskanej z Rządowego Centrum Legislacji wynika jednak, że Rada Ministrów przygotowuje projekt ustawy w tej sprawie. Obecnie jest on na etapie konsultacji z ministrem pracy i polityki społecznej. W związku z tym Z. Gromek stwierdził, że celowe jest podjęcie przez Komisję Ustawodawczą inicjatywy w tej sprawie, polegającej na przyjęciu w miejsce uchylonego ust. 2 art. 35 ustawy o związkach zawodowych ust. 2a o następującej treści: „Tej samej karze podlega ten, kto w związku z pełnioną funkcją związkową kieruje działalnością sprzeczną z art. 7 ust. 2, art. 16 ust. 1 lub art. 24 ust. 1”.

W opinii legislatora, zaproponowane brzmienie przepisu, określającego czyny stanowiące podstawę odpowiedzialności karnej osób pełniących funkcje w związkach zawodowych,

jest zgodne z konkluzją sformułowaną przez Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z 13 maja br. Zdaniem trybunału, „jeżeli ustawodawca chciał dokonać kryminalizacji kierowania działalnością naruszającą wyłącznie wymienione zakazy” - tj. wymienione przez trybunał obowiązki bądź zakazy ustanowione w art. 7 ust. 2 – zakaz obrony praw pracowniczych w sprawie indywidualnej osoby niezrzeszonej w związku, bez wniosku zainteresowanego, w art. 16 ust. 1 – obowiązek niezwłocznego zawiadamiania sądu rejestrowego o zmianach statutu lub z art. 24 ust. 1 – zakaz podziału między członków związku zawodowego dochodu z działalności gospodarczej prowadzonej przez związki zawodowe oraz zakaz przeznaczania dochodu z działalności gospodarczej prowadzonej przez związki zawodowe na cele inne niż realizacji zadań określonych w statucie – „to nic nie stało na przeszkodzie, aby w przepisie karnym odesłać do konkretnych, jednoznacznie określonych przepisów ustawy o związkach zawodowych”.

Po zapoznaniu się z informacją senackiego biura legislacyjnego przewodniczący Komisji Ustawodawczej senator Krzysztof Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie wyroku trybunału Konstytucyjnego z 13 maja br., dotyczącego ustawy o związkach zawodowych. W głosowaniu senatorowie jednomyślnie przyjęli przedstawiony wniosek. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy została upoważniona senator Grażyna Sztark.

Kolejnym rozpatrzonym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego było orzeczenie z 3 czerwca br., dotyczące ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Wyrok omówił przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego Z. Gromek. Jak wyjaśnił, trybunał orzekł o niezgodności z konstytucją następujących przepisów:

- art. 130a ust. 10 ustawy – Prawo o ruchu drogowym z art. 46, art. 21 ust. 1, art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 oraz z art. 64 ust. 3 konstytucji w zakresie, w jakim dopuszcza odjęcie prawa własności pojazdu bez prawomocnego orzeczenia sądu;
- art. 130a ust. 11 pkt 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym z art. 64 ust. 3 konstytucji;
- § 8 ust. 1 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie usuwania pojazdów z art. 92 ust. 1 i art. 46 konstytucji oraz z art. 130a ust. 11 pkt 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

Jak poinformował Z. Gromek, utrata mocy art. 130a ust. 10 oraz art. 130a ust. 11 pkt 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym nastąpi z upływem 12 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku, czyli 3 czerwca 2009 r. W odniesieniu do § 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie usuwania pojazdów wyrok wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego dodał, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie został do tej pory wykonany i żaden podmiot nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, mającą na celu jego wykonanie. Z informacji uzyskanej z Rządowego Centrum Legislacji wynika jednak, że Rada Ministrów przygotowuje projekt ustawy wykonującej to orzeczenie, ale obecnie jest on na etapie konsultacji z ministrem infrastruktury.

Według Z. Gromka, wykonanie przez Senat wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 3 czerwca br. powinno zmierzać przede wszystkim do zaproponowania przepisu regulującego tryb postępowania w sprawie pojazdów usuniętych z drogi, które nie zostały odebrane z parkingu przez właścicieli. Określając ten tryb, należy mieć na względzie następujące wytyczne, wynikające z treści uzasadnienia do wyroku z 3 czerwca br. Po pierwsze, nieodebranie pojazdu z parkingu przez właściciela w określonym terminie nie może być zrównane z porzuceniem pojazdu. Po drugie, ustawa nie może wprowadzać automatycznego skutku w postaci utraty *ex lege* prawa własności pojazdu przez dotychczasowego właściciela i przejścia tej własności na rzecz Skarbu Państwa. Taka konstrukcja nie spełnia bowiem wymogów, wynikających z art. 46 konstytucji, zgodnie z którym rozstrzyganie w przedmiocie przejścia własności na rzecz Skarbu Państwa, jeśli następuje to wbrew woli dotychczasowego właściciela i bez odszkodowania, jest zastrzeżone do właściwości sądów. Po trzecie, tryb postępowania w sprawie nieodebranych pojazdów musi być regulowany na poziomie przepisów ustawowych. W wypadku przedłużającej się zwłoki w odebraniu pojazdu z parkingu przepisy prawne powinny przewidywać możliwość wystąpienia przez właściwe organy z wnioskiem do sądu o zarządzenie sprze-

daży pojazdu. Sprzedaż odholowanego auta następowałaby według przepisów kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji z ruchomości. Jednocześnie w przepisie wprowadzono zasadę, że ewentualna nadwyżka pozostała z zaspokojenia należności za usunięcie i parkowanie pojazdu przypada właścicielowi pojazdu. Jest składana do depozytu sądowego.

Po zapoznaniu się z informacją senackiego biura legislacyjnego senator K. Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie rozpatrzonego wyroku dotyczącego ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Wniosek w tej sprawie komisja przyjęła jednomyślnie. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator K. Kwiatkowski.

Senatorowie z Komisji Ustawodawczej rozpatrzyli także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 10 czerwca br., dotyczący ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Wyrok omówiła przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego Katarzyna Konieczko. Jak wyjaśniła, trybunał orzekł o niezgodności art. 263 § 3 ustawy – Kodeks postępowania karnego „w zakresie, w jakim do dwuletniego okresu maksymalnego stosowania tymczasowego aresztowania do chwili wydania pierwszego wyroku przez sąd pierwszej instancji nie wlicza okresów, w których tymczasowo aresztowany odbywa równocześnie karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie, dopuszczając do przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania na okres ponad dwóch lat przez sąd pierwszej instancji na zasadach ogólnych”.

K. Konieczko poinformowała, że wyrok rozpatrywany przez komisję nie został dotychczas wykonany i żaden podmiot nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą w tej sprawie. Za celowe legislator-ka uznała podjęcie stosownej inicjatywy przez Komisję Ustawodawczą.

Po zapoznaniu się z informacją senackiego biura legislacyjnego przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski zgłosił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie wyroku trybunału Konstytucyjnego, dotyczącego ustawy – Kodeks postępowania karnego. W głosowaniu senatorowie jednomyślnie opowiedzieli się za przedstawionym wnioskiem. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego został upoważniony senator Bohdan Paszkowski.

Następnie przystąpiono do rozpatrywania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 16 czerwca br., dotyczącego ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Wyrok omówiła przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego K. Konieczko. Jak poinformowała senatorów, trybunał orzekł o niezgodności z konstytucją art. 117 §1 kodeksu postępowania cywilnego w części obejmującej zwrot „zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części”. Wspomniany przepis uzależnia możliwość wnoszenia o przyznanie pomocy prawnej z urzędu od uprzedniego uzyskania sądowego zwolnienia od kosztów sądowych. Taki zapis utrudnia dostęp do bezpłatnej lub częściowo odpłatnej pomocy sądowej i jest niezgodny z konstytucyjnym prawem do rzetelnej procedury sądowej.

K. Konieczko dodała, że rozpatrywany wyrok nie został dotychczas wykonany i żaden podmiot nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, mającą na celu jego wykonanie. Jej zdaniem, celowe jest podjęcie przez Komisję Ustawodawczą inicjatywy w tej sprawie.

Wobec tego przewodniczący komisji K. Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie stosownej inicjatywy ustawodawczej, dotyczącej zmiany ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. W głosowaniu wniosek przyjęto jednomyślnie. Do reprezentowania Komisji Ustawodawczej w dalszych pracach nad tym projektem upoważniono senatora B. Paszkowskiego.

Tego samego dnia, na swym setnym, jubileuszowym posiedzeniu Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 maja br., dotyczący ustawy – Kodeks karny. Gościem komisji był marszałek Bogdan Borusewicz, a także wicedyrektor Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu Piotr Radziejewicz i przedstawiciele Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu – K. Konieczko, Z. Gromek i Marek Jarentowski.

Z okazji jubileuszu marszałek B. Borusewicz pogratulował senatorom ogromnej skuteczności w realizowaniu wyroków Trybunału Konstytucyjnego. Jak stwierdził, Komisja Ustawodawcza buduje w ten sposób pozycję Senatu, co dostrzegają także posłowie. Marszałek przypomniał, że Izba dokonała zmiany swojego regulaminu, przyjmując specjalną ścieżkę legislacyjną, usprawniającą wykonanie tego zadania. Podkreślił, że komisja – chociaż nielicz-

Jubileusz z okazji 100. posiedzenia Komisji Ustawodawczej. Na zdjęciu: marszałek Bogdan Borusewicz, senatorowie – członkowie komisji, współpracownicy z Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu i sekretariatu komisji.

na – swoją ciężką pracą likwiduje wieloletnie opóźnienia w realizacji orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. „To, co zrobiliście, napawa optymizmem i jest zaskakujące, nawet dla mnie. Nie spodziewałem się, że to tak szybko i sprawnie pójdzie” – mówił marszałek Senatu.

Efekty dotychczasowej pracy Komisji Ustawodawczej omówił jej przewodniczący senator K. Kwiatkowski. Jak przypominał, komisja od 9 listopada ub.r. do 31 października br. odbyła 100 posiedzeń, podczas których rozpatrzyła 69 wyroków Trybunału Konstytucyjnego, przygotowała i wniosła 35 projektów inicjatyw ustawodawczych, zmierzających do ich wykonania, przeprowadziła 41 pierwszych czytań projektów ustaw i 17 pierwszych czytań projektów uchwał, w tym 9 okolicznościowych. Rozpatrzone także 6 ustaw skierowanych przez marszałka Senatu. Poświęcono 13 posiedzeń rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych podczas debat na posiedzeniach plenarnych Izby, a 3 – sprawom związanym z kierowaniem pracami komisji (wybór przewodniczącego oraz zastępcy). Z racji swojego zakresu działania Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła i przyjęła „Informację o istotnych problemach wynikających z działalności i orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego w 2007 r.”.

Gościem setnego posiedzenia Komisji Ustawodawczej był marszałek Bogdan Borusewicz. Na zdjęciu od lewej: marszałek Bogdan Borusewicz i przewodniczący komisji senator Krzysztof Kwiatkowski.

Przewodniczący serdecznie podziękował senatorom, legislatorom i pracownikom sekretariatu za dotychczasową współpracę. Podkreślił także, że członkowie komisji pracują nieomal jednomyślnie, a na forum komisji nie ma sporów o podłożu politycznym.

Po krótkiej części jubileuszowej obrad senatorowie przystąpili do rozpatrzenia kolejnego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Orzeczenie z 12 maja br., dotyczące ustawy – Kodeks karny, omówił przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego M. Jarentowski. Jak wyjaśnił, trybunał orzekł o niezgodności z konstytucją art. 213 § 2 ustawy – Kodeks karny „w zakresie odnoszącym się do przestępstwa z art. 212 § 2 kodeksu karnego, w części obejmującej zwrot

«służący obronie społecznie uzasadnionego interesu», gdy zarzut dotyczy postępowania osób pełniących funkcje publiczne».

Przedstawiciel biura legislacyjnego poinformował, że rozpatrywany wyrok nie został dotychczas wykonany i żaden podmiot nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, mającą na celu jego wykonanie. W związku z tym celowe jest podjęcie przez komisję inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Projektowana zmiana ustawy – Kodeks karny powinna polegać na wyłączeniu przestępności zniesławienia, w sytuacji kiedy podniesiony publicznie i prawdziwy zarzut, uczyniony za pomocą środków masowego komunikowania się, dotyczy osób pełniących funkcje publiczne. W stosunku do tej grupy podmiotów – zdaniem sądu konstytucyjnego - nie ma znaczenia, czy czyn daje się zakwalifikować jako dokonany w celu „obrony społecznie uzasadnionego interesu”. Sięganie po dodatkowe kryteria, uzasadniające publikację prawdziwej informacji o działalności osób wykonujących funkcje publiczne za pomocą środków społecznego przekazu, stanowi nieproporcjonalną ingerencję w wolność słowa oraz wolność prasy. Innymi słowy, w odniesieniu do wypowiedzi o działalności osób wykonujących funkcje publiczne z kontratywu, zawartego w art. 213 § 2 k.k., należy wyeliminować przesłankę „obrony społecznie uzasadnionego interesu”.

W związku z tym M. Jarentowski zaproponował, by art. 213 § 2 k.k. nadać następujące brzmienie: „Nie popełnia przestępstwa określonego w art. 212 § 1 lub 2, kto publicznie podnosi lub rozgłasza prawdziwy zarzut służący obronie społecznie uzasadnionego interesu lub dotyczący postępowania osób pełniących funkcje publiczne; jeżeli zarzut dotyczy życia prywatnego lub rodzinnego, dowód prawdy może być przeprowadzony tylko wtedy, gdy zarzut ma zapobiec niebezpieczeństwu dla życia lub zdrowia człowieka albo demoralizacji małoletniego”.

Po zapoznaniu się z informacją przedstawioną przez legislatora senator K. Kwiatkowski zgłosił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego rozpatrzonego przez Komisję Ustawodawczą. W głosowaniu senatorowie jednomyślnie zaakceptowali przedstawiony wniosek. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny upoważniono senatora Zbigniewa Cichonia.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Spraw Zagranicznych** rozpatrzono ustawę o ratyfikacji Poprawki do Konwencji sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, przyjętej na drugim spotkaniu Stron Konwencji w Ałmaty w dniach 25–27 maja 2005 r.

Rozwiązania przyjęte w przedmiotowej poprawce omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Maciej Trzeciak. Polega ona na dodaniu do tekstu konwencji art. 6a i załącznika Ia. Załącznik precyzuje zasady udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji o wydaniu pozwolenia na zamierzone uwolnienie organizmów zmodyfikowanych genetycznie do środowiska oraz wprowadzeniu ich do obrotu.

Wicedyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Janusz Łącki zwrócił uwagę, że poprawka jest zgodna z polskim ustawodawstwem i nie pociąga za sobą konieczności zmian w naszym prawie.

Podczas posiedzenia pozytywną opinię o sejmowej ustawie ratyfikacyjnej przedstawiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego obradom senatora Leona Kieresa, Komisja Spraw Zagranicznych postanowiła jednomyślnie zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej. Ustalono, że sprawozdanie w tej sprawie złoży podczas posiedzenia plenarnego senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk.

W drugim punkcie porządku dziennego rozpatrzono ustawę o ratyfikacji Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią, podpisanej w Wiedniu dnia 28 czerwca 2006 r.

Założenia przedmiotowej umowy przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Rędziniak. Umowa włącza Islandię i Norwegię w działania Unii Europejskiej związane ze stosowaniem i rozwojem porozumień z Schengen. Polska złożyła sześć oświadczeń do tekstu umowy: deklarację dotyczącą warunku podwójnej karalności czynu, deklarację dotyczącą odmowy wykonania nakazu aresztowania ze względu na polityczny charakter przestępstwa, deklarację dotyczącą odmowy wykonania nakazu aresztowania ze względu na obywatelstwo, oświadczenie dotyczące właściwych organów sądowych, oświadczenie dotyczące właściwych organów centralnych oraz oświadczenie dotyczące organu właściwego w sprawach dokumentów tranzytowych.

Wicedyrektor J. Łącki podkreślił znaczenie umowy dla Polski ze względu na obecność w tych krajach dużej liczby naszych rodaków oraz związanych z tym wypadków przekraczania prawa.

W głosowaniu Komisja Spraw Zagranicznych, na wniosek senatora L. Kieresa, jednomyślnie postanowiła zarekomendować Senatowi przyjęcie bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Janusza Rachonia.

Kolejnym rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r.

Jak poinformował wiceminister sprawiedliwości Ł. Rędziniak, przedmiotowa konwencja Rady Europy została podpisana przez Polskę we wrześniu 2003 r. Dotyczy wypadków odseparowania dziecka od jednego rodziców w wymiarze transgranicznym. Określa również drogę postępowania – od porozumienia i działań polubownych aż do decyzji sądu w wypadku braku porozumienia między rodzicami

Do sejmowej ustawy ratyfikacyjnej żadnych zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W dyskusji senator D. Arciszewska-Mielewczyk stwierdziła, że konwencja w sprawie kontaktów z dziećmi nie chroni dostatecznie interesów polskich rodziców i postulowała wstrzymanie się z jej ratyfikacją.

Wniosek o przyjęcie bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej zgłosił senator L. Kieres. W głosowaniu komisja przyjęła ten wniosek 5 głosami, przy 1 głosie przeciw.

Ustalono, że przyjęcie bez poprawek ustawy o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r. zarekomenduje Izbie w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych senator L. Kieres.

W czwartym punkcie porządku dziennego senatorowie rozpatrywali ustawę o ratyfikacji Umowy o przywilejach i immunitetach Międzynarodowego Trybunału Karnego, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 września 2002 r.

Rozwiązania przyjęte w przedmiotowej umowie omówił wicedyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego w MSZ J. Łącki. Umowa jest wypełnieniem normy, zawartej w art. 48 Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego w Hadze. Wymieniona tam norma przyznaje szczególny, uprzywilejowany status prawny osobom, których działania lub funkcje są związane z wykonywaniem zadań przez trybunał. Nie ma ona dla Polski żadnych konsekwencji, ponieważ siedziba trybunału znajduje się w Hadze.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego obradom senatora L. Kieresa, Komisja Spraw Zagranicznych postanowiła zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Włodzimierza Cimoszewicza.

Na zakończenie obrad senatorowie rozpatrzyli ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczypospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r.

Na temat przedmiotowej umowy wypowiadał się podsekretarz stanu w resorcie sprawiedliwości Łukasz Rędziniak. Jak stwierdził wiceminister, umowa jest istotna dla Polski, ponieważ

Królestwo Maroka nie jest sygnatariuszem Konwencji Strasburskiej, i stanowić będzie ona jedyną podstawę pozwalającą na odbycie kary przez naszych obywateli w Polsce.

Podczas posiedzenia przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego nie miała uwag o charakterze legislacyjnym.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego komisji senatora L. Kieresa, senatorowie przyjęli rozpatrzoną ustawę ratyfikacyjną bez poprawek. Ustalono, że stanowisko komisji w tej sprawie zarekomenduje Izbie senator Marek Rocki.

W drugiej części posiedzenia, zamkniętej ze względu na informacje chronione ustawą z 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych, senatorowie spotkali się z ambasadorami nadzwyczajnymi i pełnomocnymi RP w Królestwie Hiszpanii i w Republice Kataru Ryszardem Schnepfem i Robertem Rostkiem.

* * *

Na swym posiedzeniu senatorowie z **Komisji Nauki, Edukacji i Sportu** przyjęli stanowisko w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”.

Rozwiązania zawarte w sejmowej nowelizacji przedstawił sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda. Jak stwierdził, ustawa stwarza podstawy prawne do udzielania pomocy w formie posiłków głodnym uczniom i dzieciom korzystającym w szkole z zajęć w ramach rocznego przygotowania przedszkolnego. Pomoc ta ma być udzielana na szczególnych zasadach, a o jej przyznaniu ma decydować dyrektor szkoły, oceniając zaistniałe szczególnie uzasadnione okoliczności. Ponadto w nowelizacji określono limit pomocy udzielanej na podstawie tych zasad, który nie może przekroczyć 10% liczby uczniów i dzieci dożywianych w szkołach na terenie danej gminy na podstawie decyzji administracyjnej w danym miesiącu.

Podczas posiedzenia przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu zwróciła uwagę na brak konstytucyjnej zasady równości – nowelizacja nie obejmuje bowiem dzieci korzystających z rocznego przygotowania przedszkolnego w przedszkolu. W wyniku dyskusji senator Kazimierz Wiatr zgłosił wniosek dotyczący wprowadzenia poprawki znoszącej tę nierówność.

W głosowaniu komisja przyjęła proponowaną zmianę; poparło ją 9 senatorów, a 1 osoba wstrzymała się od głosu. Następnie jednogłośnie przyjęto ustawę o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” wraz z zaakceptowaną wcześniej poprawką. Ustalono, że podczas posiedzenia plenarnego Izby wypracowane stanowisko przedstawi senator Zbigniew Szaleniec.

Komisja Nauki i Edukacji Narodowej rozpatrzyła także ustawę o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r. Przyjęcie ustawy, zmierzającej do wyrażenia zgody na ratyfikowanie przez prezydenta konwencji precyzującej i wprowadzającej wspólne standardy dotyczące zasad orzekania o kontaktach z dziećmi, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Rędziniak. W swoim wystąpieniu omówił genezę i cele przedmiotowej konwencji, jej zakres, a także zgodność z przepisami prawa polskiego. Jak poinformował wiceminister, do tej pory konwencję ratyfikowało pięć państw.

W głosowaniu, na wniosek senator Piotra Wacha, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu postanowiła zarekomendować Senatowi przyjęcie bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Andrzeja Miziołka.

Podczas posiedzenia senatorowie rozpatrzyli także ustawę o nadaniu nowej nazwy Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Uzasadnienie ustawy, uchwalonej na podstawie projektu rządowego, przedstawił dyrektor Departamentu Organizacji Szkół Wyższych w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Andrzej Kurkiewicz.

Zgodnie z ustawą tymczasowa Akademia Ekonomiczna w Poznaniu będzie nosiła nazwę Uniwersytet Ekonomiczny. W uzasadnieniu podkreślono, że poznańska uczelnia

spełnia kryteria ustawowe związane z liczbą posiadanych uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, dające jej prawo do ubiegania się o używanie nazwy „uniwersytet”. Zmiana nazwy uczelni została poparta przez jej senat i parlament studencki; zyskała także uznanie w trakcie konsultacji z partnerami społecznymi, m.in. ze związkami zawodowymi oraz Radą Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Koszty związane ze zmianą nazwy uczelni, tj. koszty wymiany pieczęci, tablic, wizytówek, legitymacji studenckich itp., wyniosą ponad 120 tys. zł. Zgodnie z oświadczeniem rektora Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, zostaną one pokryte ze środków pozostających w dyspozycji uczelni.

Do ustawy sejmowej żadnych zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W posiedzeniu komisji wziął także udział rektor Akademii Ekonomicznej w Poznaniu Marian Gorynia, który poinformował senatorów o strukturze i kadrze uczelni, a także o jej uprawnieniach. Odpowiadał również na pytania senatorów dotyczące kadry i dorobku naukowego uczelni.

W dyskusji senatorowie, zwłaszcza senator K. Wiatr, zwracali uwagę na znaczenie wielu przedsięwzięć naukowych podejmowanych przez poznańską Akademię Ekonomiczną, a także na jej ścisłe związki z gospodarką, wyrażające się m.in. w utworzeniu dwóch wydziałów silnie zorientowanych na potrzeby gospodarki – informatyzacji gospodarki i gospodarki międzynarodowej.

W głosowaniu, na wniosek senatora K. Wiatra, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu postanowiła jednomyślnie zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o nadaniu nowej nazwy Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Ryszarda Knosalę.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Obrony Narodowej** przyjęła stanowisko w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

W posiedzeniu wzięli udział sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Czesław Piątas, dyrektor Zespołu Prawnego w Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Jolanta Zrobek-Dyb-cio oraz Piotr Borowy z Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Nowelizację przedstawił wiceminister obrony narodowej Cz. Piątas. Jak podkreślił, powstała ona w wyniku inicjatywy senackiej, a zaproponowane zmiany zmierzają do doprecyzowania zakresu odpowiedzialności za uiszczanie opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich. Do opłat zobowiązane są osoby zamieszkujące w lokalu mieszkalnym na podstawie decyzji administracyjnej, stanowiącej podstawę prawną do zajmowania lokalu mieszkalnego.

Do rozpatrywanej ustawy żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego komisji senatora Stanisława Zająca, senatorowie postanowili jednomyślnie zarekomendować Izbie przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Sprawozdawcą stanowiska komisji w tej sprawie został senator S. Zając.

Druga część posiedzenia Komisji Obrony Narodowej dotyczyła systemu zapobiegania i ścigania przestępczości w siłach zbrojnych. Senatorowie zapoznali się ze sprawozdaniem naczelnego prokuratora wojskowego z działalności prokuratorów wojskowych oraz o stanie przestępczości i wykroczeń w Siłach Zbrojnych RP w 2007 roku, a także z informacją Ministerstwa Obrony Narodowej na temat funkcjonowania Żandarmerii Wojskowej.

Gośćmi komisji byli wiceminister obrony narodowej Cz. Piątas, przedstawiciele Żandarmerii Wojskowej: komendant główny gen. Marek Witczak i szef Zarządu Dochodzeniowo-Śledczego Komendy Głównej płk Marek Baranowski, szef Oddziału Dyscypliny Wojskowej w Departamencie Wychowania i Promocji Obronności w Ministerstwie Obrony Narodowej płk Stanisław

Piwowar, oraz naczelny prokurator wojskowy płk Krzysztof Parulski i jego zastępcą gen. Zbigniew Woźniak, a także P. Borowy z Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Cz. Piątas, wprowadzając do dyskusji na temat działalności prokuratorów wojskowych oraz stanu przestępczości i wykroczeń w polskich siłach zbrojnych, przedstawił krótką informację na temat usytuowania i zadań prokuratury wojskowej w strukturach sił zbrojnych.

Naczelny prokurator wojskowy płk K. Parulski przedstawił sprawozdanie z działalności Naczelnej Prokuratury Wojskowej w 2007 r. oraz poinformował senatorów o strukturze organizacyjnej prokuratury wojskowej. W jednostkach organizacyjnych prokuratury wojskowej zatrudnionych jest 179 prokuratorów, w tym 159 oficerów. Działalność prokuratury wojskowej obejmuje prowadzenie postępowań w sprawie przestępstw i wykroczeń, czynności kontrolno-profilaktyczne skierowane przeciwko najczęściej notowanemu przestępstwu i wykroczeniom, a także działalność szkoleniową oraz prace legislacyjne. W 2007 r. prokuratura wojskowa prowadziła 10 035 spraw o przestępstwa i wykroczenia, przygotowała też 239 aktów normatywnych.

W dyskusji senator S. Zając pytał m.in. o skuteczność kasacji jako środka postępowania. Odpowiadając, naczelny prokurator wojskowy wyjaśnił, że postępowania te dotyczyły orzeczeń wydanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Senator Maciej Grubski poruszył sprawę działalności prokuratury wojskowej i sądów wojskowych w związku z postępowaniem wobec żołnierzy aresztowanych na skutek wydarzeń w afgańskiej wiosce Nangar-Khel. Do opinii senatora odnieśli się zarówno naczelny prokurator wojskowy K. Parulski, jak i jego zastępcą Z. Woźniak.

Wiceminister obrony narodowej Cz. Piątas poinformował senatorów o usytuowaniu Żandarmerii Wojskowej w strukturze sił zbrojnych oraz o kierunkach działalności tej struktury. Podkreślił, że oczekiwanym przez resort obrony przedmiotem jej działalności jest intensyfikacja działalności profilaktycznej.

Komendant Żandarmerii Wojskowej gen. M. Woźniak przedstawił zadania tej formacji, która funkcjonuje na podstawie ustawy o Żandarmerii Wojskowej. Jak podkreślił, najważniejszym zadaniem Żandarmerii Wojskowej jako struktury sił zbrojnych jest profilaktyka, służąca zapobieganiu najczęściej pojawiającym się przestępstwom, a także budowanie bardziej przyjaznych relacji z pozostałymi strukturami wojska.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich** rozpatrzyła, w trybie art. 25 w związku z art. 22 ust. 3 Regulaminu Senatu, wniosek Prezydium Senatu z 26 września br., dotyczący nieobecności senatorów Grzegorza Czeleja i Jana Olecha bez usprawiedliwienia na więcej niż trzech posiedzeniach komisji w ciągu roku.

Po wysłuchaniu wyjaśnień senatorów G. Czeleja i J. Olecha, odbyciu dyskusji i przeanalizowaniu przekazanej przez marszałka Senatu dokumentacji komisja uznała jednogłośnie, że nie należy stosować wobec obu senatorów odpowiedzialności regulaminowej, przewidzianej w art. 25 ust. 2 Regulaminu Senatu. W ocenie komisji, wyjaśnienia złożone przez senatorów są przekonujące, sankcje finansowe natomiast, które ponieśli senatorowie, w zupełności wystarczą. W związku z tym Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich postanowiła nie zastosować w stosunku do obu senatorów sankcji regulaminowych.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska** rozpatrzono ponownie, zgodnie z pismem marszałka Senatu, ustawę o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Pierwsze posiedzenie w tej sprawie odbyło się 23 października br. i komisja nie

przyjęła wówczas stanowiska w sprawie rozpatrywanej nowelizacji sejmowej, o czym powiadomiono marszałka.

Podczas ponownego rozpatrywania ustawy sejmowej senator Przemysław Błaszczyk zgłosił wniosek o odrzucenie ustawy. W głosowaniu nie uzyskał on poparcia komisji (8/10/0) i został zgłoszony jako wniosek mniejszości.

Wniosek o wprowadzenie poprawki do ustawy zgłosił senator Andrzej Grzyb. W głosowaniu przyjęto go 10 głosami, a 8 senatorów było przeciw. Następnie przystąpiono do głosowania nad przyjęciem ustawy o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych wraz z zaaprobowaną wcześniej zmianą. Na sprawozdawcę stanowiska Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska w tej sprawie wybrano senatora Stanisława Gorczycę. Sprawozdawcą wniosku mniejszości komisji został senator P. Błaszczyk.

Tego samego dnia senatorowie z Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska omówili zmiany zaproponowane przez rząd, a dotyczące funkcjonowania systemu doradztwa rolniczego. Informację na ten temat przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Artur Ławniczak.

Przygotowany przez rząd projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie w art. 33 zakłada przekazanie wojewódzkich ośrodków doradztwa rolniczego w gestię sejmików wojewódzkich. Przewidziano funkcjonowanie 16 ośrodków doradztwa rolniczego w formie samorządowych wojewódzkich osób prawnych. Właściwy miejscowo sejmik w drodze uchwały nadaje im statut, a zarząd województwa wybiera dyrektora. Zmienić się ma skład Rady Społecznej Doradztwa Rolniczego, ponieważ miejsce przedstawiciela wojewody zajmie drugi przedstawiciel sejmiku województwa, a członków rady działającej przy ośrodku doradztwa rolniczego będzie powoływać i odwoływać zarząd województwa. Projekt zakłada, że zarząd województwa może – w drodze porozumienia – przekazać prowadzenie ośrodków doradztwa rolniczego właściwej miejscowo izbie rolniczej.

Jak poinformował wiceminister A. Ławniczak, minister rolnictwa i rozwoju wsi po zasięgnięciu opinii konwentu marszałków określi, w drodze rozporządzenia, ramowy statut ośrodków wojewódzkich. Ma to służyć zapewnieniu realizacji zadań, które się nie zmieniają, na terenie całego kraju, a także pozwoli utrzymać jednolitą organizację i sposób działania tych jednostek.

Jak stwierdził wiceminister rolnictwa, Centrum Doradztwa Rolniczego z siedzibą w Brwinowie pozostanie jednostką podległą ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi.

Zmieni się natomiast finansowanie wszystkich jednostek doradztwa rolniczego. Zarówno Centrum Doradztwa Rolniczego, jak i wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego zamiast dotychczasowej dotacji przedmiotowej na wykonywanie zadań, utrzymanie jednostek i wynagrodzenia pracowników będą otrzymywały dotację celową.

29 października 2008 r.

Posiedzenie **Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska** zwołano w celu rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przyjęcie sejmowej nowelizacji, uchwalonej z przedłożenia rządowego, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Bernard Błaszczyk. Jak stwierdził, ustawa transponuje do polskiego porządku prawnego dyrektywę 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, realizuje także postanowienia Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2010.

Podstawowym obowiązkiem wynikającym z implementowanej dyrektywy jest osiągnięcie przez państwa członkowskie do 31 grudnia 2006 r., a przez Polskę do 31 grudnia br., poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w ilości 4 kg na jednego mieszkańca w ciągu roku. Aby zapewnić osiągnięcie wymaganego przez prawo wspólnotowe poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w Krajo-

wym Planie Gospodarki Odpadami 2010 zobowiązano ministra środowiska do przygotowania odpowiednich zmian legislacyjnych. Rozpatrywana nowelizacja zmierza do wypełnienia tego obowiązku.

Do najważniejszych zmian zaproponowanych przez rząd należy zaliczyć m.in. objęcie przepisami ustawy również tych przedsiębiorców, którzy prowadzą sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu wszelkich środków porozumiewania się na odległość, modyfikację definicji używanych w niej określeń, uregulowanie trybu rejestracji przedsiębiorców zagranicznych wprowadzających sprzęt elektryczny i elektroniczny, upoważnienie ministra właściwego do spraw środowiska do określenia w drodze rozporządzenia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, a także uproszczenie i zmniejszenie liczby sprawozdań, które przedsiębiorcy są obowiązani dostarczać głównemu inspektorowi ochrony środowiska.

Podczas posiedzenia senatorowie wysłuchali także uwag Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zaproponował wprowadzenie 3 zmian do rozpatrywanej nowelizacji, w dyskusji propozycje poprawek zgłosili także senatorowie Jadwiga Rotnicka i Michał Wojtczak.

W głosowaniu Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi poparła proponowane zmiany, a następnie postanowiła zarekomendować Senatowi przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z 14 zaaprobowanymi wcześniej poprawkami. Miały one charakter legislacyjny, doprecyzowujący zapisy ustawy sejmowej. Ustalono, że w imieniu komisji ich przyjęcie zarekomenduje Izbie senator J. Rotnicka.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich** wyraziła opinię na temat korekty planowanych wydatków w projekcie budżetu Kancelarii Senatu w 2009 r.

W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele Kancelarii Senatu: szef kancelarii minister Ewa Polkowska, dyrektor Biura Finansowego Marianna Wąsowska, p.o. dyrektora Biura Administracyjnego Piotr Kosiński i dyrektor Biura Informatycznego Stanisław Włodarz.

Senatorowie wysłuchali wystąpienia minister E. Polkowskiej, która zreferowała przebieg prac nad projektem budżetu Kancelarii Senatu na rok 2009 w sejmowej Komisji Regulaminowej i Spraw Poselskich. Następnie przedstawiła propozycje zmniejszenia wydatków w budżecie Kancelarii Senatu na rok 2009 w związku z pismem przewodniczącego sejmowej Komisji Finansów Publicznych.

W wyniku dyskusji Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich postanowiła zaproponować marszałkowi Senatu następujące zmniejszenia wydatków w projekcie budżetu Kancelarii Senatu na rok 2009:

- w § 4300 – zakup usług pozostałych (usługi poligraficzne) zmniejszyć o kwotę 200 tys. zł,
- w § 4270 – zakup usług remontowych (prace remontowe ogólnobudowlane) zmniejszyć o kwotę 300 tys. zł,
- w § 6060 – wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych zmniejszyć o kwotę 1660 tys. zł.

Ostatecznie komisja opowiedziała się za zmniejszeniem wydatków w budżecie Kancelarii Senatu w 2009 r. w wysokości 2160 tys. zł.

30 października 2008 r.

W pierwszym punkcie porządku dziennego posiedzenia **Komisja Praw Człowieka i Praworządności** rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy – Kodeks pracy.

Nowelizację, uchwaloną z przedłożenia rządowego, omówili przedstawiciele Departamentu Prawa Pracy w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej: dyrektor Eugenia Gienieczko,

naczelnik wydziału Jerzy Kowalski i główny specjalista Janina Suzdorf. Jak poinformowali, zaproponowane zmiany wynikają z przedstawionych Polsce przez Komisję Europejską zarzutów niepełnej implementacji w polskim ustawodawstwie trzech unijnych dyrektyw równościowych. Nowelizacja zmierza do doprecyzowania i uszczegółowienia już obowiązujących regulacji w zakresie równego traktowania w zatrudnieniu oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Senatorowie zapoznali się także z uwagami, które zgłosiło Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

W dyskusji senatorowie Stanisław Piotrowicz, Jan Rulewski, Zbigniew Cichoń i Krzysztof Piesiewicz mówili m.in. o wpływie regulacji europejskich na polskie ustawodawstwo. Wyrażali także zaniepokojenie w związku ze zbyt częstym, ich zdaniem, brakiem precyzji w zapisie norm prawnych w prawie unijnym.

Senator J. Rulewski zaproponował wprowadzenie 3 poprawek do rozpatrywanej nowelizacji kodeksu pracy. W głosowaniu uzyskały one akceptację Komisji Praw Człowieka i Praworządności. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora J. Rulewskiego.

Następnie senatorowie przystąpili do rozpatrzenia ustawy o ratyfikacji Umowy między Unią Europejską a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie procedury przekazywania osób pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Islandią i Norwegią, podpisanej w Wiedniu dnia 28 czerwca 2006 r.

Założenia przedmiotowej umowy międzynarodowej omówił sędzia Sławomir Buczma z Departamentu Współpracy Międzynarodowej w Ministerstwie Sprawiedliwości. Ma ona uprościć przekazywanie osób do celów ich ścigania lub wykonywania wyroku między państwami członkowskimi Unii a Norwegią i Islandią poprzez przekazywanie ich na podstawie nakazu aresztowania.

W trakcie dyskusji ustawa nie budziła zastrzeżeń senatorów i nikt nie wyraził chęci zabrania głosu na jej temat. Żadnych uwag nie zgłosił także przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego. W wyniku głosowania senatorowie jednomyślnie opowiedzieli się za wnioskiem przewodniczącego komisji senatora S. Piotrowicza o przyjęcie bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej. Ustalono, że w imieniu komisji sprawozdanie w tej sprawie złoży senator S. Piotrowicz.

Kolejnym rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o ratyfikacji Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi, sporządzonej w Strasburgu w dniu 15 maja 2003 r. Ustawę, której celem jest wyrażenie przez Sejm i Senat zgody na ratyfikację przez prezydenta konwencji Rady Europy w sprawie kontaktów z dziećmi, omówił sędzia Cezary Dziurkowski z Departamentu Współpracy Międzynarodowej w Ministerstwie Sprawiedliwości. Przedmiotowa konwencja ma na celu polepszenie pozycji dziecka w sytuacjach, gdy jego kontakty z członkami rodziny są ograniczone ze względu na rozłączenie rodziny i zamieszkiwanie ich w różnych krajach.

Ponieważ rozpatrywana ustawa ratyfikacyjna nie wywołała żadnych kontrowersji ani nie wzbudziła zastrzeżeń senatorów, przewodniczący komisji senator S. Piotrowicz zgłosił wniosek o jej przyjęcie bez poprawek. Wniosek został przyjęty jednomyślnie, czterema głosami. Na sprawozdawcę komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora Z. Cichonia.

W czwartym punkcie porządku dziennego Komisja Praw Człowieka i Praworządności rozpatrzyła ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzeczypospolitą Polską a Królestwem Marokańskim o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Rabacie dnia 30 czerwca 2008 r.

Rozwiązania zawarte w przedmiotowej umowie omówiła Agnieszka Szklarczyk z Ministerstwa Sprawiedliwości. Umowa ma na celu umożliwienie osobom skazanym odbywania kary pozbawienia wolności we własnym państwie.

Ustawa nie budziła zastrzeżeń senatorów i nikt nie zgłosił się do dyskusji. Także senackie biuro legislacyjne nie przedstawiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym. W wyniku głosowania nad wnioskiem senatora S. Piotrowicza o przyjęcie bez poprawek ustawy ratyfikacyjnej komisja postanowiła zarekomendować ją Senatowi. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora K. Piesiewicza.

Podczas posiedzenia Komisji Praw Człowieka i Praworządności rozpatrzono także ustawę o ratyfikacji Umowy o przywilejach i immunitetach Międzynarodowego Trybunału Karnego, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 września 2002 r.

Założenia przedmiotowej umowy międzynarodowej omówił wicedyrektor w Departamencie Prawno-Traktatowym w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Janusz Łacki. Umowa przedłożona parlamentowi przyznaje szczególny, uprzywilejowany status prawny osobom, których działania lub funkcje są związane z wykonywaniem zadań przez Międzynarodowy Trybunał Karny.

W wyniku głosowania komisja jednomyślnie opowiedziała się za przyjęciem wniosku senatora S. Piotrowicza i postanowiła zarekomendować Senatowi przyjęcie bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej. Zdecydowano, że w imieniu komisji sprawozdanie w tej sprawie podczas posiedzenia plenarnego Izby złoży senator Z. Cichoń.

W szóstym punkcie porządku dziennego posiedzenia rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Sejmową nowelizację, uchwaloną na podstawie projektu poselskiego, omówił funkcjonariusz Agencji Wywiadu Piotr Juszcuk. Przyznaje ona funkcjonariuszom określonej kategorii prawo do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z wykonywaniem zadań służbowych poza granicami kraju. Wprowadzono również obowiązkową pomoc na kształcenie dzieci, będących na utrzymaniu funkcjonariusza, który poniósł śmierć w związku z wykonywanymi obowiązkami.

Senatorowie zapoznali się także z opinią senackiego biura legislacyjnego, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym. W wyniku głosowania nad wnioskiem senatora S. Piotrowicza o przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu Komisja Praw Człowieka i Praworządności postanowiła jednomyślnie zarekomendować ją Senatowi. Ustalono, że w jej imieniu przyjęcie nowelizacji bez poprawek zaproponuje Izbie senator Jan Wyrowiński.

Na zakończenie posiedzenia senatorowie rozpatrzyli ustawę o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Przyjęcie nowelizacji, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Zbigniew Sosnowski. Sejmowa nowela zmierza do wprowadzenia jednolitych mechanizmów, umożliwiających obowiązkowe zawieszenie prawa do emerytury z tytułu ponownego przyjęcia emeryta do służby albo powołania go do zawodowej służby wojskowej. Zmiana przewidziana w projekcie zakłada dodanie Centralnego Biura Antykorupcyjnego do katalogu formacji, w których podjęcie służby przez emeryta będzie powodować obowiązkowe zawieszenie jego prawa do emerytury.

Senackie biuro legislacyjne nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym, nie przedstawili ich również senatorowie, wobec czego przewodniczący komisji senator S. Piotrowicz zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy sejmowej bez poprawek. Wniosek został przyjęty jednomyślnie, 4 głosami. Na sprawozdawcę komisji na posiedzeniu Senatu wybrano senatora J. Wyrowińskiego.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Ustawodawczej** rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe.

Ustawę, uchwaloną przez Sejm z przedłożenia rządowego, omówił podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Zbigniew Wrona. Jak stwierdził, nowela umożliwia skorzystanie w pełni ze swobody kształtowania przez strony stosunku cywilnoprawnego, zwłaszcza w zakresie określenia waluty zobowiązania pieniężnego. Wiceminister nie zgłosił żadnych zastrzeżeń do rozpatrywanej nowelizacji i poparł proponowane zmiany.

Uwag o charakterze legislacyjnym nie miała również przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

W głosowaniu, na wniosek przewodniczącego komisji senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego, senatorowie jednomyślnie postanowili zarekomendować Izbie przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Bohdana Paszkowskiego.

W drugim punkcie porządku dziennego posiedzenia Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła bez sformułowania – „uchwalonej przez Sejm w dniu...”, druk senacki jako pierwszy, potem sejmowe ustawę o zmianie ustawy – Kodeks cywilny. Jej założenia przedstawił wiceminister sprawiedliwości Z. Wrona.

Nowelizacja wprowadza zmianę w art. 661 kodeksu cywilnego, dotyczącą umów najmu zawieranych między przedsiębiorcami, umożliwiając ich zawieranie na czas oznaczony do 30 lat. Obecnie można zawrzeć taką umowę do 10 lat, potem jest to umowa na czas nieoznaczony. W opinii ustawodawcy, poprawi to warunki funkcjonowania przedsiębiorstw, ponieważ umowa na czas nieokreślony może być wypowiedziana w każdym czasie, bez podania przyczyny. Po zmianach umowy dłuższe niż 10 lat – do 30 lat uzyskają ochronę przed nagłym wypowiedzeniem, co zwiększy pewność gospodarowania i trwałość najmu.

Przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego nie zgłaszała uwag o charakterze legislacyjnym.

W dyskusji, w której wzięli udział senatorowie K. Kwiatkowski, Marek Trzciński i Leon Kieres, wyrażano wątpliwości co do potrzeby wydłużenia terminu umów najmu aż do 30 lat, nikt nie zgłosił jednak propozycji zmian.

W głosowaniu, na wniosek senatora K. Kwiatkowskiego, Komisja Ustawodawcza opowiedziała się jednomyślnie za przyjęciem bez poprawek ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora K. Kwiatkowskiego.

* * *

Na swym posiedzeniu zebrała się **Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej**.

W pierwszym punkcie porządku dziennego rozpatrzono ustawę o służbie cywilnej. Ustawę, uchwaloną (w Sejmie 257 posłów było za, przeciw – 140) na podstawie dwóch projektów – rządowego i poselskiego, przedstawił podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Adam Leszkiewicz. Jest ona nową, kompleksową regulacją, dotyczącą korpusu służby cywilnej. Zmierza do przywrócenia i zachowania otwartego i konkurencyjnego dostępu do niej. Wprowadza powszechność odbywania służby przygotowawczej przez osoby po raz pierwszy podejmujące pracę w służbie cywilnej. Zawiera także przepisy regulujące powołanie, kompetencje i cele działania Rady Służby Cywilnej oraz przywraca do grupy wyższych stanowisk właściwych dla służby cywilnej stanowiska w administracji rządowej szczebla kontrolnego i w terenie.

W swoim wystąpieniu wiceminister A. Leszkiewicz zwrócił uwagę na zmiany w projekcie ustawy, dokonane podczas prac sejmowych. Sejmowa ustawa stanowi, że kandydaci na wyższe stanowiska w administracji państwowej będą wyłaniani w „otwartym, konkurencyjnym naborze” spośród członków korpusu służby cywilnej.

Jedna z podstawowych zmian zakłada likwidację Państwowego Zasobu Kadrowego (PZK), powołanego w 2006 r., i włączenie wyższych stanowisk w administracji państwowej do służby cywilnej. Ma to dotyczyć m.in. dyrektorów generalnych urzędów oraz dyrektorów departamentów i ich zastępców.

Członkowie korpusu służby cywilnej, posiadający odpowiednie kwalifikacje i przygotowanie zawodowe, będą mogli obejmować wyższe stanowiska – z wyjątkiem dyrektora generalnego urzędu – w drodze awansu wewnętrznego. Przewidziano również stosowanie w służbie cy-

wilnej systemu ocen okresowych. Mają nimi być objęci m.in. dyrektorzy generalni urzędów, dyrektorzy komórek organizacyjnych i ich zastępcy.

W myśl nowych uregulowań, o wyższe stanowisko w służbie cywilnej będzie się mogła ubiegać osoba, która ma tytuł magistra (lub równorzędnny), co najmniej 3-letni staż pracy w jednostkach sektora finansów publicznych, w tym rok na stanowisku kierowniczym lub samodzielnym. W wypadku kandydatów na dyrektora generalnego urzędu minimalne wymagania to 6-letni staż pracy, w tym 3 lata na stanowisku kierowniczym.

Zgodnie z ustawą, ogłoszenia o wolnych stanowiskach pracy, podobnie jak informacje o wynikach naboru, mają być zamieszczane na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Kancelarii Premiera i BIP urzędu poszukującego pracownika.

Ustawa zakłada, że wyższe stanowiska w służbie cywilnej mają być apolityczne. Osoby je zajmujące nie będą mogły publicznie manifestować swoich poglądów politycznych, łączyć pracy w służbie cywilnej z mandatem radnego, uczestniczyć w strajkach, tworzyć partii politycznych i uczestniczyć w nich, a także pełnić funkcji w związkach zawodowych.

Nabór na wyższe stanowisko w służbie cywilnej przeprowadzać będzie zespół, składający się z członków korpusu służby cywilnej, liczący trzy lub pięć osób, w zależności od stanowiska, na jakie przeprowadza się rekrutację. Zespół wyłoni maksymalnie dwóch kandydatów, których przedstawi do wyboru właściwemu ministrowi bądź kierownikowi odpowiedniego urzędu. Z naboru zostanie sporządzony protokół, zawierający informacje m.in. o oferowanym stanowisku i uzasadnienie dokonanego wyboru.

Korpus służby cywilnej będzie podlegał systemowi ocen okresowych. Od takiej oceny będzie zależała kariera urzędnika. Na przykład osoba po raz pierwszy zatrudniana w służbie cywilnej po wygaśnięciu rocznej umowy dostanie kolejną, już na stałe, po uzyskaniu pozytywnej oceny.

Zgodnie z ustawą, stanowiska stracą osoby, które weszły do PZK niejako „z automatu”, gdy powierzono im stanowiska kierownicze w administracji – mimo że nie spełniały wymogów dotyczących stażu pracy. Wyższych stanowisk nie będą też mogły pełnić osoby, które nie mają pięcioletniego stażu pracy, nie zdały egzaminu do PZK lub nie wygrały konkursu, ogłoszonego przez prezesa Rady Ministrów.

Ponadto ustawa przewiduje powołanie szefa służby cywilnej. Stanowisko to będzie mogła objąć osoba spełniająca określone wymagania, np. w chwili powołania nie będzie członkiem partii i nie była nim w ciągu ostatnich pięciu lat. Przyszły szef służby cywilnej będzie musiał posiadać wiedzę na temat organizacji i funkcjonowania administracji publicznej, popartą doświadczeniem na stanowiskach kierowniczych. Będzie podlegał bezpośrednio premierowi. Jego odwołanie stanie się możliwe w określonych sytuacjach, np. w wypadku złożenia przez niego rezygnacji lub niewypełniania obowiązków z powodu długotrwałej choroby, a także w wypadku utraty przez niego „nieposzlakowanej opinii”. Jednym z ważniejszych zadań szefa służby cywilnej będzie opracowanie projektu strategii zarządzania kadrami w służbie cywilnej.

W miejsce obecnej Rady Służby Publicznej powstanie 15-osobowa rada służby cywilnej, powoływana przez szefa rządu. Jej zadaniem będzie m.in. opiniowanie zmian w prawie dotyczącym służby cywilnej. Rada będzie też oceniać przebieg postępowań kwalifikacyjnych. Szef rządu będzie powoływał 8 z 15 jej członków. W radzie znajdą się też osoby reprezentujące wszystkie kluby parlamentarne (7 osób).

Przyjęte rozwiązania odnoszą się do zmian, jakie wprowadził poprzedni Sejm. W 2006 r. zlikwidowano stanowisko szefa służby cywilnej, urząd i radę służby cywilnej. Obecnie nie ma, jak poprzednio, konkursów na wyższe stanowiska w administracji państwowej – powstał za to Państwowy Zasób Kadrowy, skupiający osoby mogące zająć takie stanowiska.

Podczas posiedzenia Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zapoznała się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zwróciło uwagę na szereg nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów ustawy.

W dyskusji senatorowie zgłosili przedstawicielowi rządu wiele wątpliwości i pytań, dotyczących m.in. minimalnej i maksymalnej liczby punktów stanowiących warunek zakończenia

sprawdzianu dla pracowników służby cywilnej oraz finansowania strategii zarządzania zasobami ludzkimi. Zwracano także uwagę na zbyt szybki, zdaniem senatorów, proces prac legislacyjnych nad ustawą, obejmującą szeroki zakres regulacji.

Senatorowie odnieśli się również do kwestii znajomości języków obcych przez osoby ubiegające się o mianowanie w służbie cywilnej. Wskazywano na brak w ustawie sposobu odwołania dyrektora Polskiej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Interesowano się strategią zarządzania zasobami ludzkimi i kwestią warunków zajmowania wyższych stanowisk w służbie cywilnej.

Senator Władysław Ortyl zaproponował wprowadzenie 6 poprawek do ustawy o służbie cywilnej, senator Stanisław Jurcewicz zgłosił natomiast wniosek o wprowadzenie 9 zmian.

W głosowaniu komisja przyjęła wszystkie poprawki postulowane przez senatora S. Jurcewicza. Zmiany zaproponowane przez senatora W. Ortyla nie uzyskały poparcia większości komisji i zostały zgłoszone jako wniosek mniejszości komisji.

Ustalono, że stanowisko Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie ustawy o służbie cywilnej przedstawi podczas posiedzenia plenarnego Izby senator Zbigniew Meres, sprawozdawcą mniejszości komisji natomiast będzie senator W. Ortyl.

Poprawki zaproponowane przez komisję mają przede wszystkim charakter precyzujący, uzupełniają regulacje ustawowe przyjęte przez Sejm oraz uwzględniają obowiązujący oraz przyszły stan prawny.

Zmiany zawarte w dwóch wnioskach mniejszości zmierzają do tego, aby strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej stanowiła program wieloletni w rozumieniu ustawy o finansach publicznych oraz była realizowana w ramach odrębnej części budżetowej, którą dysponuje szef służby cywilnej. Kolejny wniosek mniejszości zakłada, że osoba ubiegająca się o mianowanie w służbie cywilnej powinna znać co najmniej jeden język obcy spośród języków roboczych Unii Europejskiej. Inne poprawki proponowane przez mniejszość zmierzają do rezygnacji z przepisów regulujących nabór na wyższe stanowiska w służbie cywilnej i wprowadzenia egzaminu generalnego, organizowanego przez Krajową Szkołę Administracji Publicznej. Ponadto mniejszość zaproponowała zniesienie zakazu łączenia zatrudnienia w służbie cywilnej z mandatem radnego. Pozostałe wnioski redagują przepisy w sposób zgodny z zasadami techniki prawodawczej.

Następnie Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji państwowej przystąpiła do rozpatrzenia ustawy o pracownikach samorządowych.

Przyjęcie ustawy, uchwalonej przez Sejm na podstawie projektu rządowego, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów A. Leszkiewicz.

Rozpatrywana ustawa zmierza do zreformowania administracji samorządowej. Wprowadza zmiany, które umożliwią, z jednej strony, efektywne zarządzanie zasobami ludzkimi w administracji samorządowej, a z drugiej – sprawne i profesjonalne wykonywanie zadań przez samorząd terytorialny. Ustawa zakłada stworzenie spójnego systemu zarządzania zasobami ludzkimi w administracji samorządowej i jest odpowiedzią na zmiany na rynku pracy.

W swoim wystąpieniu wiceminister A. Leszkiewicz zwrócił uwagę na zmiany wprowadzone przez Sejm do rządowego projektu ustawy o pracownikach samorządowych.

W dyskusji senatorowie interesowali się m.in. kwestią powoływania kierownika jednostki organizacyjnej gminy, zakazem łączenia zatrudnienia na stanowisku sekretarza gminy z mandatem radnego oraz zatrudnieniem na kierowniczym stanowisku urzędniczym pracownika samorządowego osoby, która co najmniej przez trzy lata prowadziła działalność gospodarczą.

Odpowiadając na pytanie senatorów, wiceminister A. Leszkiewicz podkreślał, że Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego pozytywnie zaopiniowała omawianą regulację.

W dyskusji zwracano także uwagę na zagwarantowanie pełnej apolityczności na stanowisku sekretarza poprzez niełączenie zatrudnienia z mandatem radnego, a także na awansowanie wewnętrzne pracowników i oczekiwania samorządów w tym zakresie oraz na potrzebę doprecyzowania charakteru działalności gospodarczej, stanowiącej kryterium zatrudnienia na kierowniczym stanowisku urzędniczym.

Propozycje wprowadzenia poprawek do ustawy o pracownikach samorządowych zgłosili senatorowie Marek Konopka i S. Jurcewicz.

W głosowaniu Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej poparła wszystkie 3 zmiany postulowane przez wnioskodawców i postanowiła zaproponować Senatowi przyjęcie ustawy o pracownikach samorządowych wraz z zaaprobowanymi poprawkami. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Bohdana Paszkowskiego.

Dwie ze zmian zaproponowanych przez komisję wprowadzają zakaz łączenia zatrudnienia na stanowisku sekretarza gminy, powiatu lub województwa z mandatem radnego jednostki samorządu terytorialnego oraz przewidują, że norma ta będzie miała zastosowanie od nowej kadencji organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Trzecia z poprawek doprecyzowuje przepis, określający wymagania związane z zatrudnieniem na kierowniczym stanowisku urzędniczym w administracji samorządowej, odnoszący się do wymogu wykonywania działalności gospodarczej. Zgodnie z postulatem senatorów, charakter tej działalności ma odpowiadać wymaganiom określonym dla danego stanowiska w administracji samorządowej.

W trzecim punkcie porządku dziennego rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”.

Na temat uregulowań zawartych w sejmowej nowelizacji głos zabrał naczelnik Wydziału w Departamencie Zwiększania Szans Edukacyjnych w Ministerstwie Edukacji Narodowej Cezary Zawistowski. Jak wyjaśnił, ustawa zmierza do stworzenia podstawy prawnej do udzielania pomocy w formie posiłków głodnym uczniom i dzieciom korzystającym w szkole z zajęć w ramach rocznego przygotowania przedszkolnego.

Przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego w swojej opinii przedstawionej senatorom zwróciła uwagę na zakres podmiotowy nowelizacji budzący wątpliwości w świetle konstytucyjnej zasady równości, ponieważ przepis przewiduje, że posiłek mogą otrzymywać głodni uczniowie i dzieci, które korzystają z zajęć w szkole w ramach rocznego przygotowania przedszkolnego. Zdaniem legislatorki, rozwiązanie prawne proponowane w ustawie nie będzie dotyczyć dzieci wykonujących ten obowiązek w przedszkolach.

Senator Sławomir Sadowski pytał o miesięczne ograniczenia do 10% liczby uczniów, którym udzielono pomocy w szkołach na terenie gminy i zasygnalizował przygotowanie na posiedzenie plenarne Senatu poprawki, podnoszącej ten próg do 20%.

Wobec braku chętnych do zabrania głosu w dyskusji przewodniczący obradom senator S. Jurcewicz zgłosił wniosek o przyjęcie rozpatrywanej ustawy bez poprawek. W głosowaniu komisja jednomyślnie przyjęła przedstawiony wniosek. Ustalono, że w imieniu komisji przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” zarekomenduje Izbie senator S. Sadowski.

Na zakończenie posiedzenia senatorowie rozpatrzyli ustawę zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego.

Opinię na temat ustawy, uchwalonej przez Sejm z inicjatywy grupy posłów, przedstawiła wicedyrektor Departamentu Finansów Samorządu Terytorialnego w Ministerstwie Finansów Marianna Borowska. Rozpatrywana nowela sejmowa przesuwająca na 1 stycznia 2012 r. termin wejścia w życie zmiany, dotyczącej zmniejszenia kwoty rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej, polegającej na obniżeniu z 0,6% do 0,25% wskaźnika procentowego przyjętego dla jej obliczania. Zmiany te miały wejść w życie 1 stycznia 2009 r.

Do rozpatrywanej nowelizacji żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W wyniku głosowania, na wniosek przewodniczącego obradom senatora S. Jurcewicza, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej jednomyślnie opowiedziała się za przyjęciem bez poprawek ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora Marka Konopkę.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska** rozpatrywano ustawę o zmianie ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt.

Opinię na temat nowelizacji, uchwalonej przez Sejm na podstawie projektu komisyjnego, przedstawił sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Ochrony Środowiska Kazimierz Płocki. Senatorowie zapoznali się także z uwagami Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Sejmowa nowela zmierza do objęcia podmiotów prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt przepisami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Ustawodawca uznał, że prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt będzie działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów tej ustawy. Regulowana działalność gospodarcza to działalność, której wykonywanie wymaga spełnienia szczególnych warunków, określonych przepisami prawa.

Zakład leczniczy dla zwierząt, tak jak obecnie, będzie mógł świadczyć usługi weterynaryjne po uzyskaniu wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, z tym że podmiot ubiegający się o wpis do ewidencji będzie zobowiązany nie tylko spełniać wymogi przewidziane nowelizowaną ustawą, ale również posiadać wpis do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego.

W głosowaniu Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska postanowiła zarekomendować Senatowi przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt wraz z 6 poprawkami. Zmiany zaproponowane przez komisję zmierzały do zapewnienia poprawności legislacyjnej ustawy oraz eliminują wątpliwości interpretacyjne i były zbieżne z sugestiami senackiego biura legislacyjnego. Ustalono, że ich wprowadzenie proponuje Izbie senator Marian Cichosz.

Podczas posiedzenia rozpatrzono także ustawę o ratyfikacji Poprawki do Konwencji sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, przyjętej na drugim spotkaniu Stron Konwencji w Ałmaty w dniach 25–27 maja 2005 r.

Rozwiązania zawarte w poprawce, podlegającej ratyfikacji przez prezydenta, omówił wicedyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Janusz Łącki. Żadnych zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W głosowaniu senatorowie opowiedzieli się za przyjęciem bez poprawek sejmowej ustawy ratyfikacyjnej. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Andrzeja Grzyba.

Na zakończenie posiedzenia Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Program dla Odry – 2006”. Na temat sejmowej nowelizacji, uchwalonej z przedłożenia rządowego, wypowiadała się Iwona Koza, wiceprezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

Nowela zmienia termin przedstawiania przez Radę Ministrów Sejmowi rocznej informacji o realizacji zadań wynikających z „Programu dla Odry – 2006” z 31 marca na 30 czerwca.

W głosowaniu komisja opowiedziała się za przyjęciem bez poprawek sejmowej nowelizacji ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Program dla Odry – 2006”. Ustalono, że jej przyjęcie w imieniu komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby zarekomenduje senator Piotr Głowski.

Kontakty międzynarodowe

16 października br. **marszałek Bogdan Borusewicz przyjął wiceprzewodniczącego Senatu Republiki Czeskiej Jiříego Snebergera wraz z delegacją**, w której skład wchodził przewodniczący Komisji Spraw Unii Europejskiej Ludek Sefzig i przewodniczący Komisji Prawno-Konstytucyjnej Jaroslav Kubera.

Wizytę w Senacie
złożył wiceprzewodniczący Senatu Republiki Czeskiej
Jiří Sneberger.

Relacje między polskim i czeskim parlamentem, a zwłaszcza między Senatami, podobnie jak stosunki między obu krajami, są bardzo ożywione – powiedział marszałek B. Borusewicz. Marszałek wyraził zadowolenie zwłaszcza z kontaktów między senackimi komisjami do spraw Unii Europejskiej, gdyż ta współpraca pozwoli na uzgodnienie wspólnego stanowiska przed spotkaniami na unijnych forach.

Wiceprzewodniczący J. Sneberger zaznaczył, że podczas spotkań z polskimi senatorami okazało się, iż Polska i Czechy mają bardzo podobne spojrzenie na Traktat z Lizbony i na przyszłość Unii Europejskiej. Ponadto, zdaniem wiceprzewodniczącego czeskiego Senatu, życie przynosi stale nowe sprawy, o których politycy obu krajów powinni rozmawiać. Jedną z nich jest obecny kryzys finansowy. Zdaniem J. Snebergera, o rozwiązaniu takich problemów powinno się dyskutować w ramach całej unijnej wspólnoty. Wiceprzewodniczący dodał, że dla czeskich polityków było zaskoczeniem, iż nie wszystkie kraje zostały zaproszone do rozmów dotyczących sposobów wyjścia z kryzysu.

W opinii marszałka B. Borusewicza, na szczęście, na razie Polski nie dotyczy on bezpośrednio. Przyznał jednak, że kryzys światowy może się przełożyć na spowolnienie rozwoju naszej gospodarki.

Zdaniem J. Snebergera, Czechy są w podobnej sytuacji jak Polska, a kryzys bankowy, który przeżyły w latach dziewięćdziesiątych, sprawił, że kryteria przyznawania kredytów

w Czechach są ostrzejsze niż w Europie Zachodniej. Jak stwierdził, do kryzysu może się jednak przyczynić spadek konsumpcji.

Podczas spotkania politycy rozmawiali też o pakiecie klimatycznym i ewentualnych konsekwencjach jego przyjęcia, a także o konieczności zbudowania wspólnej, unijnej polityki energetycznej – wspólnego rynku energetycznego. Zgodzili się, że taka wspólna polityka przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa energetycznego krajów Unii Europejskiej.

* * *

21 października br. **wizytę w Senacie złożył przewodniczący Izby Reprezentantów Zgromadzenia Narodowego Afganistanu Mohammad Younus Qanooni** wraz z delegacją. Gości przyjął marszałek Bogdan Borusewicz.

Marszałek Senatu podkreślił, że Polska zainteresowana jest stabilizacją sytuacji w Afganistanie i od początku popiera proces budowy struktur demokratycznych w tym kraju. Zaznaczył jednak, że mimo obecności w Afganistanie sił międzynarodowych, w tym polskich, dużo zależy od samych Afgańczyków.

Przewodniczący Izby Reprezentantów podziękował Polakom za obecność w Afganistanie i okazywaną wieloraką pomoc. Podkreślił, że demokracja w tym kraju czyni postępy; jest wolność prasy, kobiety stanowią 27% składu parlamentu, na drodze do pełnej stabilizacji politycznej stoją jednak terroryzm, narkotyki i korupcja. Zdaniem przewodniczącego, walkę z tymi patologiami utrudnia fakt, że występują one także w sąsiadujących państwach. Dlatego, jak stwierdził, należy zmienić strategię walki z terroryzmem w Afganistanie. Siły międzynarodowe powinny w tej sprawie mówić jednym głosem. W ocenie M.Y. Qanooniego, talibowie nie są silni, lecz państwo i strategia walki są słabe.

W opinii marszałka B. Borusewicza, przejęcie siłą władzy w Afganistanie przez talibów jest niemożliwe, gdyż nie pozwolą na to siły międzynarodowe. Jak stwierdził marszałek, taktyka talibów wydaje się oczywista: prowadzić jak najdłużej wojnę, co powoduje straty ludności cywilnej i wyniszczenie gospodarcze kraju, by tym łatwiej przejąć władzę. Jak stwierdził, oprócz

Przewodniczący
Izby Reprezentantów
Zgromadzenia Narodowego Afganistanu
Mohammad Younus Qanooni złożył wizytę
marszałkowi Bogdanowi Borusewiczowi.

walki z terroryzmem i narkotykami władze Afganistanu powinny ją prowadzić z korupcją, bo to podważa zaufanie obywateli do państwa.

Marszałek Senatu podkreślił, że zaangażowanie Polski w operację stabilizacyjną w Afganistanie wynika z przekonania o konieczności wspierania procesów demokratycznych. Zapewnił, że Polska nie wycofa swoich sił z tego kraju, ale, podobnie jak inne państwa biorące udział w tej operacji, chciałaby widzieć jakąś perspektywę, wiedzieć, jak długo jeszcze ta pomoc będzie potrzebna.

* * *

23 października br. **wizytę w Senacie złożył prezes Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Jean-Paul Costa**. Gościa przyjął marszałek Bogdan Borusewicz.

Marszałek Senatu podkreślił, że niezwykle ważna rola, którą odgrywa Europejski Trybunał Praw Człowieka, przesądza o tym, że w Europie mamy do czynienia z prymatem prawa nad polityką. Jak dodał, decyzja trybunału o niedopuszczalności skargi Powiernictwa Pruskiego jest niezwykle istotna nie tylko dla Polski, ale też dla całej Europy Środkowowschodniej. Ta decyzja pokazała, że nie można w nieskończoność wskrzeszać przeszłości.

Zdaniem prezesa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, decyzja trybunału została pozytywnie przyjęta nie tylko przez Polskę, ale także przez Niemcy. Jest sygnałem, że droga do trybunału dla tego typu spraw jest zamknięta.

Prezes J.-P. Costa poinformował marszałka, że Polska jest na szóstym miejscu pod względem liczby spraw napływających do trybunału. Obecnie na rozpoznanie czeka 2, 5 tysięcy skarg przeciwko naszemu krajowi. Nie jest to, zdaniem prezesa, dużo w stosunku do liczby mieszkańców. Jak dodał, relacje między trybunałem a Polską są konstruktywne. Pod wpływem jego orzeczeń w Polsce przyjęto szereg ustaw. Zaznaczył, że coraz mniej skarg przeciw Polsce dotyczy kwestii systemowych. Najczęściej skargi dotyczą przewlekłości postępowań sądowych, zbyt długiego przetrzymywania podejrzanych w areszcie, warunków, w jakich więźniowie przebywają w zakładach karnych. Prezes Europejskiego Trybunału Praw człowieka zaapelował do marszałka, by Senat jak najprędzej pracował nad przepisami wskazanymi przez trybunał.

Wizytę w Senacie złożył prezes Europejskiego Trybunału Praw Człowieka Jean-Paul Costa. Gościa przyjął marszałek Bogdan Borusewicz.

Marszałek B. Borusewicz poinformował, że Senat najczęściej w ciągu dwóch tygodni rozpatruje ustawy, które nadchodzą z Sejmu. Dodał, że Izba wzięła też na siebie realizację orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. Podkreślił, że obecnie kolejny minister sprawiedliwości próbuje skrócić procedury sądowe, ale to trudne, bo jest traktowane przez sędziów jako próba ingerencji w ich niezawisłość.

Obecny na spotkaniu sędzia Europejskiego Trybunału Praw Człowiek Lech Garlicki stwierdził, że mimo iż jest ustawa, która pozwala na zadośćuczynienie za zbyt długie procedury sądowe, nadal dużo tego typu skarg wpływa do trybunału.

Prezes J.-P. Costa podkreślił, że sprawy priorytetowe dla trybunału to przede wszystkim te o naruszanie prawa do życia i o torturowanie. Żeby trybunał mógł się tym zająć, państwa muszą jednak zlikwidować systemowe przyczyny skarg.

* * *

W dniach 28–30 października br. **na zaproszenie marszałka Bogdana Borusewicza z oficjalną wizytą w Polsce przebywał przewodniczący Federalnego Zgromadzenia Narodowego Zjednoczonych Emiratów Arabskich Abdul Aziz Abdullah Al-Ghurair wraz z delegacją.**

Była to pierwsza wizyta parlamentarna przedstawicieli Zjednoczonych Emiratów Arabskich w Polsce, jednocześnie najwyższą rangą wizyta przedstawicieli tego państwa w naszym kraju od nawiązania w 1989 r. relacji dyplomatycznych między obu państwami.

29 października br. delegację przyjął marszałek B. Borusewicz. Marszałek podkreślił, że zarówno kontakty polityczne, jak i gospodarcze między Polską i Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi są ożywione. Zjednoczone Emiraty Arabskie są dla naszego kraju ważnym partnerem na Bliskim Wschodzie.

Przewodniczący Abdul Aziz Abdullah Al-Ghurair przypomniał wizytę delegacji Senatu RP w Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Jego zdaniem, był to krok zbliżający nasze państwa. Polska jest postrzegana w jego kraju jako lider regionu, okno na Europę Środkowo-wschodnią – stoi na czele szybko rozwijających się krajów. Przewodniczący z uznaniem mówił o rezultatach dokonanej w Polsce transformacji systemowej. Wyraził nadzieję, że Zjednoczone Emiraty Arabskie będą dla Polski bramą na Bliski Wschód. Poinformował też o utworzeniu w najbliższym czasie ambasady swego kraju w Warszawie.

Marszałek B. Borusewicz uznał, że placówka dyplomatyczna ZEA w Polsce na pewno przyczyni się do umocnienia kontaktów i ożywienia współpracy. Marszałek wyraził uznanie dla podjętego procesu demokratyzacji w ZEA. Jego zadaniem, ZEA są przykładem otwarcia na świat, wzorem współpracy, który może być przywoływany w dyskusji o konflikcie cywilizacji. Marszałek podziękował za wsparcie i pomoc okazaną nam w związku z obecnością polskich żołnierzy w Iraku. Poinformował także, że Polska wycofała już swoje wojska z tego kraju.

Podczas spotkania rozmówcy wymienili też opinię na temat aktualnej sytuacji na Bliskim Wschodzie. Przewodniczący Abdul Aziz Abdullah Al-Ghurair opowiedział się za utrzymaniem w tym regionie strefy wolnej od broni jądrowej. Jego zdaniem, aspiracje atomowe Iranu budzą niepokój sąsiadów. Problemem są także spory terytorialne. Marszałek B. Borusewicz podkreślił, że Polska popiera stanowisko ZEA o rozstrzygnięciu sporu metodami dyplomatycznymi i uzna decyzję ONZ w tej sprawie.

Obaj rozmówcy podkreślili gotowość rozwijania zarówno parlamentarnej, gospodarczej, kulturalnej, jak i naukowej współpracy między naszymi państwami. Marszałek Senatu wskazał na potrzebę nawiązania roboczych kontaktów przez grupy parlamentarne.

Tego samego dnia przewodniczący Abdul Aziz Abdullah Al-Ghurair został także przyjęty przez marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego.

Podczas wizyty w polskim parlamencie goście ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich spotkali się także z członkami Grupy Parlamentarnej Polska-Zjednoczone Emiraty Arabskie.

Delegację ZEA przyjął również wicepremier, minister gospodarki Waldemar Pawlak. Rozmowa dotyczyła pogłębiania współpracy gospodarczej w dziedzinie inwestycji i kapitału między obydwojema państwami, a także rozwoju kontaktów handlowych z krajami półwyspu arabskiego.

Na zaproszenie marszałka Bogdana Borusewicza oficjalną wizytę w Polsce złożył przewodniczący Federalnego Zgromadzenia Narodowego Zjednoczonych Emiratów Arabskich Abdul Aziz Abdullah Al-Ghurair wraz z delegacją.

Wicepremier W. Pawlak zwrócił uwagę na dynamicznie rozwijającą się współpracę między Polską a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, o czym świadczy m.in. stale rosnąca wartość obrotów handlowych. Jak podkreślił, kontakty te odgrywają ważną rolę w polityce gospodarczej naszego kraju i zależy nam na pozyskiwaniu partnerów, którzy mają bezpośredni dostęp do surowców energetycznych. Atrakcyjność rynku ZEA potwierdzają również realizowane inwestycje i kontrakty zawierane przez polskich przedsiębiorców w tym kraju, rośnie

także liczba polskich specjalistów, głównie inżynierów, tam zatrudnionych. Wicepremier stwierdził również, że Polska jest gotowa udzielić wsparcia inwestycyjnego emirackim przedsiębiorcom zainteresowanym podjęciem działalności w naszym kraju. Wyraził również nadzieję na dalszy rozwój współpracy kapitałowej i inwestycyjnej, przede wszystkim na rynku finansowym, nieruchomości, projektów infrastrukturalnych, sektora energetycznego, przemysłu stocznioowego i petrochemicznego.

30 października br. delegację Federalnego Zgromadzenia Narodowego Zjednoczonych Emiratów Arabskich przyjął minister spraw zagranicznych Radosław Sikorski. Podczas spotkania rozmawiano m.in. o perspektywach współpracy gospodarczej między obu krajami, również w kontekście potencjalnych inwestycji emirackich w Polsce, a także o problemach związanych z sytuacją polityczną i wynikających z niej zagrożeniach na Bliskim Wschodzie.

Goście spotkali się także z ministrem skarbu państwa Aleksandrem Gradem. Resort przygotowuje ofertę prywatyzacyjną dla inwestorów z krajów arabskich. W dniach 2–5 listopada br. delegacja ministerstwa złoży wizytę w krajach arabskich – Kuwejcie, Katarze i Arabii Saudyjskiej, podczas której zaprezentuje oferty m.in. w sektorze chemicznym i energetycznym. Ta wizyta ma poprzedzić i przygotować wizytę premiera w połowie listopada.

Podczas pobytu w Polsce delegacja Federalnego Zgromadzenia Narodowego Zjednoczonych Emiratów Arabskich przeprowadziła także rozmowy z przedstawicielami Krajowej Izby Gospodarczej oraz Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych. Dotyczyły one m.in. inwestycji w sektorze energetycznym, polskich stocznii oraz Zakładów Azotowych Puławy i Kędzierzyn, a także innych branż gospodarki. Arabia Saudyjska jest także bardzo zainteresowana współpracą w dziedzinie rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego. Strona polska przedstawiła wiele pomysłów, które mogą służyć ewentualnemu przyciągnięciu do nas arabskiego kapitału.

Podczas spotkania prezes Krajowej Izby Gospodarczej Andrzej Arendarski stwierdził, że w Zjednoczonych Emiratach Arabskich można znaleźć dobrych partnerów handlowych i inwestycyjnych dla Polski. Dodał, że powinna powstać mieszana komisja przedstawicieli izb gospodarczych i przedsiębiorców obu krajów. Podkreślił, że działa już podobna komisja, w skład której wchodzi reprezentanci izby z Polski i Arabii Saudyjskiej.

W wypowiedzi dla prasy przewodniczący Abdul Aziz Abdullah Al-Ghurair podkreślił, że delegacja jest zadowolona z wizyty w Polsce. Jak stwierdził, miała ona na celu rozpoznanie wzajemnych możliwości inwestycyjnych i to się udało. Dodał, że przeprowadzone rozmowy dotyczyły także kwestii prawno-traktatowych, m.in. umowy dwustronnej o podwójnym opodatkowaniu. Powiedział, że została ona podpisana przez polski rząd w latach dziewięćdziesiątych, ale nie była nigdy ratyfikowana i dlatego nie obowiązuje.

Obroty towarowe Polski ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi w ub.r. wyniosły 421, 3 mln dol., w tym eksport 302, 1 mln dol., a import 119, 2 mln dol. Z kolei w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy br. obroty te wyniosły 599, 2 mln dol., przy czym eksport 514, 5 mln dol., a import 84, 7 mln dol. Ministerstwo Gospodarki szacuje, że w tym roku obroty sięgną około 870 mln dol.

Kronika senacka

W dniach 15–19 października br. **senator Andrzej Person, przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą**, przebywał z wizytą w Kanadzie z okazji obchodów 75-lecia Kongresu Polonii Kanadyjskiej i jego walnego zjazdu. Senatrowi towarzyszył Artur Kozłowski, dyrektor Biura Polonijnego Kancelarii Senatu.

Wizyta rozpoczęła się od złożenia kwiatów na grobach żołnierzy Błękitnej Armii generała Hallera, poległych w czasie I wojny światowej oraz spotkania z pracownikami Konsulatu Generalnego w Toronto.

Przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą senator Andrzej Person wziął udział w obchodach 75-lecia Kongresu Polonii Kanadyjskiej i jego XL walnym zjeździe.

Drugiego dnia wizyty w Polskim Centrum Kultury im. Jana Pawła II w Mississauga senator A. Person uczestniczył w otwarciu XL Walnego Zjazdu Kongresu Polonii Kanadyjskiej.

Przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą złożył także wieniec pod pomnikiem Katyńskim w Toronto. Następnie w siedzibie Stowarzyszenia Polskich Kombatantów spotkał się z weteranami.

Tego samego dnia senator prowadził rozmowy z profesorem Tamarą Trojanowską z Katedry Języków i Literatury Słowiańskiej na uniwersytecie w Toronto, m.in. na temat perspektyw utworzenia tam również katedry języka polskiego.

Następnie senator A. Person wziął udział w konferencji prasowej dla mediów polonijnych, zorganizowanej w konsulacie generalnym.

Podczas kolejnego dnia zjazdu senator wraz z dyrektorem A. Kozłowskim uczestniczyli w pracach Komisji do Spraw Młodzieży oraz Spraw Polskich, wzięli udział w dyskusji z uczestnikami zjazdu. Jednym z poruszanych tematów był program „Polska w Górach Skalistych”, współfinansowany z dotacji Kancelarii Senatu RP.

Na zakończenie obrad XL Walnego Zjazdu Kongresu Polonii Kanadyjskiej delegacja wraz z przedstawicielami konsulatu generalnego wzięła udział w uroczystej mszy św. w kościele św. Maksymiliana Kolbe w Mississauga.

Tego samego dnia w centralnej bibliotece w Mississauga odbyła się projekcja i spotkanie z reżyserem filmu „Battle for Warsaw 44”, opowiadającego o bohaterach Powstania Warszawskiego.

* * *

16 października br. w Senacie **otwarto wystawę fotograficzną, poświęconą błogosławionemu Kościoła katolickiego ojcu Honoratowi Koźmińskiemu.**

Marszałek Bogdan Borusewicz otworzył wystawę fotograficzną, poświęconą ojcu Honoratowi Koźmińskiemu.

Podczas otwarcia w Senacie wystawy poświęconej ojcu Honoratowi Koźmińskiemu głos zabrał nuncjusz apostolski ksiądz arcybiskup Józef Kowalczyk.

„Senat Rzeczypospolitej Polskiej w dwudziestą rocznicę beatyfikacji ojca Honorata Koźmińskiego chce oddać hołd dokonaniom tego wybitnego kapłana, patrioty najwyższej próby” – powiedział marszałek Bogdan Borusewicz, otwierając wystawę.

Ksiądz arcybiskup Józef Kowalczyk, nuncjusz apostolski w Polsce, wyraził zadowolenie, że w 30. rocznicę wyboru kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową polski Senat upamiętnił człowieka, który dokonał wielkich rzeczy w czasach zaborów, gdy zdawało się, że niczego zrobić nie można. Ojciec Honorat założył wiele ukrytych zgromadzeń męskich i żeńskich zakonnych, które wspierały dążenia niepodległościowe, i udowodnił jak wiele można zdziałać, kierując się w życiu wiarą, miłością i nadzieją. Arcybiskup podkreślił, że czasy nigdy nie są takie, by z łatwością wcielać w życie wartości chrześcijańskie. Zaznaczył, że instytucje stanowiące prawo, w tym Senat, powinny dbać o to, by każdy czuł się jak u siebie w domu, by każdy mógł realizować swoje marzenia. „Jan Paweł II uczył nas, jak żyć w różnych warunkach, ale też nauczył nas, jak umierać. Chciałbym, abyśmy we wszystkim umieli go naśladować” – powiedział arcybiskup J. Kowalczyk.

„Ojciec Honorat Koźmiński to wielki Polak, kapłan i patriota, wzór do naśladowania” – mówił senator Stanisław Karczewski, inicjator wystawy w Senacie. Zwrócił uwagę, że na wystawie oprócz zdjęć jest gabłota z osobistymi rzeczami o. Honorata. Jest tam m.in. pióro i różaniec. Senator S. Karczewski podkreślił, że sam też nosi przy sobie zawsze różaniec, dzięki czemu czuje się lepiej i czuje się lepszy. „Politycy częściej powinni myśleć o różańcu, wtedy polityka byłaby mniej agresywna” – powiedział.

W otwarciu wystawy uczestniczyli także ksiądz biskup Andrzej Dziuba, ksiądz biskup Antoni Dydycz, prowincjał Warszawskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów ojciec Sławomir Siczek, prowincjał Krakowskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów

Otwarcie wystawy poświęconej ojcu Honoratowi Koźmińskiemu.

ojciec Jacek Waligóra, wicemarszałkowie Krystyna Bochenek i Marek Ziółkowski, senatorowie, posłowie.

Tego samego dnia, podczas swojego 19. posiedzenia, Senat podjął uchwałę dla uczczenia postaci i dokonań błogosławionego Ojca Honorata Koźmińskiego.

Po jednogłośnie przyjęciu przez Senat uchwały w sprawie uczczenia 30. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową oraz uchwały w 180. rocznicę urodzin ojca Honorata Koźmińskiego marszałek B. Borusewicz spotkał się z gośćmi przybyłymi do Senatu.

Marszałek podkreślił, że Senat jest otwarty na inicjatywy mające na celu uhonorowanie ludzi zasłużonych dla Polski. Wyższa izba parlamentu podejmowała wiele takich uchwał. Dotyczyły one m.in. generała Władysława Andersa, Witolda Pileckiego, Olgi i Andrzeja Małkowskich – twórców naszego harcerstwa, Ireny Sendlerowej. Marszałek dodał, że Senat robi to po to, aby przypomnieć polskiej młodzieży ludzi, którzy powinni być dla niej wzorem. Rok 2009 Senat RP zamierza ogłosić Rokiem Polskiej Demokracji.

Marszałek B. Borusewicz podkreślił też, że o. H. Koźmiński jest dla nas wszystkich, a także dla przyszłych pokoleń Polaków wzorem patrioty. Wzorem twórczego działania, mimo iż żył i pracował w trudnych czasach.

Przybyli do Senatu przedstawiciele Kościoła: arcybiskup J. Kowalczyk, biskup A. Dziuba, biskup A. Dydycz, ojciec J. Waligóra, gwardian klasztoru kapucynów o. Piotr Stasiński oraz przewodnicząca Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Żeńskich w Polsce matka Danuta Wróblewska wyrażali wdzięczność Senatowi, że podejmując uchwałę, przypomina postać H. Koźmińskiego – wielkiego Polaka, ogłoszonego przez Jana Pawła II błogosławionym, nie przypadkiem, w 10. rocznicę swojego pontyfikatu.

Po jednogłośnie przyjęciu przez Izbę na 19. posiedzeniu uchwał w sprawie uczczenia 30. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową oraz w 180. rocznicę urodzin ojca Honorata Koźmińskiego marszałek Bogdan Borusewicz spotkał się z gośćmi przybyłymi do Senatu.

W spotkaniu uczestniczyli m.in. senatorowie S. Karczewski, Kazimierz Jaworski, Wojciech Skurkiewicz, Zdzisław Pupa, Władysław Sidorowicz i Janina Fetlińska.

* * *

16 października br. **parlamentarzyści modlili się podczas mszy św. w warszawskim kościele św. Aleksandra o rychłą beatyfikację Jana Pawła II w 30. rocznicę jego wyboru na Stolicę Piotrową.**

„Dziś mija 30 lat od tego wydarzenia, które z perspektywy tych 30 lat zmieniło oblicze naszego kraju, Europy i świata” – powiedział kapelan parlamentarzystów ks. Jacek Dziukowski w homilii skierowanej do przedstawicieli polskiego narodu. Podkreślił, że historia życia jednego człowieka, który zmienił oblicze świata, świadczy o tym, „jak posłuszny musiał być on woli Boga i jak doskonale korzystał z tego narzędzia, by móc sprawić, że tylu ludzi się zmieniło”.

Kapelan zaapelował do parlamentarzystów, by „nauczyli się korzystać z nauczania Jana Pawła II, by umieli z tego skarbcza czerpać natchnienia do swoich działań”.

Po mszy świętej złożono kwiaty pod tablicą upamiętniającą wizytę Jana Pawła II w parlamencie w 1999 r.

Tego samego dnia obie Izby parlamentu podjęły okolicznościowe uchwały upamiętniające 30. rocznicę wyboru kardynała Karola Wojtyły na papieża i rozpoczęcia pontyfikatu Jana Pawła II.

* * *

19 października br. w Warszawie, w sanktuarium św. Stanisława Kostki na Żoliborzu, **metropolita warszawski arcybiskup Kazimierz Nycz odprawił w mszę św. w intencji rychłej beatyfikacji ks. Jerzego Popiełuszki**, duszpasterza ludzi pracy, kapelana podziemnej „Solidarności”, zamordowanego przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa w 1984 r.

Na mszy obecni byli matka ks. Popiełuszki Marianna Popiełuszko, jego brat i siostra, wicemarszałek Zbigniew Romaszewski, parlamentarzyści, przedstawiciele władz samorządowych, kierownictwo NSZZ „Solidarność”, harcerze oraz mieszkańcy stolicy. Organizacje związkowe i samorządy reprezentowało około 150 pocztów sztandarowych.

W wygłoszonej homilii arcybiskup K. Nycz zaapelował, by termin beatyfikacji pozostawić Kościołowi, papieżowi i Duchowi św. i nie próbować rozstrzygać tej kwestii na „poziomie medialnym”. „Tak samo zostawmy rzetelnym historykom sprawę związaną ze śmiercią księdza Popiełuszki. Niech oni tym się zajmują, a niech nie będzie tak, że będziemy odgrzewać to przy każdej rocznicy” – podkreślił metropolita warszawski. Arcybiskup wezwał także, „byśmy starali się do tej beatyfikacji wzrastać duchowo, byśmy się starali być ludźmi formatu ks. Jerzego”. Wezwał również wiernych do modlitwy w intencji beatyfikacji ks. Popiełuszki każdego dnia, a nie tylko w rocznicę jego śmierci.

Arcybiskup K. Nycz podkreślił, że ks. Popiełuszko był kapłanem jedności, który potrafił wokół siebie gromadzić ludzi o różnych poglądach i światopoglądach w trosce o dobro narodu i ojczyzny. „Wlewał nadzieję w serca ludzkie, według zasady, której nauczał Jan Paweł II: *daj się zwyciężać złu, ale zło dobrem zwyciężaj*” – mówił.

Po uroczystościach przy grobie ks. J. Popiełuszki odmówiono modlitwę, zapalono znicze, złożono wieńce i kwiaty. Wokół ogrodzenia kościoła ludzie zapalili setki lampek i ułożyli kwiaty.

* * *

19 października br. w Warszawie po raz jedenasty **wręczono nagrody im. Grzegorza Palki, nazywane Samorządowymi Oskarami**, przyznawane za wybitne zasługi dla samorządu terytorialnego.

Nagrodę otrzymał m.in. senator Władysław Ortyl, były wiceminister rozwoju regionalnego. Przyznano mu ją w kategorii ogólnokrajowej za wzorową współpracę z samorządami w newralgicznym momencie negocjowania z Komisją Europejską regionalnych programów operacyjnych

„Chcemy podziękować wszystkim samorządowcom, a szczególnie tym nagrodzonym i wyróżnionym za ich wysiłek, którego wartość jest nieprzemijająca. Niech wasza droga będzie zawsze prosta i zawsze przynosi owoce” – powiedział podczas uroczystości przewodniczący kapituły przyznającej Samorządowe Oskary Tadeusz Wrona – przewodniczący Ligi Krajowej i prezydent Częstochowy.

Nagrodę im. Grzegorza Palki, tragicznie zmarłego pierwszego prezydenta Łodzi w III RP, od 1998 r. przyznaje Liga Krajowa, zrzeszająca ligi miejskie i ligi wiejskie. Nagroda ma postać srebrnego medalu z wizerunkiem G. Palki. Członkinią kapituły nagrody jest m.in. wdowa po nim, Jadwiga. Jednym z pierwszych laureatów nagrody był premier Jerzy Buzek.

* * *

22 października br. **w Senacie wicemarszałek Marek Ziółkowski spotkał się z uczestnikami I Światowego Zjazdu Konsulów Honorowych Rzeczypospolitej Polskiej**.

Wicemarszałek podziękował konsulom za to, że są najlepszymi ambasadorami polskości na świecie i w imieniu Senatu RP zadeklarował współpracę. Podkreślił, że obecny zjazd to znakomity pomysł, ponieważ Polska chce zaznaczyć swoją obecność na całym świecie. Przypomniawszy także, że Senat, który jest opiekunem Polonii i Polaków za granicą, od 2004 r. stara się kierować swoją pomoc nie tylko do Polaków na Wschodzie, ale także do Polaków w Europie Zachodniej i tych rozsiansych na wszystkich kontynentach.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski spotkał się w Senacie z uczestnikami I Światowego Zjazdu Konsulów Honorowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Podczas spotkania konsulowie interesowali się m.in. programami stypendialnymi dla młodzieży, wspieranymi przez Senat. Podkreślali, że pieniądze zainwestowane w kształcenie dzieci i młodzieży zwracają się wielokrotnie. Pytali też o możliwości wsparcia niedzielnych szkół języka polskiego za granicą. Konsulowie ze Stanów Zjednoczonych i Kanady mówili, że studenci o polsko brzmiących nazwiskach, których przodkowie byli Polakami, często w czwartym, piątym pokoleniu zaczynają się interesować krajem swoich antenatów. Według uczestników spotkania, warto byłoby zainwestować w programy rozbudzające zainteresowanie Polską, podtrzymujące więzi naszych rodaków od dawna osiadłych poza granicami z krajem ojczystym, pozwalające na kultywowanie polskiej kultury i tradycji.

Jak poinformowano, MSZ pracuje nad programem dla młodzieży polskiego pochodzenia, dzięki któremu mogłaby ona odbywać staże w polskich instytucjach rządowych czy w polskim parlamencie.

Wicemarszałek M. Ziółkowski zaznaczył, że wspieranie rozwoju oświaty polonijnej i polskiej za granicą jest priorytetem Senatu w zakresie opieki nad Polonią. Dodał, że naszemu krajowi zależy, by Polacy byli widoczni w krajach zamieszkania, robili tam karierę, a jednocześnie kultywowali polską kulturę i obyczaje, by nie zrywali kontaktu z ojczyzną. Konsulowie honorowi – zdaniem wicemarszałka – w tym właśnie powinni pomagać.

W polskim prawie instytucja konsula honorowego istnieje od 1924 r., w okresie 1945–1984 nie była jednak wykorzystywana. W I Światowym Zjeździe Konsulów Honorowych RP uczestniczyło ponad 100 konsulów. Obecnie Polska ma 323 urzędy konsularne na świecie, w tym 183 kierowane przez konsulów honorowych. Stanowią oni integralną część polskiej służby konsularnej. Swoją działalnością wspierają służbę zagraniczną w zakresie obrony i promowania polskiej racji stanu za granicą. Konsulowie wypełniają swoje obowiązki nieodpłatnie, angażując swój czas, a także niekiedy własne pieniądze do pomocy polskim obywatelom.

Podczas zjazdu z konsulami spotkał się też minister spraw zagranicznych Radosław Sikorski, który przedstawił założenia polskiej polityki zagranicznej. Jak podkreślił, obecnie polska polityka zagraniczna musi się przystosować do sytuacji naznaczonej dwoma problemami – konfliktem rosyjsko-gruzińskim i kryzysem finansowym na światowych rynkach. Zdaniem szefa MSZ, Polska mogła z tego wyciągnąć dwa wnioski. Po pierwsze, że tylko będąc wiarygodnym członkiem Unii Europejskiej, możemy najpełniej bronić interesów naszych pozaunijnych przyjaciół. Po drugie, powinniśmy jak najszybciej znaleźć się w strefie euro, aby móc w przyszłości skutecznie oprzeć się fluktuacjom na rynkach finansowych. Podkreślił też, że polskiemu rządowi zależy na jak najszybszym dołączeniu do państw UE, które ratyfikowały w pełni Traktat Lizboński.

Jak poinformował na zakończenie zjazdu wiceminister spraw zagranicznych Jan Borkowski, resort zaproponuje rozszerzenie kompetencji administracyjnych konsulów honorowych. Chodzi m.in. o ich udział w procedurze wydawania wiz, paszportów i dokumentów personalnych – zaświadczeń, poświadczeń. Dotychczas konsulowie honorowi zajmują się przede wszystkim pomocą Polakom i promocją polskich firm za granicą. Jak zaznaczył wiceminister, resort w najbliższym czasie przygotuje projekt odpowiednich zmian w przepisach. Planuje także organizowanie wspólnych regionalnych narad i szkoleń dla konsulów honorowych.

* * *

25 października br. w Senacie **wicemarszałek Zbigniew Romaszewski spotkał się z grupą 46 nauczycieli z Białorusi**. Uczą oni języka polskiego, wykładają w tym języku bądź działają na rzecz polskości. Wyjazd do Warszawy, Brukseli i Paryża zorganizowało im przedsiębiorstwo „Ekoprojekt” z Sokółki. Uczestnicy spotkania zostali wytypowani przez konsulaty RP w Brześciu i Mińsku, Związek Polaków na Białorusi oraz Polską Macierz Szkolną.

Wicemarszałek Z. Romaszewski mówił o pomocy Senatu RP dla Polaków na Wschodzie. Zaznaczył, że obszarami priorytetowymi pozostają Białoruś i Ukraina. Podkreślił znaczenie unormowania stosunków z Mińskiem. W opinii wicemarszałka, nie może się to jednak odbywać kosztem niezależności Związku Polaków na Białorusi ani polskiego poparcia dla antyreżimowej opozycji. Wicemarszałek Z. Romaszewski porównał represje wobec związku do sytuacji w Polsce w latach osiemdziesiątych. Wspomniał o konieczności promocji i sprawniejszego wydawania Kart Polaka, co uznał za istotne również ze względu na sytuację na polskim rynku pracy.

Wicemarszałek Z. Romaszewski zapoznał także gości z procedurą przyznawania dotacji na cele polonijne. Goście mówili o niedofinansowaniu, ich zdaniem, obiektów Polskiej Macierzy Szkolnej w Grodnie i Wołkowysku. Wicemarszałek przekonywał, że w warunkach braku poszanowania dla prawa własności lepszym rozwiązaniem jest wynajem niż budowa obiektów na potrzeby oświatowe. Według wicemarszałka Z. Romaszewskiego dyskusji nie podlega natomiast potrzeba współfinansowania podręczników, wyposażenia szkół czy wyjazdów młodzieży.

* * *

W dniach 27 i 28 października br. w Ośrodku Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Popowie **odbyła się konferencja „Polski system probacji – stan i kierunek rozwoju w kontekście standardów europejskich”**, zorganizowana przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności Senatu wspólnie z Ministerstwem Sprawiedliwości, rzecznikiem praw obywatelskich i Centralnym Zarządem Służby Więziennej.

Podobne debaty poświęcone zagadnieniu probacji Komisja Praw Człowieka i Praworządności organizowała już w poprzednich kadencjach. Konferencje, które odbyły się w 2000 i 2003 r., stały się okazją do spotkania socjologów, psychologów i prawników, zainteresowanych problematyką systemu karania i resocjalizacji.

Podczas obecnej konferencji podkreślano, że narastający od lat i coraz bardziej alarmujący problem przeludnienia zakładów karnych, z którym boryka się polski wymiar sprawiedliwości, musi spowodować zmianę polityki karnej państwa. W tym kontekście wskazywano przede wszystkim na zastępowanie w wielu wypadkach kary pozbawienia wolności środkami nieizolacyjnymi (probacyjnymi). Podkreślano, że zmierzające w tym kierunku zmiany polityki karnej będą wymagały znowelizowania kodeksów karnych.

Podczas dyskusji wskazywano, że niezbędne są zmiany m.in. w ustawie o kuratorach sądowych i w kodeksach karnych. Te ustalenia mogą się stać ważną wskazówką w pracy komisji i całego Senatu nad nowelizacją kodeksów.

Spotkanie w Popowie zostało zorganizowane we współpracy z resortem sprawiedliwości i Centralnym Zarządem Służby Więziennej, którym zależy na naprawie systemu wykonywania kary, a także wspólnie z rzecznikiem praw obywatelskich, zainteresowanym przestrzeganiem praw człowieka w procesie wykonywania kary pozbawienia wolności.

W konferencji wzięli udział parlamentarzyści z wicemarszałkiem Zbigniewem Romaszewskim i przewodniczącym Komisji Praworządności i Praw Człowieka senatorem Stanisławem Piotrowiczem, a także rzecznik praw obywatelskich Janusz Kochanowski, wiceminister sprawiedliwości Marian Cichosz, przedstawiciele Centralnego Zarządu Służby Więziennej, sędziowie, prokuratorzy, kuratorzy sądowi, mediatorzy, przedstawiciele nauki prawa karnego oraz urzędów administracji rządowej i samorządowej, które uczestniczą w wykonywaniu kar nieizolacyjnych oraz w działaniach postpenitencjarnych.

Pierwszego dnia odbyły się trzy sesje. Pierwsza, z udziałem m.in. senatora S. Piotrowicza, wiceministra M. Cichosza i prof. Andrzeja Siemaszki z Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości, poświęcona była polskiej polityce karnej w zakresie zapobiegania przestępczości i jej zwalczania, ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływań probacyjnych. Druga była próbą odpowiedzi na pytanie, czy obowiązujące w Polsce rozwiązania prawne dobrze służą rozwojowi probacji. W jej ramach odbył się panel dyskusyjny, podczas którego mówiono o skuteczności różnych form probacji w procesie resocjalizacji. W dyskusji wzięli udział m.in. dr Paweł Moczydłowski i prof. Teodor Szymanowski z Instytutu Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego oraz kurator okręgowy w Słupsku Tadeusz Jedynek.

Podczas trzeciej sesji dokonano charakterystyki systemów probacyjnych w wybranych krajach Unii Europejskiej. Najważniejszym punktem tej części obrad było wystąpienie sekretarza generalnego Conférence Permanente Européenne de la Probation (Stałe Konferencje Europejskie ds. Probacji) Leo Tiggesa.

C.E.P. jest europejską organizacją zrzeszającą instytucje probacyjne na poziomie rządów europejskich. To jedyna w Europie i jedna z najważniejszych na świecie organizacji tego typu oprócz amerykańskiego Stowarzyszenia Probacji i Zwolnień Warunkowych – APPA, mająca realny wpływ na rozwój probacji. Ścisłe współpracuje z instytucjami Rady Europy i Unii Europejskiej. Jej głównym zadaniem statutowym jest zwiększenie poziomu bezpieczeństwa społecznego bez nadmiernych nakładów na instytucje izolacyjne. W ramach C.E.P. organizowane są stałe seminaria tematyczne, na których prezentuje się różnorodne instytucje probacyjne, funkcjonujące w obszarach kompetencji reprezentacji członkowskich. Stałe konferencje ds. probacji umożliwiają także praktykom uzyskiwanie informacji i rozwiązań już zastosowanych lub dopiero wdrażanych w innych krajach członkowskich. Polskie Ministerstwo Sprawiedliwości zostało przyjęte do C.E.P. 26 września ub.r.

Podczas sesji mówiono m.in. o charakterystyce ustroju, organizacji i struktury służb probacyjnych, metodyce i narzędziach pracy służb probacyjnych, statusie kuratora zawodowego – oficera probacyjnego, a także o kosztach probacji i ocenie jej skuteczności oraz metodologii jej ustalania w Unii Europejskiej.

Drugiego dnia konferencji dokonano oceny stanu realizacji przez Polskę Zaleceń nr R (92) 16 Komitetu Ministrów Rady Europy w sprawie europejskich reguł dotyczących sankcji i środków alternatywnych z 19 października 1992 r. Do udziału w tym panelu dyskusyjnym zaproszono m.in. prof. Barbarę Stańdo-Kawecką z Zakładu Prawa i Polityki Penitencjarnej Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyrektora Zespołu Prawa Karnego i Wykonawczego w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich Janusza Zagórskiego, sędziego Michała Lewoca z Departamentu Wykonywania Orzeczeń i Probacji w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Temat kolejnej sesji to „Kuratorska służba sądowa – stan i kierunki rozwoju”. W dyskusji wzięli m.in. udział przewodniczący Krajowej Rady Kuratorów Andrzej Martusiewicz, wiceprzewodnicząca sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka posłanka Beata Kempa, sędzia Krzysztof Mycka z Departamentu Wykonywania Orzeczeń i Probacji w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz prezes Stowarzyszenia POSTIS Barbara Bojko-Kulpa.

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SENATU
